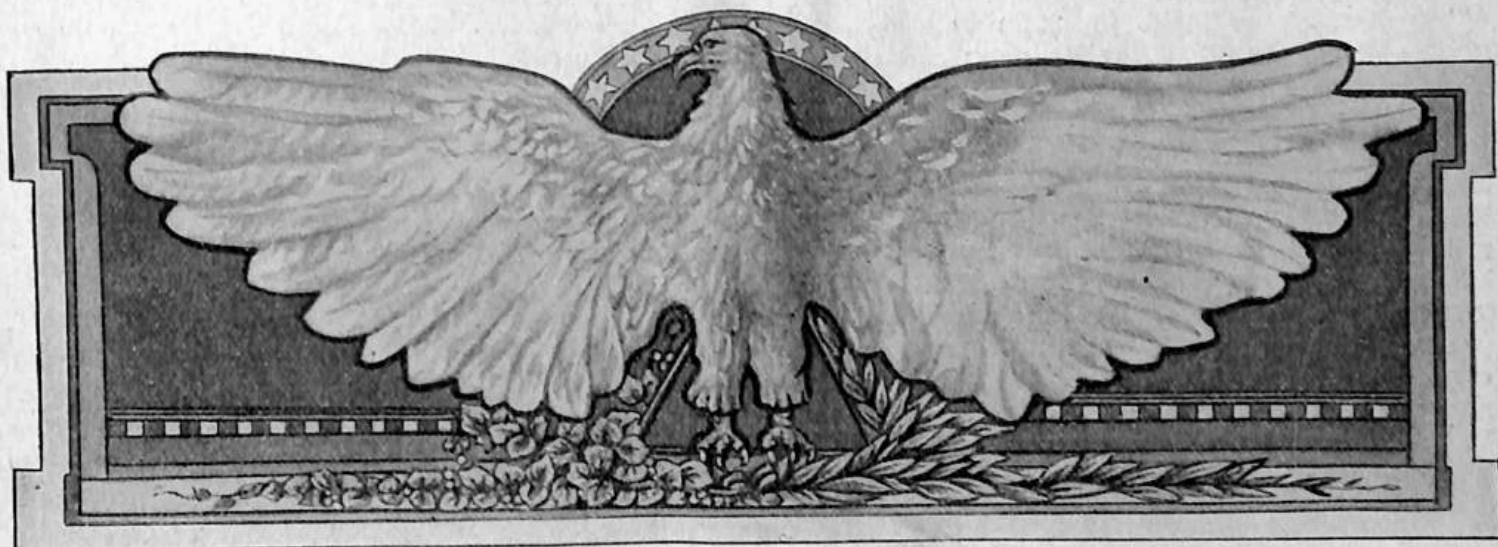

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. LEDNA 1915.

ČÍSLO 1.

VŠEM ČLENŮM POZDRAV!

Rok 1914 — ten letopočet, jenž v dějinách lidstva zapsán bude krvavým písmem — sřítíl se v propast věčnosti, stal se děckem minulosti, a novému roku — 1915 — rychle na dnech přibývá. S dny přibývajícemi kupí se důležité záznamy do dějin lidstva, neboť rozvířená válka neustává ve své ničivosti.

My, vzdálení jsouce dějiště toho trapného, mimovolně tážeme se sami sebe: Kam to vše povede? Co z toho pro náš malý národ vyplyne?

Jisto je, že národ náš stojí před velikými, pro něho dějinnými událostmi.

Můžeme k tomu my, deery a synové Čechie nečinně přihlížeti? Bylo by to hanbou, bylo by to zradou na vlasti spáchanou. Jedinou pomoc, kterou prozatím můžeme s dobrými výsledky poskytnouti, je pomoc finanční. Nuž, každý z nás konej svou povinnost, přispěj každý dle možnosti, přispěj znovu, je toho potřebí, pomniž pak, že přinášíš povinnou obět' na oltář vlasti a proto přinášej ji ochotně.

Vedle této, ještě jiné povinnosti na nás v tomto roce čekají. Jest tomu 500 let, co Jan Hus zemřel na hranici, v plamenech rozžehnutých kol něho za to, že nedal se zvíkat v přesvědčení svém za to, že neustoupil od poznané pravdy, když mocná hierarchie římská si toho přála. Jeho vystoupení proti zlořádům církevním, jeho smrt, měly důsledky pro všechen lid. On přerazil řetězy poutající ducha lidského. Smrtí Husovou zrodila se lidstvu svoboda duševní, a za udržení a rozšíření jí český národ téměř vykřvácel. Není povinností naší uctítí památku toho neohroženého syna národa našeho, není místno, abychom právě v této době celému světu připamatovali, že to byl syn národa českého, jenž do duševní tmy, katolickou církví udržované, vpustil paprsky světla? To jsou dvě povinnosti zevní, kterým v tomto roce zadost učiniti máme a bohdá i učiníme!

Vedle těchto máme jednu důležitou povinnost k sobě, k naší mié N. J. S., k národu našemu v této zemi.

Nesporo je, že činnost naše není taková, jaká by měla býti, že někde něco vážne. Cítíme to, uvědomujeme si to, ale nezdá se, že upřímná snaha se jeví nápravu zjednati. Nejmakavěji se to ukázalo o minulé msletu. N. J. S. čítala v tu dobu kol 6500 členů, kolik závodníků dostavilo se k změřením sil? Kolik jednot nebylo vůbec zastoupeno? Nevidíte, že mládež se vyhýbá našim tělocvičnám, že se nám odcizuje? Není na nás vyhledati příčiny toho, není povinností naší nápravu zjednati?

Sokol Americký nastupuje 37letou pout' po rodinách sokolských. Po všechna ta leta přinášel upřímně míněná slova povzbuzení, zaznamenával spravedlivě vše, co bylo vykonáno. Z cesty té nevybočí a bude i v tomto roce sledovat činnost naši, bude se snažit poradit a kde třeba povzbudit. Práním pořadatelů pak je, by v tomto roce náprava v našem národním životě započata byla, by od dneška za rok s pýchou na tomto místě prohlášeno býti mohlo: Přišli jsme zlu na kořen, snažíme se ho odstraniti! To mějmež na zřeteli, a příkazem naším budiž neustoupiti z pole tohoto, dokud žádoucího ovoce nebude přinášeti. Jen v tomto v této zemi naše spasení. Na zdar!

T. VONÁŠEK.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Nedostatek cvičitelů je citelný skoro všude. Stesky docházely V. V. zvláště ze západu. Proto Technický Odbor doporučil pořádání hlavního běhu cvičitelského, by se naléhavé potřebě té odpomohlo. V souhlasu s tímto rozhodnutím V. V. vydal svolání k jednotám, aby zjistil, zda přihlášeno bude dosti posluchačů, by myšlenka ta provedena býti mohla s úspěchem pro N. J. S. Zprvu přicházely přihlášky a souhlasy, a tu V. V. domníval se, že s kursem je souhlas všeobecný. Proto uložil T. O., aby pracoval na plánu pro hlavní kurs a ustanovil Chicago za místo nejvhodnější. Nyní však docházejí námítky proti hlavnímu kursu a proto bude musit V. V. plán změnit a budou musit býti pořádány kursy župní. O této otázce bude jednáno v příští schůzi V. V.

Bylo nejen nám, ale i mnohým bratrům divné, že br. pořadatel S. A. dr. J. Rudiš-Jičínský, nepíše nic o své cestě do Srbska. Dne 7. ledna dostali jsme od něho pohlednici ze Skoplje, na níž sděluje toto: "Při nejlepší vůli nelze psát. Pracuji ve dne v noci. Na zdar! Dr. J. Rudiš Jičínský." Těchto několik řádek zajisté nejen vysvětluje, ale i omlouvá.

Lidové umělecké koncerty pro české obecnstvo budou prováděny v Chicagu pravidelně každých 14 dní polovicí ledna t. r. začínaje. Podnik ten v život uvede Jednota pro povznesení komorní hudby v Chicagu, která se před nedávnem ustavila z předních uměleckých sil zdejších a je jen k přání, aby koncerty tyto byly řádně navštěvovány, by podnik tento záslužný mohl se udržet a rozšiřovat.

V Lublani zemřel v těchto dnech 83letý skladatel známé slovanské písně "Naprej zastava slave" Davorin Jenko. Byl kapelníkem Národního divadla zprvu v Bělehradě, kde působil 32 roky a zkomponoval na 200 písní, sedm orchestrálních skladeb, kromě celé řady skladeb jiných. Mládí své prožil ve Vídni, kde studoval práva, ale záhy po té věnoval se výhradně hudbě, která zůstala jeho životním povoláním.

Z těch tmavošedých mraků, které se snesly na milou naši vlast, začínají vyšlehávati paprsky jasné — řídké ještě, ale ty zdají se býti předzvěstí, že mezi předáky lidu dojde k dohodě, by postup, až se vyjasní, byl úspěšný. Právo Lidu v Praze, orgán to sociálních demokratů, zastavil všechnu polemiku a vyzval všechny listy strany, by učinily podobně. V prohlášení tom čteme: "Dnes, kdy všichni bez rozdílu nacházíme se ve skutečnosti v stavu donucení, způsobeném přívalem živelně valících se, naši sílu přesahujících dějinných událostí, považovali bychom za malicherné a nedůstojné, současně však také za nebezpečné, vyřizovati stranicko-politické spory a vésti polemiky, z nichž, třeba proti našim úmyslům, mohly by vznikat pocity politické nebo stavovské zaujatosti."

V prosincovém čísle přinesli jsme výňatek ze Slovenského Sokola týkající se otázky česko-slovenské vzájemnosti. Od ty doby Slov. Sokol přinesl úvahu další, v níž přímo vyzývá k uvádění myšlenky té v život. Od té doby také veřejné časopisy české na Východě začaly se otázkou tou zabývat, a články v tom směru přinesené došly otištění ve všech slovenských časopisech v Americe vycházejících. To může sblížení prospěti. Ostatně jest litovati jenom toho, že my Češi, Slováci a Moravané máme se teď teprve sjednocovati. Jsouce členy jedné velké rodiny, měli bychom si být tak blízcí, že nikdo cizí by neměl míti mezi námi místa, protože jeň ze spojení může nám všem vzejíti dobro.

Zpráva mezinár. komise, vyslané k vyšetření příčin a způsobu vedení balkánských válek byla vydána tiskem na útraty nadace Carnegieho pro mezinárodní mír ve Washingtonu. Je to kniha velice poučná a k událostem, odehrávším se r. 1912 a 1913 na Balkáně obrací pozornost civilisovaného světa. Zpráva ta, jak se praví v úvodu, nadepsaném N. M. Buttlerem, je nestranná a je výsledkem důkladného vyšetřování. Účelem vyšetřování bylo obrácení pozornosti a mysli lidí ku ztrátám a hrůzám moderní válkou přivedených, aby při vyrovnávání mezinárodních sporů bylo používáno místo síly spravedlnosti.

A nejen za lazarety slouží tělocvičny jednot našich v Čechách, ale i za útulky pro mládež zastavením průmyslu a obchodu k zahálce odsouzenou. Kdo si té mládeže na ulicích, v parkách a jinde se scházející a dobrodružství shánějící povšiml? Byli to Sokolové a hned také učiněny kroky, aby omladina byla pokusem zbavena, by byla pod dohledem rozumných. Starší Sokolové Č. O. S. vyzvání, by dohlíželi na cvičení, by pořádali besedy a pod. Tak a jinakým způsobem uplatňuje se nyní organizace sokolská.

Za vzdělaného člověka považuji toho, kdo sám sebe dovede ovládat. Bez této vlastnosti sebe lepší vzdělání nemá skoro žádnou cenu. Co slabost vůle má na účtu svém životů nadějných a nadaných mladíků a mužů. Co lidí pyká v kázních za přeházení, za okamžik, v němž nedovedli se ovládat. Jediný mžikový záchvat zlosti připravil mnohé na dlouhá léta o osobní svobodu. A co máte si mysliti o člověku, jenž popustí úzdu choutkám ničícím tělesně i duševně? Co mysliti si máte o cvičenci, jenž dost síly k držení choutek na úzdě? Cvikem nabýváme síly k ovládání těla, cvikem nabýváme i síly k ovládání vůle — choutek. Neříkejte, že to nejde — jde to, jen to zkuste a začněte s přesvědčováním sebe, že máte dost síly a snažte se o tom každého přesvědčiti. Vžijte se do předsevzetí toho, že vás nemožno zlákat a hrajte úlohu tu, tak jak herec na jevišti činí, když se vžil v úlohu svou.

Až do anglického parlamentu dostala se otázka, jak s Čechy v Anglii, zvláště v Londýně dlejími, příslušníky Rakouska, má býti naloženo. Stalo se tak na zakročení bratra Frant. Kopeckého, tajemníka Česko-politického spolku v Anglii. Navázal styky s osobami velký vliv majícími a na jich zakročení prosazen návrh, by Češi byli považováni za přátele Anglie a co taková aby byli ponecháni na svobodě. Předlohu podal admirál Beresford a k přijmutí jí pomáhali: lord Herbert Gladstone, p. Sully, zakladatel těloeviku v Anglii, p. Steed, redaktor časopisu Times, a j.

“Safety first,” dbej bezpečnosti na prvním místě, je příkaz, jenž byl vydán všem šoférům, řidičům elektrických kar, řidičům zdvihadel a jiným, jichž nepozorností byly by lehee životy lidí ohroženy. Je vidět, že v této zemi život lidský má ještě nějakou cenu. V Evropě milliony těch nejzdravějších lidí je hnáno bezohledně na porážky. Bylo však potřeba vydat heslo takové — za r. 1913 přišlo ve Spojených Státech nahodile o život 75,000 lidí a během posledních deseti roků zahynulo nedobrovolnou smrtí 624,360 osob. A v to není počítáno úmrtí těch, kdož vystaveni byli nakažlivým nemocem z nevědomosti neb nedbalosti. Statistikové odhadují, že dva milliony osob přichází v této zemi svobody k zranění. A proto nyní jsou činěna opatření, by lidské životy byly uchráněny nejen smrti, ale i zmrzačení.

Heslem nynější doby je: vše pro dítě. Krásné heslo to, když se drží v hranicích rozumu. Vychovává mladíka tak, že nabude přesvědčení, že mu musí býti slouženo, vychovává z dívky loutku, jež stále musí býti obsluhována, je nerozumnou výchovou, a tu heslo: vše pro dítě, znamená spíše zkázu než prospěch. Říkají: vždyť jsou mladí, a budou mladými jen jednou, at' se baví, je hezké sice, ale nedobré. Ovocem takové výchovy bývá, že pro rodiče nezbyvá ničeho, ani úcta. Tak jsou vychovávání sobci — dívka zabývá se sebou jen, a myslí jen na zábavy. Mladík nezná kázně, která je stavebním materiálem charakteru, na němž má pak spočívat úspěšná budova života. Dříve byly dívky učeny úctě k starším, doma měli rozhodující slovo rodiče, dnes? Heslo: vše pro dítě, činí z dospívajících dítek despoty. Dříve obracely se dívky k rodičům o radu, a přijímaly ji v důvěře, že je tou nejupřímnější, dle níž by se měly řídit. Nynější doba nezdá se přáti vyvinování charakteru. Na povrchnost, sobeckost a strojenost je dáována cena. Dívky nevzdávají se, aby konaly mateřské povinnosti, ale aby mohly žít samostatně, v sladké zahálce. Zvláštní poměry — rodiče jsou poučováni, jak mají se chovati k dítkám, ale dítkám není vštěpována povinná úcta k rodičům. Tím dívky nabývají názory o své důležitosti a ceně. Jak bude s takovými, až dospějí? Kdo má být užitečným členem lidské společnosti, musí se naučit poslušnosti k zákonité autoritě, podřizování vlastních přání k prospěchu všeobecnému. Toho při dnešní výchově dítek

bývá opomíjeno, a jest příčinou velkých nesnází. Namísto despotismu rodičů dosazen byl despotism dítek a ten je mnohem horší prvnějšího. Všichni jsme tu vlivem přírodních zákonů. Rodiče z příkazu přírody živí a chrání dítky. Tak dlouho, dokud dítky závisí na rodičích, měly by býti jich poslušny. Když jsou dost staré, aby se staraly o sebe, nespustí se rodičů, neboť sebeucta a pravý smysl pro spravedlnost ukládá jim za povinnost spláceti lásku a vše to, co rodiče pro ně učinili.

Zabezpečení míru závisí prý v připravenosti k válce. Jak starý je tento prostředek, a jak se osvědčil? Podívejme se do dějin a projdeme je od té doby, co jsou známy, a shledáme, že po celých těch šest tisíc roků prostředku toho bylo používáno, a nikdy nesplnil očekávání. Naopak, každý národ, který ho použil, byl zničen. Napřed Egypt, pak Řecko, Řím, Španělsko a Francie. V Evropě se zbrojilo pilně po mnoho let a výsledek? Dnes ničeno je vše, životy, obchod, rolnictví, průmysl, zkrátka vše. Sednou Spojené Státy na vějičku a začnou utrácet milliony na vyzbrojení a vydržování armády, na postavení obrovských válečných lodí? Již se o tom jedná v kongresu a některé nepřímé časopisy tlukou silně na válečný buben, aby pomohly presadit předlohy na rozpočty vojenské a námořní. Dostali jsme právě k ochutnání malou dávku toho, co by nás čekalo, kdyby došlo k vydržování většího vojska. Všechny naše potřeby jsou obtíženy válečnou daní a ještě vojsko nebylo rozmnoženo. Jak bude, až budeme mít vydržovati v hotovosti kol dvou millionů vojáků? Nedal by se mír zabezpečiti jinou, lepší, levnější cestou? Federace všech národů by byla tou nejlepší zbraní, tou by mír byl zabezpečen na vždycky. Billiony peněz, které již byly utraceny na válečné lodi zbytečně, mohly vykonat mnohem více dobra, kdyby byly věnovány na zlepšení lidstva. —

Život hladce plyne tam, kde jeden druhého si váží, kde není sobeckosti. Četli jsme ondy vtip: “Slonu se možno vyhnouti, ne však bleše.” Maličkosti jsou to většinou, jež nás dráždí, jež nás popudí víc než velké nesnáze. A jest to přirozeno. Čeká-li nás velká nesnáz, začneme o ní uvažovat, připravujeme se na odstranění jí. Maličkost nezdá se býti hodna uvažování a následek? Jen v té domácnosti, jen v té obci může panovat spokojenost, kde jeden k druhému je zdvořilým, ochotným, upřímným, kde každý svým dílem přispívá k oblažení ostatních.

“U veřejného cvičení klade jednota účet z horlivosti členstva, jež vycvičeností jeho zřejmě se jeví, klade účet z technického řízení svého methodičností, promyšleností a spřádaností celku a precizností i dokonalostí výkonů veškerých, klade na konec účet ze všeobecné lásky k věci a spolku, jenž v celé úpravě a najmě četným a neúnavným účasťstvem všechněch jak u příprav, tak i u vystoupení samého se jeví.”

Tyrš.

Dr. Winfield S. Hall:

Jenníkovy prázdniny.

Z knihy "Otec a syn".

Jan, syn lékaře, vypráví otci, co všechno viděl o prázdninách na farmě strýce svého.

IV.

Jenník tentokrát použil každé volnější chvíle na louce nedaleko potůčku a rybníka. Také do lesa se začasté podíval, aby vynašel něco zajímavého a poučného, hlavně pak, aby mohl s otcem promlouvat o želvách a racích. Konečně poznal, že jestli se chce dozvědět něčeho o tom, jak raci žijí, jak se vyvíjí, plemení a rostou, že bude muset dostati se nějak do jejich úkrytů a děr. Viděl je mnohokrát sice ve vodě, ale zdálo se mu, že obyčejně pod břehy zalézali, pod kameny a do jiných úkrytů. Podle toho se zařídil a sliboval si pak, že bude toho mít tentokrát dosti zajímavého, až půjdou znovu s otcem na procházku a zavedou obyčejnou svou rozpravu. —

"Tak co hochu drahý, jestli pak přece něco nového objevil's za minulý týden?" dotazoval se otec.

"Tot' se ví, otče", prohodil Jenník. "Nejprve jsem shledal a zjistil nad jiné, že raci nekladou vajíčka svá do řečiště, potoka aneb do trávy a že si tu hnízd svých nestaví. Jen veliké raky jsem viděl v rybníčku a na potoce a také jen dorostlé a větší želvy. Poznal jsem, že raci mají díry své ve vlhkých březích podél potoka a vody vůbec. Přinesl jsem si rýč a lopatu a tak jsem odhalil jejich příbytky. Z počátku nenašel jsem ničeho zvláštního, jen že díry byly nad vodou. Konečně ale spatřil jsem na dně jedné takové díry staršího raka. Bylo tam jen trochu vody. Voda ta ale byla tak kalná, že nemohl jsem ničeho vyzpozorovati a sáhnouti tam pro něho se mi také nechtělo, aby mně neuštípl. Vzal jsem tudíž malou větvičku opodál ležící a tu strčil jsem do kalné vody; rak klepety ji stiskl a já pomalu táhl jej ven. I podivil bys se otče co jsem našel. Na spodu pod zatočeným ocasem, poblíž té části těla, na níž rak má nohy shledal jsem, že nalezá se chumáček malých, žlutých vajíček. Podle mého muselo jich být několik set. Již jsem myslel, že se raka, patrně tedy také samička, zmocním a docela ji z díry ven vytáhnou, když ona jednoduše klepeta uvolnila a spadla zpět do kalné vody, do hnízda. Urovnal jsem půdu tak, aby bylo co nejvíce jako před tím, poznamenal si místo chřastím a nyní budu tam docházet, abych se přesvědčil jak malí ráčkové se rodí, jak pokračují a co dělají. Chytil jsem tři jiné veliké raky v naprosté blízkosti na téměř potoku, ale ti neměli vajíček vůbec a podle toho jsem usoudil, že byli asi sameci čili mužského rodu."

Otec spokojeně si pokyvoval hlavou, neboť vypravování synovo jen v tom jej utvrdilo, že když bude dále sledovati jevy a úkazy přírodní, síly téže a přeměny, že i ten poměrně dosud malý mozeček dětský musí se přesvědčiti, že všude kol nás všemocná Příroda a nikoliv nějaký bůh, kterého si každá církev dle svého maluje, různé ty zázraky mu připisuje, počínaje od pohádky o stvoření světa až na pověry její a biblické nesmysle, jež dosud hlásá...

"Všechny želvy, které jsem našel byly veliké," pokračoval hoch ve svém vypravování. "Byly skoro vesměs týchž rozměrů a tu se mi zdálo, že asi sotva mezi nimi jsou nějaká mlád'ata. Budu je muset pozorovat ještě trochu déle."

"Dobře tak synu, pozorováním nejlépe se naučíš, neboť věz, že takovéto názorné vyučování nejvíce pravd ti objeví z těch divů veliké a mocné Přírody."

"Ti žabí pulci vyrostli asi o dva, tři palce a jsou skoro tak velcí jako pulci ropuchy. Již pomalu i nožičky se objevují; kdežto pulci ropuší již mají nohy všechny čtyry, třeba byli poměrně mladí. Samice čermáková již vyseděla svou rodinu; má v hnízdě čtyry maličké. Vyšplhal jsem se nahoru a podíval již před tím do hnízda, měla tam pět vajíček. Nevím, co se stalo s tím jedním vajíčkem, ale tolik jest jisto, že jsou tam jen čtyři ptáčci, a věř mi otče, že takové malé žrouty jsem nikdy neviděl. Pořád to má hlad, tak že matka jejich i otec sotva stačí donášet jim pokrmu od rána do večera a jsou to červíci, broučci, žížaly a jiné podobné, jež do stále otevřených a měkkých zobáčků jim staří vkládají. A jestli někdo se oetne blíže hnízda, jestli kde jaký šustot již ta drobtina píská, křičí a volá, že chce jíst."

"Tuhle se přihodilo něco opravdu vzrušujícího nedaleko hnízda toho, otče. Takový špinavý pták se zahnutým zobákem a silnými spáry, trochu větší čermáka a táhlejší v těle usadil se ve stromě a to nenadále. To jsi ale měl slyšet jaký rámus čermáci dělali. Zdálo se mi, že div se celá ta jejich rodina nezbláznila. Hubovali a láteřili až dostavilo se na místo ještě několik čermáků — tuším, že asi čtyři a také pár vrabčků se objevilo na druhém stromě a ty rovněž strhli povyk. Byli patrně všichni postrašení tím větším ptákem i řvali o vše pryč. Konečně si samička dodala smělosti a vyletěla zrovna proti vetřelci neznámému a div jej křídly svými s větve nesrazila. Za příkladem postrašené a udatné matky, život mlád'at svých chránící, pustili se i ti druzí ptáčci do letu a kroužili kolem cizince těsněji a těsněji, stále naň dorážejíce a štěbetajíce. Žádný však neodvážil se k vlastnímu útoku, patrně všichni znali sílu jeho a převahu. Konečně se vetřelec nabažil toho křiku a rámusu a jednoduše se zvedl, rozpjal křídla svá a pomalu vznesl se do výše, krouže přímo nad stavením."

"A co myslíš Jene, že to bylo za ptáka ten vetřelec, jak jej zoveš a co tam chtěl?"

Rozumí se, že Jenník nevěděl a lékař tudíž pokračoval, vysvětluje takto:

"To byl asi jestřáb. Čermákové věděli dobře, že kdyby se mu nepostavili na odpor, že by tento dravý pták vnikl do jejich hnízdečka a mlád'ata jejich odnesl ve spárech svých jednoho po druhém, dnes to a zítřa ono, až by zničil všechny."

"Co s nimi dělá, když je zabije?"

"Požírá je a pohodí, nemá-li zrovna hladu a později si pro ně přijde, třeba byla tělčka ta již poněkud v rozkladu."

"Měl jsem za to, že takoví dravci zabíjejí ptáčky jen ze zvyku a dravosti."

“Tak již příroda zařídila, že malé a slabší podlehá velikému a silnějšímu a jsou i ptáci, kteří jsou líní sami budovati hnízda svá a proto taková samice jednoduše snese vajíčka do cizího hnízda. Tak nehodná matka opouští své příští mládě, ptáče dosud nenarozené a podstrčí na výchovu a vysezení samici, čili ptáku jinému a jiného druhu. Mládě cizí roste poměrně více a konečně druhá mlád'ata, docela z vlastního hnízda vytlačí a vypudí, kdežto starší sotva stačí takovou straku a jiné uživit.”

“Nyní již se nedivím, že čermácci spustili takový řev, když ten cizák se v jabloni objevil a na hnízdo jejich zálusk měl.”

“Kdybys uviděl jej zase, jak kol jabloně té krouží, jdi a pověz strýci, aby si jej vzal jednoduše na mušku a zastřelil. Mnoho dobrého ti dravec nekonej a lépe, když se jich zbavíte, neboť začasté i na kuřátka a holuby se odváží. Avšak ještě něco hochu drahý, jestli pak jsi si povšiml, který z čermáků se odvážil na vetřelce nejbližší a který poměrně nejvíce naň dorážel? Který vlastně nejstatečněji chránil hnízdo své a mlád'ata?”

“Byla to samička . . .”

“Tak jest,” poznamenal otec, “zdá se již býti zákonem velmocné Přírody, že skoro v každém případě matka obětuje dětem všechno-všecinko, přivede je na svět, pečuje o ně, chová a pěstuje, stará se pro ně o vše to nejlepší a nejvýživnější i raduje se, když ty její dětičky rostou a prospívají i chrání je i s nasazením vlastního života před každým mažným nebezpečím a úrazem . . .”

V OČÍCH JINÝCH.

Závody a slet Nár. Jednoty Sokolskej.

Dňa 22. a 26. júla 1914 v Omaha, Nebr.

Podáva Štefan Húska, hl. podveliteľ T. S. J. Sokola

Už sám nápis tohoto prezradzuje niečo, čo pohýbe našu myseľ, rozbúri našu krv, ba celý náš život vzpruží, a oživí. Vo chvíľkach takýchto zabúdame na naše útrapy, na nepriateľov, lebo celá naša myseľ a celé srdce cíti sa v novom živote a my sme tak hrdí sami nad sebou, že sa domýšľame, že sme povýšený nad celým svetom, a že lietame vo výšinách modrých oblakov.

Ako tieto slová označujú výsledok istej vykonanej práce, tak aj druhé národy slavianske a bratrské majú právo na ne, lebo sa v nich pohybujú a nakol'ko pomery dovolujú aj do života uvádzajú a medzi celý národ svoj rozsievajú, učia ho sokolskej myšlienke, a na jej prácu otvoreným okom hľadieť a to môžeme povedať o Sokolstve českom, snád' s malou výnimkou. — Že je to práca nie ľahká, to vie oceniť len ten, ktorý to zkusil sám, za tým pracoval a potom aj výsledky práce tej videl. Zkúšky takejto práce bývajú tými najt'ažšími, najobávanejšími, lebo skladať zkúšky zo sokolskej práce pred širokou masou obecnstva a brytkým perom zástupcov časopisov a ešte prísnejšou kritikou, pred technickými zpravodajmi, je nie maličkosť. Zvlášte tí poslední bývajú tými najobávanejšími lebo tí sú povinní, čo je dobré pochváliť, a čo je chybné pokarhať; jejich bystré oko má sledovať každú maličkosť (nakol'ko je im to možnosťou), aby im nič neušlo čo by mohlo byť lepšie pre tých čo tú zkúšku skladajú, a aby sa tých chýb v budúcnosti uvarovať mohli, ale aj pre svoju vlastnú organizáciu sbierajú nové myšlienky, a tiež hl'adia, aby chyby snád' ne-

patrne odstránené byť mohli, a tým sa stáva úrad technického zpravodaja veľmi obt'ažný, lebo jestli videl nejaké chyby a nepoukáže na ne, ztráca na svojej hodnote, a jestli ale na ne poukáže, tak si znepríateľuje mnohých, ktorí všetko snesú, len kritiku nie. Mnohý uzná, že je kritika oprávnená a hľadí sa jej na budúce uvarovať; a zas mnohý sa na ňu nahnevá, a prestane pracovať, len aby sa kritike vyhnul, ba ešte aj kritikovi vynadá, a sa mu vyhrážia. Preto je medzi zpravodajmi technickými a časopiseckými veľký rozdiel. Zpravodaj časopisu verejného je nútený písať viac povrchne, lebo to kruh čitateľov vyžaduje, každú vec mať radšej okrášlenú, než v pravom svetle jednoducho podanú, a až niekedy, keď je prinútený podá kritiku prísnejšiu. Naproti tomu tech. zpravodaj sa nesmie nechať strhnúť chvíľkovému nadšeniu a preskočiť to, do čoho by vlastne zaklopnúť mal, on musí mať na zreteli svoju organizáciu, jej budúcnosť, lebo to čo videl u druhých chybného, musí chcieť odstrániť u svojich.

Náhodou dostalo sa mne tejto hodnosti, byť technickým zpravodajom našej T. S. J. Sokol na závoch a sletu Nár. Jed. Sokolskej (bratskej to českej organizácie), v Omaha, Neb. — Budem chcieť byť spravodlivým a bratským a dl'a najlepšej mojej možnosti chcem podať obšírnejší obraz z práce tej — z ktorej zkúšku skladalo členstvo N. J. Sokolskej, slietnuvšie sa z rozličných končín Severnej Ameriky do Omahy, “brány západu”, ako to mesto všade volajú, a preto som uznal za správne túto malú predmluvu sem uviesť, abyech tak aspoň z čiasťky urobil rozdiel medzi zpravodajom verejného časopisu, a zpravodajom akým je náš “Orgán”, alebo iný sokolský orgán, aby tak moja zpráva bola v inom smysle v úvahu bratá, a za hodnovernejšiu považovaná, lebo je ona od brata pre bratov, a bratov pozorujúc. Nebudem obšírnejšie opisovať priebeh zábav, spojených s týmto sletom, lebo nepovažujem to za nutné, ale len v krátkosti spomeniem čo sa tam robilo mimo hlavného bodu programu, totiž závodov a sletu.

Dúfam, že z toho môže naše členstvo čerpať pokyny pre budúcnosť, keď obšírnejšie opíšem celý priebeh závodov a sletu, a poukážem nestranné na všetky dobré a aj chybné stránky — jak vedúcich, tak účinkujúcich a hlavne sbor sudcovský, ktorý zastáva nemalú, dost' trpkú úlohu, ba skoro najzodpovednejšiu.

Streda, 22. júla.

Deň tento bol venovaný príchodu závodníkov, Sokoliek, host'ov a iných účastníkov, ktorí sa hneď za včasného rána porali schádzať, z New Yorku a Detroit, Mich., prišli v utorok. Hlavné prúdy prišli z Chicaga, ktoré boli rozdelené na štyri dráhy, okolo 7. hodiny ráno. Ostatný prúd dorazil do Omahy okolo 11. hod. pred obedom, s ktorým som i ja prišiel po dráhe North Western. Bola to výprava, pozostávajúca zo Sokola Slov. Lipa, Sokola Rozvoj z Chicaga, a T. J. S. Sokol z Milwaukee. Bolo nás všetkých vyše 60 osôb a zabierali sme dva spiacce vozne, ktoré boli zvlášť pre nás určené a žiaden iný k nim pripustený nebol. Výprava táto trebárs dost' malá, ale za to dobre sriadená, aká by u nás vyžadovala mnoho času a dala by sa t'ažko zariadiť. O výpravu túto sa staral po otcovský starý veterán, Florian Holek od Sokola Slov. Lipa, za to mu i tu vyslovujem bratskú vd'aku, že sme boli na celej ceste tak veselí, že sme sa ani nenazdali, keď sme dorazili do Omahy. Po príchode do Omahy, kde nás žiaden výbor nečakal, lebo dostal neskoro telegram, v ktorom sme oznamovali že kedy prídeme, pobierali sme sa do sokolovne, ktorá je asi tri míle od stanice vzdialená. Idúc pešky, ako chicagskí do Trentonu, veselí, mnohí si robili žarty, že Omaha vyzerá ako malá dedinka oproti Chicagu a iným veľkým mestám, už i smradom.

Doraziac št'astne do sokolovne, tam už bolo veselo. Výbor, ktorý nás mal uvítať na stanici, srdečne nás uvítal v sokolovni. Nastalo bratské podávanie rúk, ktorému skoro ani konca nebolo, ja majúce povinnosť pred sebou, hneď som vyhľadal slávnostný výbor, ktorému som oznámil svoj príchod, nato som vyhl'adal brata náčelníka Fr. Filipa, ktorému som odovzdal moju poverajucu listinu, a predstaviac sa mu kto som, čo som, prijal ma po bratský a srdečne, vyslovil svoje potešenie nad tým, že naša T. S. J. Sokol si jejich pozvanie povšimla, a vyslala svojho zástupcu. A hneď som sa sišiel s prvým podnáčelníkom br. J. Pokorným, ktorý ma tiež bratský prijal. Sidúc sa ešte s niektorými z Chicaga a Cedar Rapids, bol som hneď ako doma. Sokolovňa, ktorá mala byť naším druhým domovom, bola veľmi krásne dekorovaná, malé zástavky s nápisom "Na zdar!" boli po celej miestnosti povšané a medzi tým rozličné sokolské heslá. Na stenách rozličné obrazy; ako ceny zo závodov Sokolov, Sokoliek a iné sokolské obrazy. Javisko bolo veľmi vkusne dekorované a vyzieralo ako malá záhradka kvetov. Bolo vidieť, že výbor slávnostný si nechal záležať na dekorovaní sokolovne. Ako som tak dookola všetky prípravy prezieral, zamyslel som sa, prišlo mi na um, ako sa u nás pri takej príležitosti pracuje, ako my máme miestnosti dekorované, a to ešte ani nie svoje vlastné. Bolo mi ľúto nad tou slovenskou nesvornosťou v stavaní "Národných budov", cheel som zaplakat' . . . V tom však zavznal hlas br. náčelníka volajúce nás do schôdze sudcov. Bol som rád, že ma z toho vytrhnul, a tak aspoň na čas som na to zabudnul.

(Pokračovanie).

TÁBOR SLOVANSKÉ LÍPY.

Ve strednu dne 23. prosince 1914 konány byly valné hromady jednot Tábor a Slovanské Lípy, v nichž znovu, aby zákonu bylo plně vyhověno, jednáno a hlasováno o spojení. S potěšením zaznamenáváme, že pro spojení hlasováno bylo téměř jednohlasně, a že členové zůstali státi na podmínkách původně navrnutých. Můžeme tedy k dobru roku 1914 přidati jeden skutečně cenný a významný čin sokolský. Teď jen aby se zdařil výhodný prodej obou budov, aby nová jednota Tábor Slovanské Lípy mohla postavit moderní budovu, která by byla chloubou chicažského Sokolstva a vyhovovala potřebám nejen členů jednoty, ale i povšechným národním Čechů v bezprostředním sousedství jejím bydlících. Projevujeme členům obou jednot uznání za rozvážnost, s kterou si při kroku tak rozhodném a důležitém počínali, a přejeme jim, by všechna očekávání, která mají od nové, početné i hmotně silné jednoty, nebyli zklamáni.

VÁNOČNÍ TĚLOCVIČNÝ VEČER V PLZ. SOKOLE.

Ve strednu dne 23. prosince měl Plzeňský Sokol v Chicagu opět svůj výroční vánoční tělocvičný večer, a přiznávám, že vracel jsem se v ten večer domů s pocitmi milého uspokojení. Pracujeme-li pro jakoukoliv dobrou, lidu prospěšnou věc, musí nás naplniti radostí, vidíme-li úspěch — a když stále a stále upozorňujeme na cesty, kterými se na poli tělesné výchovy za cílem vytknutým bráti máme a vidíme stále a stále, jak málo dbáno jest upřímně míněných rad a pokynů — tu s tím větší radostí všichni zaznamenáváme si zjev, kde postřehneme upřímnou snahu bráti se ku předu tou jedinou pravou cestou — a tu snahu postřehl jsem při s hora zmíněném večírku. Nebylo to žádné dlouhé připravované cvičení veřejné, byla to jen soukromá slavnost vánoční — ale to čeho jsme byli svědky, oprávnňuje nás k nejlepší nadějí do budoucnosti. Cvičil jen dorost obého pohlaví a Sokolky. Cvičení chlapců vedl cvičitel br. F. Paul, cvičení děvčat a Sokolek cvičitelka sestra H. Klausova.

Bratr Paul nečiní posud žádných nároků na vyškoleného, zkušeného cvičitele, ale jest na nejlepší cestě dobrým cvičitelem se státi, poněvač přijímá každý dobře míněný pokyn s radostí a touhou po dalším zdokonalování se a pokud jsme přístupni kritice, pokud ochotně přijímáme poučení — po tu dobu jest nám otevřena cesta k novým poznatkům, k novým zkušenostem — neboť jenom po těchto stupních můžeme bráti se výš a výše. U cvičení žáků viděti bylo, že br. Paul dobře povšiml si, nač u nás bylo při veřejném vystupování dětí vždy stěžováno, neboť projevuje uznáníhodnou snahu vad těch se vystříhati, k čemuž mu srdečně gratuluji a projevují přání, aby na nastoupené cestě setrval, neboť po té nejjistěji k vytčenému cíli dospěti může.

Milým překvapením působilo cvičení děvčat a Sokolek, vedených sestrou Klausovou. Zde viděl jsem cvičení, jaké jsem si při našem veřejném vystoupení vždy viděti přál: cvičení odpovídající věku a temperamentu dítěte — cvičení přechodné od základních k cvičením složitým a konečně vrchol, jehož ukázkou podaly Sokolky. A s nemenším potěšením zaznamenávám, že již při pouhém nástupu i u malých děvčátek pronikala snaha cvičitelky, aby cvičenky vynikaly pěknou chůzí. A žel! že o tomto zjevu, který v našich tělocvičnách by měl býti zjevem obyčejným, nutno psáti ještě dnes jako o zjevu zvláštním, ojedinělém! Cvičení kroužky (větší děvčata) bylo pěknou ukázkou samostatné tvorby a nejen to, ale i provedení bylo dokonalé. Sokolky provedly cvičení činkami, kterým podána byla pěkná ukáзка, jak působivými mohou býti cvičení jednoduchá, ale vzorně provedená. To nejjednodušší cvičení, vzorně provedené, na základech fyziologických založené a prozrazující metodickou přípravu, má větší cenu, nežli nejparádnější cvičení, při kterém každý pohyb, každý postoj, každý krok jako by přímo žaloval na zanedbávání těch nejelementárnějších eviků a kde často laicné okázalosti ustoupiti musí s cesty ten hlavní účel, k vůli němuž tělesné eviky pěstujeme. Proto nás všechny veřejné cvičení dorostu a Sokolek v Plz. Sokole tak potěšilo a zaznamenávám je zde s radostí jako příklad, jehož by mělo býti v ostatních Jednotách následováno. Škola Plzeň. Sokola jest hojně navštěvována, ústav těší se přízni všeobecné a jmenovaná Jednota může s nejlepšími nadějemi hleděti budoucnosti vstříc. Na zdar!

Č.

NOVÝ STÁNEK SOKOLSKÝ.

Den 13. prosince stal se pro Čechy Detroitské dnem památným tím, že tam okázalým způsobem otevřen byl český Národní Dům, který pro budoucí leta býti má ohniskem veškeré národní činnosti v městě jmenovaném. Dům tento postaven byl čilou Tělocvičnou Jednotou Podlipný, ale věnován jest obětavými bratry celé české veřejnosti, a projevují tuto vřelá přání, aby veřejnost obětavost českých sokolůků dovedla oceniti, pomohla jim nésti břímě, jež na sebe stavbou uvalili, čímž opět sokolové, zbaveni starostí, budou moci větší pozornost věnovati své práci výchovné, která má tak veliký význam pro naši větev v zemi této!

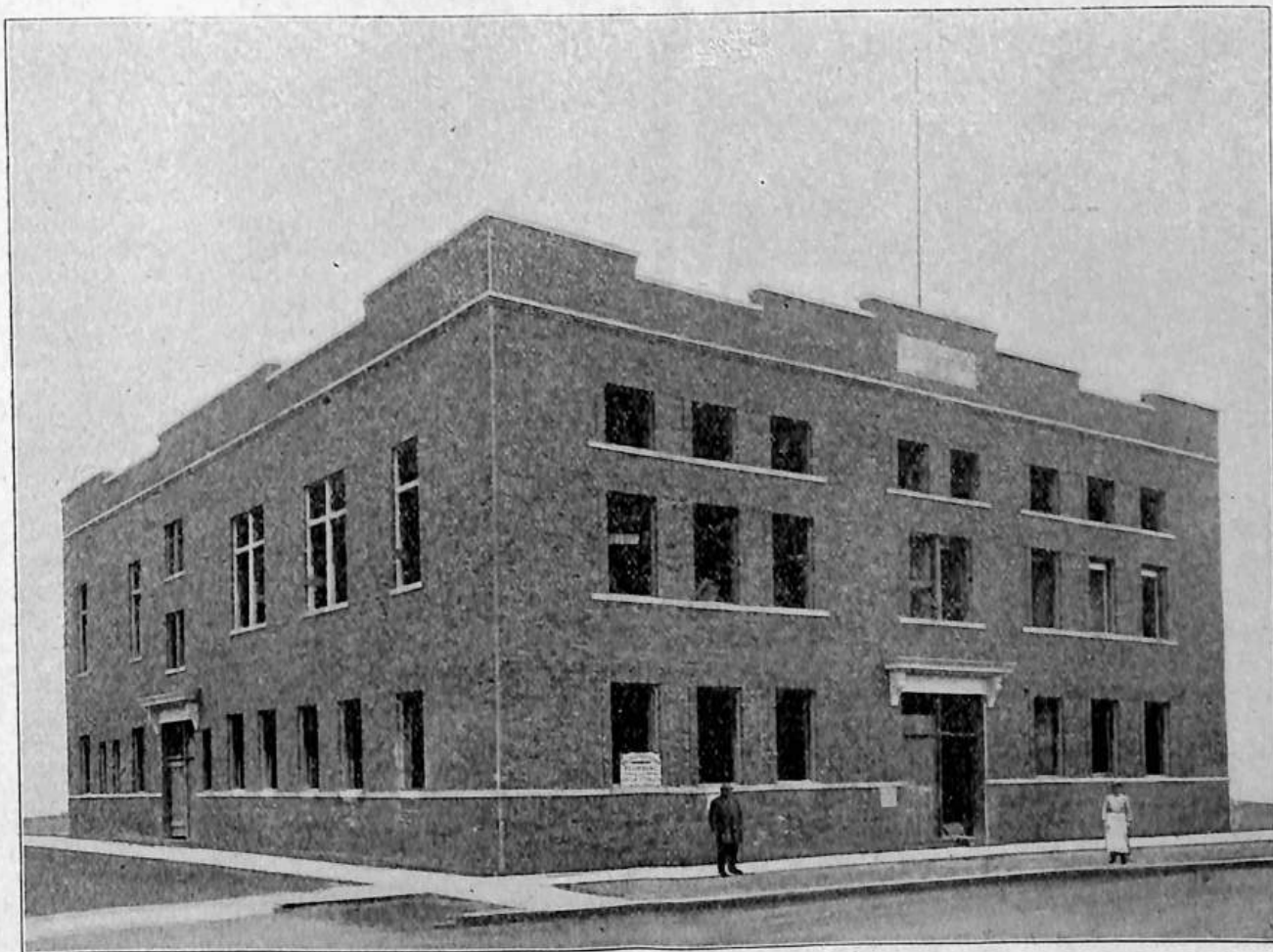
Lituji, že povinnosti nedovolily mi zdržeti se déle v milém kruhu bratří detroitských. Nalézáme tam vždy řadu starých, ale s mladistvým nadšením k sokolské věci lnoucích bratří a tu zdá se, jako bychom v kruhu tom čerpali vždy nové síly, novou chuť k práci, novou víru v budoucnost. To vše nás časem opouští, když vidíme bezvyslednost námahy — ale v kruhu upřímných sokolů vždy ochabující síly jakoby znova se vzpružily. Takových schůzek bylo by nám všem třeba více.

Slavnost sama zahájena byla v neděli odpoledne průvodem sokolů, sokolek, dorostu i četných spolků ze staré síně do nového stánku. Nebylo dbáno, že ze zachmuřené oblohy sypal se nepřetržitě drobný sníh, metaný ostrým nepřijem-

ným větrem a pochodováno bylo vesele za zvuků hudby. V síni pak za dozoru neunavného br. Fryše odbyto bylo na jevišti formální odevzdání budovy a mezi jednotlivými čísly programu přednesla místní kapela několik pěkných skladeb. O významu sokolstva v Čechách i zde v Americe promluvil Výk. Výborem z Chicaga k slavnosti vyslaný pisatel, po němž promluvil mayor města. Upřímně a od srdce promluvil též za Sev. Vých. Župu starosta této br. L. Všeček z Clevelandu, načež případně, a tu a tam nadšením dýšící proslovy přednášeny byly zástupci a zástupkyněmi cizích spolků, jichž jména, žel, v tom ruchu nepodařilo se mi zjistiti. Některé z řečí přednesených působily velice hřejivě a stály by za uveřejnění. Slavnost zakončena byla bohatou hostinou a plesem.

Místnost sama jest pěkná, a plány provedeny byly veli-

Budovoj zvlášť. Bylo mi sděleno, že stává možnost prodeje staré síně Budovoj za výhodných podmínek — a tu že by mohlo se pomýšleti na sloučení obou Jednot v Detroitu. Nejsem bratři milí, do Vašich poměrů zasvěcen a nevím, jak dalece cesta k sloučení jest upravena — neb jaké překážky by se vyskytly. Slyšte ale upřímný projev sokola, který téměř celý svůj život v zemi této Sokolstvu obětoval a jehož jedinou touhou jest viděti Sokolstvo česko-americké na tom stupni, kde by mohlo sloužiti eo zářící příklad Sdružením ostatním. Panuje-li mezi Vámi jakási řevnivost, která pravice Vaše od sloučení zdržuje — nejste-li s to, potlačiti v sobě malicherné “já” nebo “my” — tak aby prospěno bylo krásné myšlence sokolské — myslíte-li, že by jste pod společnou střechu přinesli pocity trpkosti, které při každém sebe menším nedorozumění vždy vynořily by se na povrch a plodné

Národní Dům v Detroit, postavený Těl. Jed. Sokol Podlipný.

ce důmyslně, tak aby Národní Dům vyhověti mohl všem potřebám a tužbám Čechů detroitských. Jest zde síň divadelní, místnost pro školu, čítárna — sprechy a pěkná, vzdušná a světlá tělocvična, která má hlavně tu přednost, že nebude sloužiti žádnému jinému účelu nežli tomu, pro který jest určena. Bude-li moci Sokol obětovati aspoň \$500 na opatření potřebného nářadí, budeme se moci chlubití opět českou tělocvičnou, jakých máme v zemi této — žel! — málo — t. j. takovou, kde tělocvík nebude nucen krčiti se a často ustupovati před celou řadou účelů jiných. Péče o dorost svěřena jest br. J. Jiráskovi — a kdo zná to “Jiráskovo hnízdo sokolí” — tomu není třeba ještě dodávati, že výchova dorostu v Sokole Podlipný jest v rukou sokola upřímného, nadšeného.

Končím tuto zprávu několika upřímnými slovy k všem bratřím detroitským vůbec a k bratřím od staré Jednoty

práci překážely — je-li ješitnost v nitru jednotlivců moenější nežli láska k věci sokolské — pak odložte sloučení na dobu pozdější, až pocity tyto budete s to potlačiti a jich místo zaujme upřímná láska k věci sokolské, o které dovedeme veřejnosti vždy tak krásné deklamovati. Dovedete-li ale jako sokolové, jako mužové povznést se nad malichernosti, které u nás tolik krásných věcí už zmařily — dovedete-li vžít se v tu myšlenku: “jednotlivec ničím — celek vším . . .” dovedete-li pod střechou sokolskou býti více sokoly nežli vypočítavými obchodníky, dovedete-li své zklamání potlačiti a nahraditi je radostí nad úspěchem celku, nad úspěchem naší společné věci, pak neodkládejte — shlukněte se pod jeden prapor, abychom s hrdoostí a pýchou mohli poukazovati opět na jednu zdatnou ratolest sokolskou na březích jasnomodrého Erie! Tot’ vřelým přáním Vašeho

J. Č.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

DVĚ SLAVNOSTI V JEDNÉ.

Pod tímto ohlavením přinesli v minulém čísle S. A. zmínku o přípravách konaných k oslavě 35letého trvání Plzeňského Sokola spolu s oslavou 30letého trvání Odboru Plzeňských Sokolek. Dnes jest nám podati podrobnou zprávu o jubileu tom. Výročí založení jednoty připadá na 13. července, ale činovníci odložili oslavu až na prosinec, protože červenec nezdál se jim býti pro své parné noci dosti příhodným k seznání členů a příznivců do uzavřené místnosti. Sobota, dne 19. prosince vybrána tedy k schůzce, v níž při slavnostní náladě měl být podán přehled činnosti. Členové seznání dopisy českými i anglickými, aby každý věděl, co je připravováno. Sestaven i slibný zábavní program, aby zvýšena byla přitažlivost. Plzeňský Sokol čítá přítomně na 400 členů, Odbor Plzeňských Sokolek také as tolik. Proto jsme očekávali, že prostorná dvorana nebude dostačovat. Zklamali jsme se však. Ani všechna sedadla nebyla obsazena. To nás trochu zarazilo, neboť vstupné bylo poměrně nízké — jeden dollar, s nápoji a večeří. Sín byla jednoduše, ale vzdor tomu vkusně vyzdobena cesmíny. S galerie visely prapory, pod nimiž Plzeňský Sokol své doby dost často hromadně vystupoval na veřejnost nejen u příležitosti českých, ale i amerických. Na podiu vystaveny byly různé ceny a podobizny vítězných čet a uprostřed sbírky té byla velká olejomalba Tyrše. Před podiem umístěné stoly byly určeny pro staré pracovníky, po délce síně pak bylo 7 řad stolů pro členstvo a hosty. Každý z účastníků, který předem oznámil svou účast, jak v pozvánkách bylo žádáno, měl vyhrazené místo.

Pořad byl zahájen o půl desáté hodině, tak špatně scházeli se Sokolky a Sokolové k jubileu tak významnému.

Když byl orchestr Rubringerův sehrál naši krásnou hymnu "Kde domov můj", avital přítomné bývalý starosta br. J. Babka kratším proslovem a hned na to představil dosavadního starostu br. J. Dvořáka, jenž si vybral za úkol

seznámiti shromáždění trochu podrobněji s působností Plzeňského Sokola. Připravoval se na to po celý měsíc pročítáním zápisků, shledáváním různých dat, a ty předložil, ovšem že co nejstručněji. Činnost třiceti pěti let u jednoty tak čilé nedá se však vtěsnati do malého rámce. Máme před sebou ten stručný popis, zabral 63 stránek dosti hustě psaných. Hodlali jsme ho uveřejnit, ale není to možno, vyžádal by si celé jedno číslo. Čtení samo, a přiznati nutno, že br. Dvořák četl rychle, vyžádalo si celé dvě hodiny. Bylo to unavující pro předčitatele a co horšího, i pro posluchače. Ti z toho užítu žádného neměli, protože zběžné čtení krylo příliš rychle jednu událost druhou. Ze všeho, co uvedeno bylo, zapamatovali si posluchači as to, že bratři Jan Pecha, F. C. Layer, J. Čermák, J. Babka jsou skutečně záslužnými členy. Jest nám proto možno z popisu uvést pouze úvod a doslov. Podotýkáme však, že sebrání dat těchto zaslouhuje si vydání tiskem, aby práce br. Dvořáka došla náležitého ocenění, a aby podrobný soupis činnosti jednoty, jenž již nyní dosti obtížně se získává byl pro budoucnost zajištěn. Úvod k historii Pl. Sokola byl následující: "Výbor, jenž měl na starosti uspořádání této slavnosti, pověřil mne úkolem předvésti vám obraz činnosti Plz. Sokola. Jak jsem začal pracovat na obrazu tom, seznal jsem, že přijal jsem na sebe úkol nevděčný, neb vypracování dějin Plz. Sokola, tak jak by si zasluhovaly, bylo by látkou pro objemnou knihu, kdyby se činily jen menší zmínky o různých důležitých činech jednoty neb jednotlivců. Zkrátiti dějiny vynecháním různých událostí, bylo by opět bezcenné, neboť neúplnost není spravedlivá. Bylo tedy obtížno sestavit výtah, abych při předkládání ho vás neunavil.

Dějiny Plz. Sokola nejsou pouze dějinami jednoty této, jsou v úzkém spojení s dějinami této části Chicaga, mezi Čechy známé pod jménem Chicažská Plzeň. Dějiny obou jsou nerozlučny a vyskytá se v nich mnoho, co se v dějinách českého lidu v metropoli této, ba i celé Ameriky silně odráží.

Během přehledu dějin jednoty této setkáme se s mnohým, co těm, již něco podobného nezakusili, bude se zdáti nemožným. Přijďme na období rozmachu, nadšení a slávy, setkáme se, žel, že velmi často, s případy strádání, omrzelosti, nadlidské přímo námahy některých činovníků, jednotu naši udržeti, a ji pod vlastní krov přivést.

Hleděl jsem vybrati z působení jednoty vše zajímavé, a proto, je-li přece něco v zmínkách mých vynecháno neb přehlédli jsem někoho, jenž čestné zmínky si zasloužil, mělo by mne omilvit: 1) nedostatek času k upotřebení všech součástek, 2) nejasnost a neúplnost zápisků některých tajemníků.

Mnohé vyžaduje objasnění, a to bych musel hledat u starších činovníků, z nichž mnozí nejsou již dnes mezi námi. Pak by to vyžadovalo více času, ne jednoho měsíce, ale celého roku, aby důkladný a úplný přehled dějin Plz. Sokola byl sestaven."

Po tomto úvodu následovalo čtení dějin samých. Z těch vyjímáme, že jmění Plz. Sokola dnes je konservativně odhadováno na \$70.000 a dluh as \$15.000, jehož umoření je v doznání době i při zamýšlených opravách.

Dokončení pak bylo následující:

"Od samého počátku působení jednoty až do dnes, jeví se stále snaha držet se základního cíle: pěstování soustavného tělocviku. Tomu dávána, zvláště posledním časem, zvýšená pozornost. A to je příčinou, že vzdor tomu, že dnes již budova naše není v středisku Čechů, jímž bývala tato osada, vzdor tomu, že samo členstvo naše je rozptýleno ve vzdálenějších čtvrtích, takřka po všech částech Chicaga, jsme ze všech jednot nejbližší konání povinností na poli sokolském, pomalu, ale jistě blížíce se k cíli vytknutému.

Ač ani desetinu toho, co si zasloužilo zmínky neuvedu, seznáte, že jednota naše byla vždy a všude tam, kde národní, sokolské, osvětové neb i mravní účely toho vyžadovaly, a

podpořila je nejen mravně, ale i hmotně, jak by číslce, jdoucí do tisíců dollarů, lehce dokázaly. A tak tomu bylo i v dobách pro ni samu krušnou. Vždy podporovány účely národní nejen zde, ale i ve vlasti. Lvi podíl však náleží Plz. Sokolu na podpoře českého svobodomyšlného školství, ovšem že hlavně zde v Chicagu. Plzeňský Sokol byl zastoupen svými členy v každém počínání národním a ti zástupci jeho vždy pomáhali ku zdaru a úspěchu každé akce. Plz. Sokol byl vždy a jest dosud útlukem každého čelnějšího hnutí, ať již směru jakéhokoliv, a místnost jeho byla vždy k bezplatnému použití každému pokrokovému a dobročinnému účelu. Proto má právo zváti se přední národní organizací českou v Chicagu. A přec — po přečtení zápisků, těch svědků obětavosti, píle, energie a nadšení a zas strádání, maně vyskytla se v mysli mé otázka: jak velký, jak skvělý je výsledek všeho toho? A tu vidím před sebou jednotu čítající 400 členů, z nichž jich navštíví pravidelnou schůzi 20, nanejvýš 30, — vidím tělocvičnu, v níž náčelník s evičitelem namáhají se s hrstkou členů, nepatrným procentem členstva, udržeti jednotu na jisté úrovni. V zábavách, na přednáškách potkávám se s jedněmi a těmi samými tvářemi. V kroužku jich osvěžím, chuť a energii k další práci získávám, ale při tom u srdce mne zabolí. Proč nás není víc, proč tolik členů jednoty vyhýbá se práci, společnosti? Zadumán, v nerušeném klidu pozdních hodin nočních, sedím a přemýšlím. A tu ze všech těch vzpomínek dob minulých i přítomnosti vynoří se před duševním zrakem nejen skvostný obraz toho, jak by mohlo být: Vidím mohutnou jednotu, čítající na tisíce členů — vidím neobvyklý ruch v tělocvičně, sta mladých, statných junáků v zápolu tělocvičném; vidím čty starších, povzbuzujících příkladem ty mladší; vidím roje dítek v tělocvičné naší škole pod dozorem odborných, řádně odměňovaných evičitelů, vychovávajících nás dorost obého pohlaví v zdárné, zdatné ženy a muže. Vidím schůze pilně navštěvované, těším se z té účasti tolika členů na práci naší společné, luštěcích otázky, týkající se jednoty, české národnosti v této zemi i těch v staré vlasti; humanní, politické, společenské, osvětové. To vše tvoří takový krásný, až úchvatný obraz v pravdě sokolské jednoty, z níž pak vycházejí vlivní členové, by v životě veřejném i hospodářském jménu českému dobrý zvuk získávali. Raduji se z toho a myšlénky mé nesou se dále za tím ideálem sokolského života. Představuji si, že i u našich Sokolek rozvířil se spolkový život v plné míře. Vidím svižné, ladné, křepké Sokolice ve schůzích debatovati a poučovati se o otázkách všestranného vzdělání ženy se týkajících; vidím je přiváděti své děti do naší tělocvičny, by pod praporem sokolským zachovány byly národu našemu, by utužením těl svých nastoupily místo ve veřejném životě. Vidím také pod praporem sokolským sražené šiky všech národních sdružení, spěchajících v jeden chrám, v jehož štítu vidím sokolský znak a pod ním zlatými slovy napsáno: **Národní sjednocenost.** Řeknete, pěkný sen, ale neuskutečnitelný. Já však pravím vám: není to sen, je to možnost, může to být i skutečnost, a té můžeme dosáti hravě, když si osvojíme vlastnost tak potřebnou ku zdárnému vedení národního života. A víte, která to vlastnost je tím kouzelným proutkem? **Dobrá, upřímná vůle.**

Když máme vůli, věnujeme čas studii myšlénky národní a to nám umožní řádně ji pochopiti, a když seznáme podstatu její, naší dobrou vůlí bude prospěti jí, přijdeme mimovolně k činu a ukážeme, že dobrá vůle divy činí.

Zásadou mou je odůvodniti každý svůj výrok a proto vynasnažím se předložit vám náčrtek postupu uskutečnění snu. Plzeňský Sokol čítá 400 členů, Odbor Sokolek 270. Dejme tomu, že každý z těch členů pochopil myšlénku sokolskou, což se u něho předpokládá již z toho, že se členem stal, a ne-li, že mu byla po přijetí vysvětlena. Když má pochopení pro vše a má dobrou vůli, umine si pro jednotu svou

během nastávajícího roku získati nejméně jednoho člena. K tomu není potřebí žádné nadlidské námahy, stačí to pochopení myšlénky sokolské sdělití nezasvěcenému. Jest tu široké pole. Tisíce a tisíce českých lidí stojí dosud mimo řady sokolské. Když oni nehlásí se k nám, nutno je, abychom my hlásili se k nim. Jest to naší povinností, jak vám pochopení myšlénky sokolské praví. Během jednoho roku by byl počet členů zdvojnásoben. Pořádaly by se poučné přednášky o práci sokolské a osvětové a tím by i ti noví členové získali důkladnější pochopení, a jakmile toho by bylo docíleno, získáni by byli noví pracovníci neb pracovnice. Ti by získali zase nové členy a na pole naší působnosti by přibývalo dělníků. Jak hravě zvýšen by byl takto počet členů, jak lehce zdvojnásobena by byla činnost, aby se násobila dál a dále. Brzy by bylo 1000 členů, 1000 Sokolek, tělocvična naše, nyní ještě prostorná, by nestačila, na schůzích byl by brán podíl příslušný a odtud šířeny byly myšlénky ku prospěchu národa směřující na sdružení jiná, a ta musela by k práci přistoupit, a hle, sen můj by byl uskutečněn, docílilo by se práce sjednocené, které nám tolik potřebí. K tomu sjednocení musí dojít, máme-li dále žít v zásadách svých a máme-li udržeti vymoženosti své. To je na bředni.

Což nečtete, nevidíte, necítíte, že každým dnem, každou hodinou v zemi této vzrůstá se a roste živel zpátečnický, našim snahám, našim cílům protichůdný? Což nevidíte, že naše administrace městská i státní a i učiliště různá jsou již nyní v spárech organizací pokroku nepřátelských? Což nepozorujete, že i v našem kapitolu zabírá se moloeh tmářství a že hrozí té naší, námi zbožňované ústavě sevření hrdlo?

K poražení vlivů těchto jest nutno sjednocenosti sdružení pokrokových a osvětových, a kdo právem má státi v čele jejich? Zdaž ne sokolská jednotu, v jejíž zásadách je vše, co nutno k zdraví, síle, co vede k pokroku a osvětě? A když každý z nás uvědomí si cíl náš, když bude mít vůli pracovati k němu, a když tuto vůli projeví činem, bude Plzeňský Sokol opět prvním, jenž bude vymáhat sjednocení sokolské a národní, tak nevyhnutelně potřebné nejen k práci v této zemi, ale i ku podpoře snah národních tam v rodné naší vlasti, jež potřebují dnes více podpory, než kdykoliv před tím. K tomu patří mé horoucí: Na zdar!"

Potlesk, který následoval, byl jistě zasloužený. Když byla hudba zahrála, přečetl br. Dvořák pozdravné dopisy a sice: od Česko-Děl. Pěv. Sboru, od jednoho ze zakladatelů a dříve horlivých pracovníků, br. Bedřicha Porgesa, jenž byl na obehodní cestě, a od br. J. V. Vorla z New Buffalo Mich.

Než předstoupila sestra Kateřina Kubíčková, aby seznámila přítomné s událostmi, provázejícími činnost Odboru Plz. Sokolek, zapělo Česko-americké kvarteto. Uvádíme přehled činnosti Odboru Sokolek doslovně, neb je stručný.

STRUČNÝ NÁSTIN DĚJIN DAMSKÉHO ODBORU PLZEŇSKÉHO SOKOLA.

(K slavnosti 20letého trvání sboru z protokolních zápisků sestavila Kateřina Kubíčková, tajemnice.)

Žijeme jaksí v době jubileí a oslava třicetiletého trvání toho kterého spolku přestala býti v rámci našich poměrů již dávno zjevem zvláštním a neobyčejným. Jest to důsledek organického rozvoje českého Chicaga. V metropoli, kde český živel počal zapouštěti pevně svoje kořeny již více než před půl stoletím a kde existují sdružení a tělesa honosící se úctyhodnou historií čtyř i více desetiletí, tam nezdála by se tudíž dnešní naše slavnost na první pohled událostí pro český živel jako celek příliš významnou a pozoruhodnou. A přece jenom není a nemůže býti třicet letů poctivé práce na poli národním bezvýznamnou efemérou, která by nezasloužila povšimnutí a náležitého ocenění — a zvláště jed-

ná-li se o těleso českých žen a dívek, které pod záštitou bratrského sboru sokolského věnovaly svou snahu a dobrou vůli jedině ideálům lidskosti, práci kulturní, národní a osvětové, slovem velké myšlenky sokolské.

Sbor Plzeňských Sokolek založen byl dne 25. května 1884 a zakládajícími členkyněmi byly: Barbora Hanzlíková, Marie Králova, Barbora Šollerova, Katřina Červinkova, Marie Hrubý, Anna Hrubý, Anna Diršmídova, Lottie Čížková, Vlasta Rothova, Emma Schimková, Laura Hanzlíková, Růžena Hanzlíková, Josefa Ingerthronova, Minnie Macalova, Kar. Diršmídova a Pavlína Diršmídova. Prvními úřednicemi byly: Starostka Barbora Hanzlíková, místostarostka Kateřina Červinkova, tajemnice Laura Hanzlíková, účetnice Anna Diršmídova, pokladnice B. Šollerova. Po vykonané organizační práci věnována byla první pozornost otázce tělocviku a každá členkyně, mladší než 18 roků, byla povinna navštěvovati pravidelné cvičení pod pokutou 5c.

Dne 18. ledna 1886 uvolily se Plzeňské Sokolky evičiti dívky zdarma a v úřad evičitele uvázal se obětavě br. Jos. Čermák. Sborem zvolen byl zvláštní výbor, jenž měl na starosti dohled na žactvo při cvičení. Ze společenských zábav zaslouží zmínky první ples, jenž konal se 1. listopadu v síni p. Novotného. Výtěžek odběhl \$26.56. Nieméně činnost původního sboru Sokolek neměla dlouhého trvání. Tento vlivem různých okolností se rozpadl roku 1886 a teprve 23. října 1887 byl znovu uveden v život s následujícími členkyněmi: Marie Razímová, Marie Brabencova, Anna Brabencova, Růžena Hanzlíková, Laura Hanzlíková, Vlasta Rothova, Antonie Pecivalova, Anna Pecivalova, Marie Malá, Barbora Růžičková, Anna Růžičková, Františka Capoucheva, Kateřina Petřtylová, Kristina Turková, Marie Jílková a Marie Pecivalova. Roku 1890 čítal sbor již 60 členkyň a přijat společný stejnozkroj, v němž sestry při nejedné příležitosti účastnily se různých průvodů a národních slavností. Jak z protokolních zápisků vychází na jevo, pamtval sbor na různé dobré účely, jmenovitě na Ústřední Matici Školskou v Čechách a Matici zdejší, a vedle četných jiných obnosů na oltář dobré věci věnovaných nacházíme v protokolech i větší sumy, jimiž Sokolky čas od času přispívaly bratřím Sokolům. Sbor uplatňoval se slibně na poli tělocvičném, neboť roku 1891 členkyně jeho podílely se na sokolské manifestaci v jedné z největších síní chcažských, braly podíl při závodech v Milwaukee a vystoupily téměř při každé významnější národní slavnosti. Začátkem let devadesátých byla činnost Sokolek v pravdě velice utěšená. Když dohotovena byla prozatímní síň Plzeňského Sokola, nastala i v tělocvičném rušná činnost a sestry věnovaly se pěstění tělocviku s tím větším nadšením. V úřadě evičitelském působili v tehdejších dobách láskavě bratři: Štulík, Čermák, Pecival, Horák, Flígl, Hurt a Roth.

Z dalších významných událostí zaslouží zvláštní zmínky součinnost Plzeňských Sokolek při vítání hostů z Čech u příležitosti světové výstavy, vystoupení na českém dnu dne 12. srpna 1893 a zasáhnutí do agitace, směřující k důstojnému obeslání Národopisné výstavy v Praze roku 1895, kam zaslán byl stručný přehled dosavadní činnosti sboru.

Památným jest pro náš sbor den 25. března 1895, neboť téhož dne přivtělen byl k Plzeňskému Sokolu jakožto Damský Odbor. Od té doby obě tělesa pracují svorně ruku v ruce, jdouce za jediným společným cílem, jímž jest výchova tělesná i duševní. Za účelem vzdělávání členkyň přijato již dříve usnesení, že každá členkyně musí čas od času napsati dopis, jež byly na schůzích předčítány a jež týkaly se různých otázek s myšlenkou sokolskou souvisících. Dopisováno bylo soustavně i do úředního orgánu a od roku 1898 konány jsou systematicky zábavné a poučné schůze. Každoroční oslava památky narozenin Washingtonových jest jiným usnesením z dřívějších let, jež dodržováno jest až po

nynější dobu. K slavnostem těmto zváni jsou vždy plně kvalifikovaní řečníci a sbor je pevně přesvědčen, že pietou, prokazovanou největšímu bohatýru v amerických dějinách, koná práci dobrou a záslužnou. Vedle toho uspořádána sborem i oslava stoletých narozenin básníka Karla Hynka Máchy, jakož i stoletá památka narozenin velikého amerického mučedníka Abrahama Lincoln.

S čistě humanitní stránky zaslouží zmínky, že sbor stal se během času členem Ligy pro ochranu přistěhovalců, jest zastoupen ve sboru pro postavení české nemocnice a přejal na sebe péči o vybavení jednoho pokoje v této. Jednotlivé členkyně v souhlasu s usnesením celku podílely se na "tagování" ve prospěch České Dobročinné Společnosti a při jedné příležitosti vybraly na \$200. Během balkánské války odhlasována srbskému červenému kříži částka \$65. Na vnitřní zařízení Útulny a Sirotčince povoleno \$25 a možno vůbec směle poznamenati, že nebylo jedné dobré věci v našem národním a veřejném životě, na níž by sbor nebyl přispěl buď menším či větším obnosem.

Nadšená součinnost při všech význačnějších manifestacích sokolských a slavnostech národního rázu byla i v posledních letech v našem sboru ustáleným pravidlem a zde rovněž možno zdůraznit, že damský odbor Plzeňského Sokola byl vždy důstojně reprezentován. To platí především o prvním všesokolském sletu v Chicagu, šestém sletu všesokolském v Praze, závodech cedar-rapidských a nejnověji omažských, jakož i o slavnosti Havlíčkově. Naše evičenky při těchto příležitostech získaly si zpravidla nejenom všeobecného uznání pro svou technickou vyspělost, ale i několika cen.

Svou zdárnou třicetiletou činnost oslavil sbor jistě nejvíce tím, že stal se členem Národní Jednoty Sokolské, do jejíhož svazku uveden byl dne 8. prosince letošního roku. A při této příležitosti projevujeme upřímné přání, aby kroky našeho bylo i jinde následováno.

Nebude nám jistě vykládáno v neskromnost, podotkne-li, že sbor Plzeňského Sokola svým upřímným snažením na poli myšlenky sokolské získal si nejenom našeho obdivu, ale i plně morální a finanční podpory. Celkový obnos, jenž byl při různých příležitostech Sokolu z naší pokladny povolen, obnáší do dnešního dne na \$6660.72.

Tři desetiletí působnosti sboru našeho poskytly některým sestrám vzácnou příležitost k rozvinutí činnosti a získání si zásluh, jež byly našim sborem plně oceněny a sestry tyto počteny čestným členstvím. Jsou to: Klára Vaňková, Tekla Špačková, Kateřina Poláková, Aloisie Kremlová, Augusta Esentherová, Marie Kubíková. Sestry tyto uplatnily se jmenovitě v tělocvičném, kde byly činny již od dětských let až do svého provdání a zastávaly postupně úřad náčelnice.

Vedle světlých stránek má dnešní naše slavnost nieméně i svoje ponuré stíny. Je to vzpomínka na ony sestry, jež z kruhu našeho byly předčasně vyrvány neúprosným osudem a které předešly nás v neznámo. Za třicet roků trvání ztratil sbor náš celkem 19 obětavých pracovnic, jejichž odchodu bude vždy trpce želeť. Jsou to následující sestry: Marie Matoušková, Marie Hoffmanová, Kristina Mazancova, Františka Hurtová, Anna Šimanová, Barbora Chmelová, Josefina Záhrobská, Kristina Iralová, Božena Čadova, Anežka Musílková, A. Nedvěďová, Anna Slepíčková, Františka Říhová, Emilie Raislerová, Marie Šefčíková, Johanna Rolencová, A. Hurtová, Madelina Wišová, Josefina Čihová.

Budiž jim při dnešní příležitosti věnována čestná vzpomínka.

* * *

Houslové solo s doprovodem piana, sester Polákových, přijmuto bylo s netajeným vděkem.

Bylo již půlnoci, kdy br. J. Čermák měl řečniti. Měl mluvit o činnosti jubilatů, ale o předmětu tom se víc nemohl rozhovořiti, když sestra Kubíková a br. Dvořák tak

výstižně ji předvedli. Proto dotkl se, aby nezneužíval déle trpělivosti posluchačů, povšechného významu Sokolstva. Protože nechceme pochlebovati, uvedeme o řeči jeho poznámku, učiněnou zpravodajem Denního Hlasatele: "Br. Čermák potvrdil jenom skvělou svoji pověst výtečného a na poli sokolském zvláště kvalifikovaného řečníka."

Následovala večeře, připravená čilými Sokolkami. Když náležitý hold byl vzdán výrobkům našich českých kuchařek, předložen nový požitek, zpěv sester Petřtylových, který, jak neutuchající potlesk nasvědčoval, se velice líbil. Desátým číslem pořadu byl zpěv Česko-Amer. Kvarteta a obecnostvo nemohlo se ho ani nabažít. Měly následovat volné rozhovory, a na ty jsme se těšili. I bratr Čermák je očekával a věřime, že mohli jsme slyšet z úst starých i mladých pracovníků nějakou dobrou radu pro budoucnost, ale pro pozdní dobu bylo od toho upuštěno. Tím také přítomní členové V. V. přišli o příležitost přednésti zdravici, což nahražují s edakci Sokola Amerického připojením k tomu popisu přání dalšího zdaru!

VOLÁNÍ O POMOC BRATŘÍ LONDÝNSKÝCH.

Starosta našeho Výk. Výboru obdržel těchto dnů z Londýna dopis, jehož obsah uveřejňujeme v plném znění, aby bratři naši mohli představit si, jak kruté válka dolehla na naše bratry nejen ve staré vlasti, ale i v cizině usazené.

Dopis zní:

Bratrský výbor Národní Jednoty Sokolské v Americe.

Drazí bratři!

Zde v Anglii žijící Češi uvrženi jsou následkem evropské války v seriosní postavení, neb netoliko že do jisté míry pokládáni jsou stále za nepřitele Anglie, mnohem citlivěji doléhá v řady jejich hlad a bída. Jest naší povinností obrátiti se na Vás bratři se snažnou prosbou o nějakou podporu.

Aby jste situaci lépe porozuměli, vysvětlím Vám ji tuto následovně:

Ohled po vypuknutí války bylo pomýšleno v Londýně o zorganizování všech krajanů v jeden celek, ježto se dalo předvídati, že budem považováni za nepřitele, a tu bylo nutné rychle jednati. V prvním okamžiku utvořen as 100-členný sbor dobrovolníků, z nichž kolem 50ti jich evičilo v cizinecké legii, kde též zařadění ruští legionisté. (Těchto 50 mužů posláno již do Francie a přiděleno k tamější české legii, která čítá as 600 členů).

Následovně zřízen byl spolek, který nese název "Český vzájemný svaz podpůrný" (Philanthropic Society) s účelem, aby se předešlo bídě těch, kteří snad ztratí zaměstnání následkem války; a též aby nebyli na obtíž zdejšímu státu.

Za druhé má býti též podporován spolek Červeného kříže a fond prince z Walesu.

Přese všechny tyto kroky neopomenou zvláště informovati veřejnost v denních listech o poměrech česko-německých, byli jsme nemile překvapeni. Skorem polovina krajanů v zemi této žijících bylo zatčeno a uvězněno v táborech v různých částech Anglie stejně jako Němci a Rakušané.

Výbor svazu byla tu jediná opora; a tomu se podařilo prostřednictvím vlivných osob, hlavně nás Sokolstvo znajících zakročiti u vlády a konečně po třech měsících učiněna některá ulehčení. Z nich důležitým jest, že dovoluje se výboru vybrati si z táborů krajanů, za které ručí, že budou loyální Anglii. Tím ale přibýlo mnohem více starostí o nezaměstnané a hladem trpící, při čemž fond spolkový jest nepatrný.

Česká sekce (soc. dem.) zažádala u své organizace v Americe o podporu pro svaz a bylo jim též přislíbeno, že budou činit okamžité sbírky. Z té příčiny doufáme, že Sokolstvo americké nezůstane též pozadu, aby něčeho neučinilo pro londýnský svaz. Obzvláště když se vezme na zřetel, že

velké procento členů jednoty naší jest též mezi trpícími. Výbor svazu sestává z polovice členů jednoty Sokol v Londýně. S bratrským pozdravem

Jos. Kučera, t. č. jednatel,

147 Gloucester Rd., Regents Park, London W.

Peněžní zásilky mohou býti zasílány na br. starostu: Tom. Hanák, 8 Paddington Green, London W.

Pozn. redakce: Nár. Jed. Sokolská sice koná sbírky ve prospěch válek postižených, ale peníze ukládány jsou na Americkou státní banku v Chicagu a budou poslány do staré vlasti po ukončení války, kdy bída v krajích českých dostoupí nejvyššího vrcholu. Vyzýváme proto bratry naše, aby při konání sbírek pamatovali též vždy nějakou částkou na trpící krajanů londýnské, mezi nimiž jest veliké procento rodin sokolských, a částky ty zasílány buď též přímo na Výk. Výbor s poznamenáním, pro koho jsou určeny. Nepozastavujte se, bratři nad tím, že vyzývání jste opět k novým sbírkám. Pero není s to vylíčiti tu bídu, jaké vstříčíme náš český lid a my, ač i zde jsou poměry stísněné, přece jen aspoň jsme s to uhájiti existenci a jsme s to zaopatřiti si i za nejmutnějších poměrů aspoň to nejnutnější. Kdežto v evropských krajích naši bratři již skývu suchého chleba mají za vzácnou lahůdku a jak v dopise zaslaném chicagskému Pomocnému výboru se praví, i ten suchý chléb záhy bude se nedostávat. Proto přispěj každý kdo může — byť' hřívnou sebe menší.

BRATŘI!

Jednatel náš br. Kučera a starosta br. Hanák prosí vás jménem jednoty a podpůrného spolku v Londýně o pomoc. My jsme nikdy neprosili, sami byvše zahrnováni žádostmi z vlasti staré o podporu všelikou. Učinili jsme dle možnosti a jak povinnost kázala nám. Ted' hladovíme a proto prosíme vás o chleba či co nám dáte potřebného k živobytí. Píšeme, bratři, méně nežli jak ve skutečnosti jest.

Když se nám počalo vésti zle, semkli jsme se ve spolek jeden a určili jsme si 5 proc. daň z výdělku druhů pracujících. Jednota naše darovala vše, co na hotovosti měla, bylo toho 50 dollarů. Česká sekce soc. dem. \$20. To byl náš počátek a nyní jest konec, ježto bratři nepracují. Dávali jsme každému hladovému jenom na to nejnutnější. Ted' ani tolik nemáme bychom hlad ukojili.

Když bratři Srbové a Bulhaři zápasili o svou svobodu rozevřela se štedrá ruka naše a přes čtvrt milionu poslali jsme tam. Zda-li pak toho není potřeba ted' mezi námi, pomoci všem nuzným, nehledě k bydlišti jich. Zda-li pak půl milionu Čechů amerických učiní tolik co učinila stotisícová organizace? Ted' povinnost káže nám sobě přispěti a dáti tolik, jak jenom možno jest v tomto čase zlém. Neztratíme tím, bratři, ničeho hledě k celku národnímu. Učiníte dobro veliké, za což vždycky bude vám děkováno a vždy vás vzpomínáno.

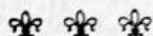
Pomozte, prosím, bratřím svým v Londýně, kteří trpí, nepracují. Nemají také žádného mecenáše neb boháče českého nýbrž jsou všichni jen dělníci. Chtěli jsme do armády anglické — odmítli nás. Tázali jsme se kdo pomůže nám, bylo rameno pokrčeno. Šťastnější jsou bratři pařížští, jímž dopřáno jest zápasit pro dobro země své.

Jan Sedlák, náčelník.

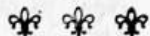

"Zdárnému celku mužně podříd'mež veškeré osobní náklonnosti své. Tímto zřetelem na úspěch všeobecný, touto snahou po oslavě díla společného, touto kázní nenucenou a šlechetnou, jež sebe za nic pokládají, zájem osobní s radostným nadšením celku v obět' přináší, dobud' me úcty rodáků, ano i protivníků svých."

Tyrš.

DOPISY.

V Ennis, 1. prosince 1914.

Tak nějak opomím svou povinnost dopisovatele do Sok. Am. Není vlastně ani o čem psát, nechci-li sdílet s tou širokou rodinou sokolskou jen strasti a útrapy. Je tu po Texasu celá řada spolků sokolských a ještě nové přibývají, ale toho opravdového sokolství je tu tak málo, že by člověk nad tím splakal. Náš Sokol, jemuž zakladatelé dali jméno Karel Havlíček, jest nejstarším v Texasu, ale jaká jest jeho činnost? Je nás všech dohromady 26, ale br. Vonášek dle svého seznamu tvrdí, že je nás 29. Kde jsou ti tři ztracení členové? Kam se poděli?

V srpnu minul rok co jsem se sem přistěhoval a vstoupil do zdejšího Sokola, ale za ten celý čas se neevičilo a při nynější neochotě snad již ani evičiti nebude. A to byl zde od Nár. Jed. Sok. uspořádán kurs evičebný, na němž se podílelo asi 5 Sokolů domácích. Kde jsou ti tři Sokolové? — Ani nevím, kam se rozletěli, jen vím, že na kurs ten vynaložené peníze Nár. Jed. Sok. byly přímo vyhozeny.

Byl jsem přítomen uvádění do N. J. S. Sokola v Shiner a měl jsem radost z toho. Při uvádění čítal spolek ten asi 50 členů, z nichž byla téměř polovice činných — a kde je ten Sokol dnes? Ani památky po něm. Při té příležitosti jsem se seznámil s několika mladíky z Hallettsvillu, kteří slibovali, že i tam v brzkou uvedou Sokol v život. Dostáli slovu, založili Sokol a hned také chtěli mít tělocvičnu. Žádali o pomoc, již se jim také dostalo od jednotlivců i sborů N. J. S. Mnoho-li na tu Sokolovnu sebrali nevím, jen tolik vím, že Sokol hallettsvillský je v prachu a s ním i prachy, jež na tu Sokolovnu sebral. Jak mi bylo sděleno, zbylo z těch vyžebnaných peněz \$100, které půjčeny byly do obchodu novinářského panu Fabianovi, který tehdy vydával týdeník Obzor. Již několik pokusů jsem učinil, aby ony peníze byly Nár. Jed. Sok. vráceny, ale marně. Pan Fabian již Obzor nevydává, tiskárnu nemá, ale N. J. S. také nemá co jí náleží.

Ale máme prý si míst každý před svým prahem a proto jdu s koštětem — či s metlou jak Moravané říkají, na naše sokoly.

Jak každý čtenář Sok. Amer. ví, dopustil pámbu oheň na naši Sokolovnu, tak že shořela do prachu. Při stavbě nové Sokolovny se naši sokolici nepohodli, několik jich odlétlo a na nás několika leží teď můra dluhu, která nás tlačí k umačkání. Ale kdyby aspoň všech těch 26 Sokolů chtělo bratrsky a svorně nésti to břímě dluhu šlo by to. Aby dluh nebyl tak velký, uzavřeli jsme před rokem, aby každý člen půjčil \$25, které mu dle možnosti budou splaceny. Tomuto usnesení však vyhovělo tuším asi 20 členů a od těch ostatních nelze dostati ani částky, aby ukázali aspoň dobrou vůli, že se vynasnaží o to, aby těm druhým pomohli nésti to břímě. Ba někteří za celý rok ani své příspěvky nezaplatili.

Na Sokolovně, která stála \$3000, lpí dluh \$1000, ale na ten za celý rok jsme nemohli zaplatiti ani centu. Z dluhu toho však máme platit 8 procent úroku, tedy \$80 a v kase není ani centu. Nikdo se o to nestará, kde se těch \$80 má vzít a ještě k tomu oběd stavebním dřívím, který má naši směnku na \$400, tuto vypověděl. Mne si zvolili za starostu jak domácího, tak župního — snad proto, abych se o zaplacení dluhu toho postaral. A já bych to rád učinil, jen kdybych byl tak "zazobaný", abych těch \$480 mohl vyklepat z rukávu.

Dnes je ten den ku placení. Půjdu tedy shánět finance — ale kam? Ze zábav plyne jediný příjem, ale ty nelze pořádati každé chvíle. Letos zvláště jsou zde poměry bídny následkem láce bavlny. Před týdnem jsme pořádali v Soko-

lovně zápas. Jsou tu ve městě dva Sokolici, br. Šerpan a Holec, kteří se eviči v zápolu a já jim zavolal z Granger odpůrce pana Kopeckého. Je to mladý farmář, který má zálibu v zápasu, ač neprodělal žádné školy zápasnické. Ten sem tedy přijel a zápolil s oběma, totiž s jedním po druhém. Zdolal br. Šerpána nejprve ve 12 minutách, pak v 6. Po odpočinku asi půlhodinovém se utkal zase s br. Holcem, jež položil na lopatky poprvé v 6 minutách, ale podruhé mu to vzalo celé čtvrt hodiny. Podotknouti dlužno, že pan Kopecký je postavy statné, kdežto oba Sokolici jsou proti němu daleko menší a lehčí.

Očekával jsem, že se na zápas ten přijede podívat z města mnoho Amerikánů, jimž se podobný sport zamlouvá. Proto jsem nechal natisknouti anglické oběžníky, které byly všude po městě rozdány. Sokolovna se nalezá od města dvě míle, cesta k ní vedoucí je štěrkaná a počasí toho večera bylo přímo ideální. Ale z pánů Amerikánů z města se jich dostavilo do Sokolovny asi 10, tak že zaplatili vstupného tolik, co stály ony oběžníky. Kdyby to zápasili Amerikáni, třeba bezvýznamní, přišlo by se na ně podívat několik set Amerikánů při vstupném čtyřnásobném. Pro nás Čechy a přistěhovalce vůbec mají jen ohled tehdy, když potřebují naše peníze nebo hlasy a přece je tak mnoho našinců, kteří mají nemalou radost z toho, když se mohou k Amerikánům přitíkat. Různí ti breberenti amerických sekt prohibičních naše lidi chtějí nalákat do těchto ohlupováren pod záminkou, že je to pro nás náramně zdravé jak pro tělo, tak pro duši.

Ten zápas vynesl naši Sokolovně asi \$25 čistého zisku. Příští soboty zase tam hoši pořádají jakousi besedu. Mezi tanečnickými mají býti provedeny komické výstupy, kuplety, deklamace a nějaká jednoaktovka. Z toho snad také zase něco zbyde, bude-li pěkné počasí, ale to vše jsou samé malé záplatičky na tu velikou díru do našich financí. Potřebovali bychom nějakého mecenáše — hoši vy tam na severu, staří i mladí, pošlete nám sem nějakého!

Tedy náš Rudiš Jičínský odletěl se sokolskou výpravou tam, odkud přišlo naše jméno "Sokol". Prokazovati skutky lásky a milosrdenství ubohým našim pobratimům jižním, kteří již třetí zápas vedou za svoji samostatnost. To je to pravé sokolství, jehož dosud mezi námi tak málo. Kéž se nám vrátí jak on, ten náš písmák, tak všichni ostatní s hrdým vědomím, že vykonali, co požaduje sokolské heslo: Ni zisk, ni slávu!

Jos. Buřata.

St. Paul, Minn., 8. prosince 1914.

Bratři Sokolové! Opět blíží se jeden rok ku konci (než přišel dopis Tvůj k uveřejnění je již v proudu Nový rok, pozn. pořadatele) a tu jest na nás, abychom se podívali na to, jak jsme naši práci sokolskou odbyli. Mne do ruky pérovnutilo přesvědčení, že jsme nekonali všichni svou povinnost jak jsme měli a že je s novým rokem čas na zahájení opravdovější práce sokolské. Rok 1915 je významný pro nás Čechy. Jest to pětistileté výročí upálení mistra Jana Husa. Tu je na nás Sokolůch, vydávajících se za pokrokový svobodomyšlný živel vzpomenout toho nejlepšího syna národa našeho a uctít důstojným způsobem jeho památku. A neměli bychom jen ho vzpomenout, měli bychom stále na paměti mít příčinu, která ho přivedla na hranici; tou je hájení poznání pravdy, nezapření ji ani za sliby, ani za hrozby. Letos vzpomenulo Sokolstvo 30. výročí našeho zakladatele M. Tyrše. My následovníci jeho měli bychom kráčet v jeho šlépějích, měli bychom býti vždy a stále Sokoly tělem i duší, ne pouze pro to jméno, pro ten kroj a parádu, jak se dost často ještě mezi bratry vyskytá. Nerad tak píši, ale jako olej vždy přijde na povrch vody tak i pravda nedá se potlačit a přijde na jevo. Milí bratři: Poctili jste mne úřadem náčelníka, přijmul jsem úřad ten čestný na sebe v domněnce,

že každý z vás bude se snažit úkol ten mi ulehčiti. Jsem připraven konati vše co na mne připadá, ale očekávám od vás bratří podporu nejen mravní ale i hmotnou, to jest očekávám od vás, že budete i vy konat svou povinnost sokolskou a budete navštěvovat pilně evičení a to z lásky k sobě, z lásky k národu. Pravím-li na prvním místě z lásky k sobě, míním to doslovně, neb kdo sebe miluje ten se snaží udržeti si zdraví, chce být silným, a proto navštěvuje evičení a pěstuje tělesná evičení. Když pak vykonal povinnost k sobě, má vykonal povinnost k jednotě, která mu umožňuje evičení ta konat soustavně vydržováním tělocvičny a evičitele a pak má konat povinnost k národu, má hledět co nejvíce členů jednotě získat, má dbát, aby dítky souseda, jehož nemůže získat, navštěvovaly evičení, by aspoň ony byly zachovány národu našemu v této zemi. Ze srdce rád bych viděl, abych evičírnou zněl jásavý, radostný křik naší mládeže, po něm aby nastupovali ku evičením jinoši a děvčata odrostlejší v takovém počtu, aby místnost naše nedostačovala. Po nich by na řadu měli přijít členové. Jak lehee by se pracovalo, jaké nadšení pro práci by pak všude bylo. Je to marná tužba? Poslední dva roky stojíme však na vyhýbce, čekáme až jen vlak přejede? Naši nejlepší evičenci, i ti, kdo mají úřad v evičitelském sboru v tělocvičně se neukáží až teprv před veřejným vystoupením — pro parádu. Jest to upřímné sokolství? Prostná jim nechutnají, v náčiní si vybírají a chtějí konat pouze evičení, která jim snadno jdou a za která by stržili potlesk obecenstva. Jaké to pochopení myšlenky sokolské! Oni necvičí pro své zdraví, oni jen se chtějí zabýsknout. Nad takovými by Tyrš splakal. Když je po veřejném evičení zeje z tělocvičny jen prázdnota, ó kéž by takové sezonní evičení přestalo. Nerad, věřte, takto píši, špatně se dopis tento bude v S. A. vyjímát, ale činím tak jen s dobrým úmyslem, snad tato výtku dojde povšimnutí a mne jako náčelníku jednoty nebude nutno víc si stěžovati. Bratří: chei věrně povinnost náčelníka konat, ale mám-li ji konat, pak musí být za mnou někdo, a to jsou členové, a hlavně ti členové, kteří pro mne hlasovali. Od vás bratří očekávám mravní podporu, svým slovem každý účinkujte na ty pohodlnější, povzbuzujte, buďte spící, vytrhujte z pohodlnosti ty, kdož mají náklonnost dliti v její objetí. Slova tato jsou upřímně míněna a proto doufám, že nevyvolají hněv u nikoho. A bude-li se přec někdo cítit dotknutým, pak budu rád přesvědčen o tom, co koná, a dám mu za to na tomto místě uznání. Kdo se při čtení tohoto chytí za nos, tomu jsem radou, aby přestal si ho držet a spěchal do tělocvičny a tam ruce své zaměstnal trochu jinak. Bratří: nyní když jsem veřejně pronesl podmínku za níž jsem přijmul úřad náčelníka, prosím, nedejte se pobízet k práci. Když hlasu mého poslechnete, uvidíte, že za rok budu psát jinak a že budete moei s hrdým čelem předstoupiti před celé americké Sokolstvo. Tak Na zdar, a ku předu, volá vždy váš

Frank Drassal.

Cedar Rapids, 8. prosince.

Ponechal jsem hoření datum, ač tento dopis svůj končím až dnes, dne 25., v den kdy dle starých bájí zníti by mělo světem celým: "Radujme se, veselme se!" Bylo by to sice krásným, kdybychom i my Sokolové tak zapěti mohli — však skutečnost neodpovídala by zpěvu tomu. I když tu a tam radostí zachvěje se srdce naše, radostí upřímnou při činu některého z bratří, při novém rozmachu některé jednoty, přece jen hezký vzdálení jsme toho, by s dobrým svědomím výše uvedené zapěti mohli být! Důvody? Mohl bych sáhnouti v širší náš kruh, obmezím se však na Rapidse — vlastně naši minulou schůzi. Byla volební, a až na náčelníka, evičitele, jednoho z praporečnicků a dopisovatele, zůstalo vše při starém. Schůze navštívena "slušně" (či jak se to horempádem říká, nechce-li člověk hanět, ale nemůže-li

chválit), ač se mi zdá, že ze dvou set mělo by se schůze volební účastníci více než 45 členů. — Volba celá, až na evičitele a dopisovatele, byla téměř jednohlasná, což tím více padá na váhu, že máme volby přímé — bez navrhování. Však může jednotu s činností výkonných úředníků svých býti také plně spokojena, a co se starosty týče nad ním hrda. Jet' on starostou jakého v čísle minulém nakreslil nový bratr pořadatel. On se stará! — Náčelníkem zvolen br. Novotný, a sice na doporučení sboru evičitelského. Jest to Sokol upřímný a schopný a ti, kteří jej blíže znají, tvrdí, že bude náčelníkem vzorným. Ne tak hladce odbyta volba evičitele. Hlasováno několikrát, a konečně zvolen evičitel nový, a beze vší pochyby schopný. Vzhledem k sobě, učinil bych — tuším — lépe, kdybych o volbě této se vůbec nerozepsal, nebylo by však bratrským ani správným zavíratí oči před skutečností a pravdou, tím spíše, že v jiných jednotách za stejných okolností úsudek můj — třeba jen kusý — prospěti může. Cvičitel dosavadní doporučován byl — jako náčelník — sborem evičitelským. Stalo se tak ne pro oblíbenost jeho mezi bratřími, ale pro jeho skutečné schopnosti, a proto, že žactvo obého pohlaví k němu lne, jeho si váží, a evičení, jak ze zprávy právě před tím podané vysvítá, skutečně pilně navštěvuje: Dostoupilť průměr začek v měsíci minulém počtu 46 a žáků 32. — Proto působilo na některé z bratří jako studená sprcha, když po sečtení prvního hlasování vyšlo na jevo, že volba nerozhodnuta! — Rozumějte mi dobře, bratří! Nemám na mysli právě tyto dva ve volbě oné účastnící činovníky. Řekněme, že se jmenují třeba bratr Vostrý a bratr Tupý z jednoty jiné. Myslíte, že jest prospěšným, nemluvě ani o tom, zda správným, zbaviti br. Vostrého — který povinnosti evičitele na se přijal, když bylo jednotě nejhůře, povinnosti tyto správně, s láskou a mnohým sebezapřením ku všeobecné spokojenosti a s dobrými výsledky vykonával — jeho místa, a dosaditi na místo jeho bratra Tupého at' již z důvodů jakýchkoli? Chvilku-li jen přemýšlet budete, zajisté každý z Vás řekne: Nikoli! — Tím spíše každého z přítomných hluboce muselo dojmouti, když po volbě provedené poražený povstal a způsobem jemu vlastním, nelíčeným, nabídl zvolenému všechnu možnou pomoc v jeho úkolu. A chvíle jako byla tato patří mezi ony, kdy člověku ozve se v srdci ona struna: "Radujme se, veselme se!" Ano veselme se, že v řadách svých máme muže, kteří, byť i bezpráví bylo učiněno, dovedou hořkost, která je naplniti musí, potlačiti, a cílů našich nezapomínajíce i ve chvílích takových, sil nových ku provedení úkolu nabízejí. Již mnoho vykonal jsi, bratře Boleslave, pro jednotu naši i Sokolstvo vůbec, však činem tímto dokázal jsi nade vše jasně, že nezištným a upřímným jsi pracovníkem naším. Tobě zdar!

Jiný čin, při němž rovněž vytrysknouti muselo ono "veselme se" "spáchán" br. Janderou, takto výborným flédistou. Když podávána zpráva z "Tyršova večírku" a oznámení odchodu, věnoval onen bratr částku, která na něho co člena orkestru připadnouti měla, ku krytí téhož. Zajisté hodno následování. — Tím však trpěti dotknouti se muselo každého z nás, když ku koneci schůze br. účetník lakonicky oznamoval, že bratr, jehož jsme si téměř všichni skutečně vážili, žádá o listinu odstupní. Stalo prý se tak následkem urážky způsobené mu některým z bratří. — Již v dřívější době činnosti mé dopisovatelské zmíniti jsem se chtěl několikrát o podobných smutných úkazech. Nedošlo k tomu však; poněvač ale soudím, že názor můj o věci by částečnou nápravu přivoditi mohl, učiním tak zde — ač se tím tento první dopis můj značně prodlouží. — "Co z toho mám?" bývá ve většině případů odpověď, když pokusíte se některého, odstupní listinu žádajícího, přemluvit, by v jednotě setrval. Zde názor můj: Povinností každého z nás lidí, který člověkem dobrým slouiti chce, jest podporovati dle sil svých

věc dobrou, bez ohledu na to "co z toho má." Nikdo zajisté nepochybuje o tom, že blaho každého člověka závisí jedině na jeho vnitřním uspokojení. Může však člověk dobrý cítiti se spokojeným, pakti tomu, co dobrým uznává, podporu svojí odpírá? Zajisté nikoli! Či mohl bych, vida hladověcího, nenabídnouti mu třeba to poslední, jež **nevyhnutelně** sám nepotřebuji? Mohl bych, chtě slouti a cítiti se člověkem dobrým, při jakékoli nehodě nepokusiti se o záchranu slabších v nebezpečí se nalézajících? Ne, a stokrát ne! — Kterýkoli z lidí, jenž dle síly své mravní i hmotné nesnaží se podpořiti dobro, at' již se jeví v podobě jakékoli, kdo lhostejným zůstává k potřebám svých bližních, nemůže slouti a tím méně se cítiti člověkem dobrým. **A nemůže se cítiti Čechem dobrým ten, kdo není příznivcem a podporovatelem Sokola!** — A mimo toho: Zajisté, že žádnému z členů jednoty podpůrné nenapadne žádati listinu odstupní proto, že některý z jeho rodiny jej urazil neb zarmoutil. A přece z pojistky po smrti jeho vyplacené, také sám "nic mítí nebude." —

A ještě o jedné věci ze schůze minulá: Jak asi myslíte, bratři, že působí na právě přijatého člena, když za chvíli po svém do sboru uvedení — při němž tázán byl, zda "zná stanovy naše a chce je věrně plniti" — se přesvědčí, že skoro polovina přítomných stanovy naše nezná? To stalo se při volbě dopisovatele. Ovšem v případě tomto, možno, že právě přijatý bratr by úřad-onen třeba lépe zastal, než zvolený — jet' to muž vzdělaný, který v práci sokolské vlastně žádným nováčkem není — přece však měl by každý z nás hleděti k tomu, by do úřadu toho volen byl vždy bratr, jehož pokud možno dobře známe, a který stanovami určenou dobu k jednotě patří.

V neděli, 20. t. m. uspořádána výroční nadílka žákům a žačkám naší tělocvičné školy. Rozloučili se při tom se svým dosavadním evičitelem br. B. Haškem. Lituji, že nemohl jsem se účastniti, tím spíše, že jak mi sděleno, byl bych měl o jednu příčinu více ku zapění onoho: "Radujme se!"

Však večírek Tyršův, který i my pořádali — co se návštěvy týče — byl ještě za tím vaším chicagským. Až na návštěvu byl zcela zdařilým, a nikdo z přítomných také chválou neskrblil. Ale ta účast na něm pokazila radost z provedení nadobro! — Polepšíme se někdy? —

J. Halq.

Oak Park, Ill., 14. prosince 1914.

Ujímaje se nové práce — dopisovatele — musím se pochlubit, že u naší jednoty roku minulého byl život čilejší onoho roku předcházejícího. Vzdor tomu však, že byl čilejší, mohl být jistě lepší kdyby každý člen byl dbal povinnosti své. Je nás hrstka — 69 celkem, ale mohli bychom ten vůz s nákladem lehce do vřehu vytlačit, když by se každý oň svým ramenem opřel a tak pomáhal ho tlačiti. Když se však to tlačení nechává pouze činovníkům, jde to ku předu pomalu, kdyby se sebe víc namáhali. Někdy i nemohou vůz zdržet od posunutí na zad. Bratři, zvolili jste nové činovníky, ti mají vésti naši jednotu, ale konejte i svou povinnost. Pak, jak se jevíla ta naše činnost v tělocvičně? **Dorostu** obého pohlaví bylo dost, pravda, ale kde byli členové? Či bratři vy si myslíte, že již těla cvičit nepotřebujete? Požadavkem výmluvou je, že tělocvična nevyhovuje všem požadavkům. Pravda je, že cvičárna naše nevyhovuje ve všem. To by však nemělo být výmluvou, a není výmluvou přijatelnou. Na to odpovím zas takto: Kdyby každý člen pracoval jak má, dlouho-li by to vzalo, aby jedné potřebě po druhé se odpomáhalo? Věřte tomu bratři, že není tělocvičny nikde, která by vyhovovala všem požadavkům. My se musíme uskrovnit protože na lepší nemáme. Musíme se řídit poměry a ten kdo dovede se uskrovnit, tomu naše cvičárna postačí, protože v okolí není jiné lepší. Proto bratři: vzhůru do tělocvičny. Navštěvujeme ji v takovém počtu, aby skutečně

byla malou tak, aby každý z nás to cítil. To by přivedlo každého z nás sáhnouti do kapsy a brzy by budova byla rozšířována. My nejsme spolkem křesťanských mladíků a nemáme mecenášů, kteří by deseti a stotisíce mohli darovat a proto musíme — tak nám to káže sokolská mravní povinnost, podporovat a zvelebovat ten maličký, ale vlastní stánek. Nejsou v Chicagu samé jednoty bratrské, které musí v nájmu trpět všeliké ústrky? Ty jistě by se spokojily s budovou jakou my máme. Podporujeme ji. Učinme předsevzetí, že od Nového roku budeme dbáti o zaplacení dluhu na ní lpícího a pak o přístavbu. Nuž k činnosti! Mějme v sebe důvěru a ta nás povede k metě nejvyšší. Nežůstávejme v polou cesty, druh s druhem postupujme. Nám v českém Oak Parku jest bojovati na třech frontách. Musíme probouzet, burcovat, uvědomovat, porážet lhostejnost, podněcovat zájem. Pak máme co činit s fanatismem temperením a potom přijdou na řadu "přítelíkové". Čechů v Oak Parku je dosud nemnoho, ale ani ti všickni nepodporují naší národní budovu, jdou pořádat raději plesy jinam — vezměte si Dělnickou jednotu v místě na příklad, neb řád Budoucnost Č. S. P. S. Cizí, to je lepší, protože je to cizí. Zápovědný živel v naší osadě slaví triumfy. Přiměli pány radní, aby prodej nápojů silnějších vody byl úplně zastaven všude, i při zábavách. A

Sokolská rodina Em. Fialy.

ted' si laskavý čtenáři představ českou zábavu bez prodeje gambrinova moku! Na to nejsme zvyklí, vede se nám jako kapru na suchu, vstupné hradí sotva vydání s hudbou spojené, kde je ostatní, když nikdo nemá příležitost nic utratit? Nu, a ta třetí fronta, nepochopení naší věci, ta je také silná, že máme co dělat, abychom ji prorazili — je jako sypký písek, odstraníte trochu a nový zaplní otvor. Dne 31. prosince náš ochotnický odbor sehraje "Vzhůru na manévry." Jednota naše byvši připravena o hlavní zdroj příjmů — plynoucím z prodeje piva, byla nucena požádat V. V. o příspěvek na cvičitele. Ten nás odkázal na župu a doufám, že nám pomoc bude poskytnuta. Máme na budově ještě dluh, úroky musí být placeny, a zavřít školu tělocvičnou, to přece nemůžeme v takové osadě, již kyne budoucnost, kde je ke všemu soutěž s Dělnickou jednotou. Proto opakuji ještě jednou: bratři, vzechopte se, pomozte tlačiti ten vůz a mějte i tu mladší generaci k tomu, by brala zájem na práci naší národní, by se učila znát povinnost k tomu národu, jenž byv poražen v bitvě na Bílé Hoře, znovu se probral k životu a docílil toho, že stojí ve vřetelosti v prvních řadách národů.

Jen trochu dobré vůle v tom národním životě projevit a pak obětavost přiměřená nepřijde za těžko. Nuže do dalšího boje a počínajme si tak, aby národ na nás musel být hrdý, by rodičové měli z nás radost, by s potěšením na nás hleděli.

Technická

Příloha.

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část bud'ť adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill

1915!

Bratří!

Nečiním zde žádných obvyklých, obligátních, novoročních slibů, žádných proroctví — co vše vykonáme v roce budoucím.

Vím, jak malou cenu mají šablonovitá novoroční předsevzetí.

A mluvím-li k vám na prahu tohoto roku nového, chei pouze naznačiti, co vše byli bychom s to vykonati, kdybychom si všichni uvědomili, co chceme, k čemu zde jsme — kdybychom všichni upřeli zraků svých k tomu krásnému cíli, kam sokolská práce směřovati má.

Cheeme větví české v zemi této oddechovati mládež tělesně a mravně!

První ratolest sokolská v zemi této zasažená slaví v tomto roce památku svého půl stoletého trvání — a pohlédněme na zad, co vykonáno bylo za to půl století dlouhé, namáhavé práce.

Jaký výsledek přinesla námaha tisíců našich členů — jakým výsledkem můžeme se honositi?

Podnes ještě nemůžeme právem říci, že výchova tělesná jest u nás již na tom stupni, na jakém by v nynější pokročilé době býti měla — a býti mohla!

Rok 1915 ale slibuje přinést nápravu.

Bude-li Technický Výbor sestaven tak, jak jest nyní navrhováno, bude moci uchopiti se vedení hned na počátku a dáti práci naší nový, zdravý směr.

Ale ani výbor tento, byt' zasedali v něm lidé nejschopnější, naši lidé nejobětavější, nebude moci vykonati to, co vykonati třeba, co se od něho očekává, bude-li narážeti na nevšímavost, odmítavost, ješitnost, slavomam!

Tyto nepěkné věci nejednou již rozrušily celé naše Sdružení, podryly jeho základy, ochromily zdravou činnost, nejednou zastavily nás na cestě pokroku!

Vyslovuji tedy na prahu roku nového vřelé přání, bychom všichni, kteří stáli jsme již u kolébky naší N. J. S., i ti, kteří později do řad našich vstoupili a lnou k věci sokolské s láskou upřímnou, jsou s to zaměnití své "Já" za "My", jsou s to podvoliti své vlastní zájmy prospěchu cel-

ku, — aby všichni podali si ruce k společné práci a všemožně pracovali k tomu, by ve výchově tělesné Sružení naše nejen vyrovnalo se, ale aby vynikalo nad Sdružení ostatní!

Možnost zde jest — jest potřeba jen trochu součinnosti, — dobré vůle!

Vzdělavačí Odbor naznačí pak cesty a prostředky, jichž voliti, bychom i druhému účeli svému dostáli a i jeho pokynů musí býti dbáno, tak abychom věrně plnili odkaz našeho zakladatele, jenž si přál, by Sokolstvo pracovalo k "tělesnému i mravnímu povznesení českého člověka, aby vychovávalo lid český k síle, k ušlechtilosti, k mravnosti."

Láska k věci — chut' k práci — vytrvalost — ty věci dovedou divy konati.

Nuže, bratří, rozžehněte opět v nitru svém snad již uhasínající jiskru lásky, pust'te se s novou chutí do práce — opásejte se trpělivostí a vytrvalostí a při svorné součinnosti spatříte ten div, že v jediném roce vykonáme, co se nám nepodařilo za celé desetiletí.

Jest povinností každého člověka, vykonati na tomto světě kus dobra. Kdo pečuje jen o své dobro, svůj prospěch, nezaslужuje ani jména člověk!

Práci na poli sokolském konáme záslužnou práci nejen pro českého člověka, my přispíváme k dobru lidstva!

A proto k práci — k nové, usilovné, neochabující práci — a kdo pracovati nechceš, ustup stranou, učiň místo jiným, abys nepřekážel!

Na zdar! Váš

J. Č.

Cvičitel'ský kurs.

Odpověď na otázku: Jest možno kurs tak uspořádati.

aby vyhověno bylo bratřím, kteří ve dne školu navštěvovati nemohou?

V poslední schůzi Výk. Výboru jednáno bylo o cvičitel'ském kursu, který má býti uspořádán letos, a když rozhodnuto bylo, že nejvhodnějším místem pro kurs jest Chicago, rozpredena byla debata o této důležité otázce: Jest možno kurs tak uspořádati, aby vyhověno bylo i těm místním bratřím, kteří by rádi se účastnili, ale zaměstnání jejich jim nedovoluje navštěvovati vyučování v době denní.

Pisatel tohoto jako pořadatel technické části byl tázán, je-li takové uspořádání možné — a jelikož otázkou touto již dříve se byl zabýval, věda na základě zkušeností z dob minulých, že často mnohý schopný a slibný cvičenec rád by byl kursu účasten, ale účastenství v hodinách denních by ohrožovalo jeho existenci, odpověděl, že vyučování lze tak uspořádati, aby vyhověno bylo v plné míře i “posluchačům večerním.” Proti náhledu tomu však proneseny byly důrazné námitky, až konečně celá záležitost odkázána byla k vyřízení Technickému Výboru.

Jelikož doba, kdy otázka kursu ve schůzi byla vyvolána, byla již příliš pokročilou a tudíž nechtěl jsem podrobným odůvodňováním debatu prodlužovati a jelikož v Technickém Výboru nezasedám, umínal jsem si na tomto místě náhled svůj opodstatniti.

Nebude mezi námi zajisté nejmenšího sporu o tom, když již vydáváme tak obrovské sumy peněz na výchovu cvičitelů, že první naší péčí musí býti, aby co největší počet cvičenců našich základ odborných vědomostí si osvojil. Nebude též sporu o tom, že nespravedlivé by bylo nevzítí v úvahu přání těch bratří, kteří z ohledů na existenci svoji i svých rodin, nemohou zaměstnání svého se vzdáti, zvláště když vidí, že pole, na němž by u nás jako placení cvičitelé mohli svoji budoucnost si založiti, jest příliš skrovné. V čem se rozcházejí pouze jest, je-li možno kurs uspořádati tak, aby vyhověno bylo těm, kdo ve dne pracovati musí a zdali nebylo by to přílišnou námahou pro učitele, když byli by nuceni vyučovati ve dne i večer. Na tento poslední bod bylo nejdůležitěji poukazováno — a na tyto dvě otázky pokusím se dáti zde odpověď.

Odpovídám opět: že kurs s hodinami denními i večerními uspořádati možné jest; že nesdílím obav, že by síly učitelské byly prací přetíženy; že věřím, že ti bratří, kteří pouze přednášek večerních by se účastnili, měli by z nich také velký zisk a konečně že by mohla jim býti poskytnuta příležitost dohoniti i to, co by třeba v hodinách denních promeškali.

Podávám zde nástin, jak si takový kurs představuji a na Výboru Technickém bude, aby naložil s ním jak sám nejlépe uzná.

Jisté jest, že v hodinách večerních nebude možno probrati veškeru látku, určenou pro hodiny denní. Toho jsem si úplně vědom. Nelze vykonati za dvě hodiny, co vykonáme za hodin šest nebo sedm. Ale nesmíme zapomínati, že také všichni posluchači neočekávají, že hned po odbytí kursu stanou se rázem cvičiteli dětí, žen a členů. Kurs denní budou navštěvovati ponejvíce ti, kteří už jako cvičitelé zaměstnání jsou, neb již mají na místo takové naději, neb bratří a sestry přespolní, a kurs večerní navštěvovati budou ti místní bratři, kteří v hodinách večerních chtějí položit základy k svému dalšímu vzdělávání se. Co bude v kursu předmětem nejdůležitějším?

Naše soustava, zahrnující všechny odbory mužského tělocviku. Soustavu — názvosloví — to znáti má každý, kdo v našich jednotách v povinnost cvičitele uvázati se chce.

Soustava česká bude základem vyučování ostatního. Bratr, který přednáseti bude soustavu, zajisté nebude přednáseti po celý den, poněvač nezbylo by času na předměty jiné. Řekněme, že vyučovati bude tři hodiny — bylo by to pro něho přílišnou námahou, kdyby měl též večer téměř předmětu dvě hodiny věnovati? Bylo by to námahou pro bratra lékaře, kdyby večerním posluchačům podal trest své denní přednášky? — A kdybychom hodiny večerní obětovali jen soustavě se všemi jejími odbory — získali by večerní posluchači právě tolik co posluchači denní — což by bylo pro ně již pěkným základem.

A což předměty ostatní?

Bral jsem v úvahu na prvním místě síly učitelské. Bude-li učitel přednášející soustavu, z jiného města, nuže, at' večery věnovány jsou jen **tomuto předmětu**, tak aby z vědomostí přespolního učitele mohli večerní posluchači co nejvíce těžiti. Bude-li učitel tělocviku ženského neb dětského z jiného města, budem na něm též nějakou hodinu žádati. Ale my snad budeme míti též nějaké učitele z Chicaga — a ti by mohli po odbytém kursu letním svoji látku s večerními posluchači probírat v — “kursu pokračovacím”. Kdyby pak učitelé chicagskými pokračováno bylo ve vyučování v nedělních hodinách dopoledních, za zimu “večerní posluchači” v tak zvaném “pokračovacím kursu” získali by vše to, co byli v kursu v hodinách denních promeškali — ba mohli by získati ještě více, poněvač by měli více času učivo si v mysl vštípit, čili jak se všeobecně říká, mohli by vše “lépe strávit”. Tedy: večer přednášeli by pouze přespolní učitelé, tak aby mohli probrati s posluchači večerními vše to, co přednášeli v hodinách denních — a místní učitelé pak veškeré učivo probírali by s večerními posluchači v pokračovacím kursu až do té doby, kdy veškeru látku z kursu by probrali. Tím vyhověli bychom v plné míře těm, kdož by se rádi kursu účastnili a jimž poměry nedovolují denního svého zaměstnání se vzdáti.

Předkládám tento nástin našeho kursu Technickému výboru k zralému uvážení a vřele přimlouvám se za to, aby brán byl zřetel na ty místní bratry, kteří nebudou s to celodenního kursu jako posluchači se účastniti. Bude to jen spravedlivé — a cesta, jakou jsem zde naznačil, umožní jim získati vědomosti, po kterých touží. Čím více schopných sil cvičitelských si odchováme, tím dříve přestanou nášky na ochablost v tělocvičnách — neboť dobrý cvičitel jest a bude vždy duší veškeré naší činnosti!

Zvláštní poznámka: Tento článek byl již vysázen, když sděleno mně bylo br. jednatelem a br. starostou, že docházejí z jednot protesty proti pořádání kursu hlavního a naléháno jest, aby dle usnesení sjezdu pořádány byly jen kursy župní. Bylo již pozdě článek odložit, ale to co uvádím, hodí se právě tak pro kursy župní, jako pro zamýšlený kurs hlavní. Jak se nyní věci mají, nelze říci, k jakému konečnému rozhodnutí přijdeme, poněvač Výk. Výbor musí vzít protesty v úvahu již proto, že tyto opírají se o usnesení sjezdu, ale budeme-li pořádati jen kursy župní, mohou bratři pořadatelé z tohoto náčrtku i pro své místní jednoty těžiti.

Cvičení na švédských "ribstolech".

(Uvěřejňuji na výslovné přání bratra cvičitele.)

Švédské nářadí, tak zvané "ribstoly" (Stall bars), jest jedním z nejlepších nářadí v tělocviku švédském a jelikož my nezavíráme dvéře před věcí dobrou, uznáme-li její hodnotu, ať původ její jest kdekoli, měli bychom všude, kde je to možno, praktické, jednoduché, vydatné a poměrně laciné ribstoly zařídit. I tam, kde tělocvična musí sloužiti celé řadě účelů jiných, nalézt lze místo, kde "ribstoly" by bylo lze výhodně umístiti.

Nářadí toto skládá se z jistého počtu žerdí (obyčejně 15) vodorovně asi šest paleů od sebe připevněných (jedna nad druhou). Aby cvičení na žerdích těchto čili "ribstolech" stalo se vydatnějším a rozmanitějším, zakoupíme ke každé sekci nářadí nízkou lavičku. Můžeme tedy na "ribstolech" cvičiti: a) ve stoji, b) v sedu, c) ve visu, d) v podporu ležmo i stojmo. Na jedné části cvičí obyčejně jeden cvičenec (některé cviky mohou prováděti i cvičenci dva, je-li lavička dosti dlouhá). Obyčejně objednávány jsou do menších tělocvičen "ribstoly" o čtyřech částích — ve větších 12 až 16 sekcí, aby co možno nejvíce cvičenců najednou zaměstnáno býti mohlo.

Nedoporučuji na nářadí tomto řídit se v jedné úloze přesně vypracovanou osnovou tak, aby pouze jistý druh cvičení byl prováděn. Cvičení stalo by se tím pro jednu část těla příliš namáhavým. Tak na př. kdybychom volili v jedné hodině jen cviky v sedu (záklony), někteří cvičenci by cviky ty až odstonali. Známo jest, že břišní svaly jsou nejvíce zanedbávány přes svoje důležité funkce (zvláště u žen) a tu přílišným napjetím zanedbaného svalstva zavinili bychom nepříjemné pocity bolesti, jaké se po úsilovném cvičení vždy dostavují. Proto radím k opatrnosti — neb lidé rádi bolestné pocity ve svalstvu vysvětlují si nesprávně a sice, že škodlivým býti musí vše, co nám jakékoliv nepříjemnosti působí.

Podám zde několik úloh na "ribstolech" a dozvíme-li se, že i v jiných tělocvičnách zavedeny byly, budu milerád pokračovati, abych bratry cvičitele se všemi cviky na nářadí tomto seznámil.

I.

1. Cvičenci postaví se asi dvě stopy před nářadí — čelem k němu obrácení; ruce v bok. Na povel položí špičku levé nohy na žerd' ve výši kolena nohy stojné. Noha budiž napjata. V tomto postavení: Předklon — jedna! vzpřím — dvě! Opakoval dle síly cvičících. Totéž opáčně.

2. Cvičenci čelem k nářadí, posadí se na lavičku a vsunou špičky nohou pod nejspodnější žerd'. (Vzdálenost laviček řídí se dle výšky cvičících, tak aby nohy byly úplně napjaty.) Ruce klademe na lavičku za tělem, konce prstů k sobě obráceny. Mírný záklon — jedna! — Vzpřím — dvě! Opakovat několikrát.

3. Cvičenci postaví se levým bokem k nářadí, ruce v bok. Špičku levé nohy položí na žerd' ve výši kolena nohy stojné. Úklon v levo — jedna! — vzpřím — dvě! Totéž opáčně, t. j. pr. bokem k nářadí.

4. Cvičení v sedu — jak vylíčeno při cvičení 2. Mírný záklon (s rukama v bok položenými) jedna! — vzpřím — dvě!

5. Cvičenci (čelem k nářadí) uchopí žerd' oběma rukama asi ve výši boků a učiní zákrok, aby přišli do podporu stojmo. Stoj o špičkách — tělo a nohy toporny. V klik — jedna — vzpor — dvě!

6. Čelem k nářadí; vystupovat po žerdích, až dosáhnou cvičenci nejvyšší žerdě, kterou oběma rukama uchopí, načež přejdou do visu: Tělo co nejvíce napnout, t. j. snažit se co nejnižší špičkama dosáhnout — jedna! — zpět — dvě!

7. Cvičení v sedu; ruce v bok: záklon — až do vodorovné polohy trupu — jedna! — vzpřím — dvě!

8. Čelem k nářadí — vystoupit oběma nohama na dru-

hou neb třetí žerd' a uchopit rukama žerd' poněkud níže boků. Ohnout tělo v kloubech kyčelních — takže tvoří ostrý úhel — jedna! — vztyk — dvě! Paže a kolena napjata.

II.

1. Zády k nářadí — asi dvě stopy od tohoto. Vzpážit zevnitř — jedna! — záklon oporem — dvě! — Vzpřím do vzpažení — tři! — připažit — čtyři! (Cvičenec při záklonu uchopí žerd' asi ve výši hlavy a v poloze této setrvá — opakovat asi 4krát.)

2. Vystoupit na nářadí jako v cvičení 8. úloha 1. Ohyb v kyčlích, jedna! — nohy skrčit, dvě! — trčít, tři! — vztyk, čtyři! (Opakovat několikrát.)

3. Zády k nářadí: Vzpážit a záklon oporem (jako ve cvičení 1.), jedna — výpon, dvě! — v plný stoj, tři! — vzpřím a připažit, čtyři!

4. Cvičení v sedu; ruce v bok: záklon, do vodorovné polohy, jedna! — otočit trup na levo, dvě! — otočit zpět, tři! — sed, čtyři! — Opakovat opáčně.

5. Jako cvičení 3. (zády k nářadí): Vzpážit a záklon oporem, jedna! — stoj zákročně levou, dvě! — spatný, tři! — vzpřím, čtyři! Totéž stoj zákročně pravou.

6. Cvičení v sedu; ruce v bok: Úklon na levo, jedna! — záklon, dvě! — úklon na pravo, tři! — vzpřím, čtyři! — Opakovat — ale začít úklonem na pravo.

7. Ve stoji, zády k nářadí. Záklon oporem. Stoj zákročně levou, jedna! — spatný, dvě! — výpon, tři! — plný stoj, čtyři! Totéž stoj zákročně levou.

8. Opakovat cvičení 8. úlohy I., ale: ve stoji rozkročněm a ruce těsně u sebe.

Pozn.—Aby nohy nebyly při cvičení tomto zanedbávány, volím vždy tuto metodu: Po každém cvičení velím cvičencům obrátit se čelem k lavičkám. Výstup na lavičky, jedna! (levou) dvě! (pravou zaujmout stoj spatný). Výpon a předpažit, jedna! — dřep a zapažit, dvě! — předpažit a skok v před, tři! — doskok a hbitě vztyk, čtyři!

Že prováděti můžeme skoky s různými obraty po odskoku i v letu, netřeba snad ani zvlášť poznamenávati.

* * *

Kousek tělocviku domácího.

Shora uvedené cviky připamatovaly mi žádost bratra, který nemůže cvičení navštěvovati a rád by doma nějaké vydatné cviky pěstoval.

Tak úloha I. cvičení 1., lze doma použiti lavice neb židle o stěnu opřené, aby nám neuklouzla.

Cvičení 2. Posadíme se na zem a nohama sevřeme buď nohu od stolu neb šineme je pod skříň — piano, atd. V tomto sedu na zemi cvičíme všechny hořeji uvedené cviky v sedu.

Cvičení 3. Opět použijeme židle neb lavice.

Záklon oporem — provéstí můžeme oporem o stěnu.

Cvičení 8. nahradí nám následující: V sedu na zemi: Roznožit a sice oddálit nohy co nejvíce od sebe. Ruce v bok. Předklon na levo — a paže napnout nad levou nohou, snažice se co nejdále rukama dosáhnouti. Totéž na pravo.

V lehu na zemi; ruce za hlavu: Nohy skrčit, jedna! — vzhůru trčít, dvě! — a nohy zvolna k zemi schýlit, tři! — opakovat několikrát.

V lehu nohy zvednout (kolena napjata) do pravého úhlu — a zvolna schýlit k zemi.

V sedu — předpažit — otočit trup co nejvíce na levo a dotknout se oběma rukama podlahy za tělem. Totéž opáčně.

V lehu — ruce za hlavu — roznožit: Pravou nohou velkým obloukem přešvihnout přes nohu levou — zpět. Totéž nohou levou. Hledme trup držeti co nejvíce nepohnutě.

V lehu zvednout trup do sedu — a zvolna zpět návrat do lehu.

Tato cvičení s rukama v bok, za hlavu neb ve vzpažení.

Cviky tyto procvičí znamenitě důležité a zanedbávané svalstvo, zvláště ženám jsou velice prospěšny; ale jen ten-

kráte pocítíme z nich plynoucí užitek, budeme-li je prováděti pravidelně, vytrvale. Po každém cvičení prospěje též procházka venku, kterou spojití můžeme s cviky hlubokého dýchání.

Hovorna cvičitelů.

Ačkoliv br. Čermák několikrát již vyzval bratry cvičitele, by činně účastnili se rozprav v tělocviku v Technické příloze, nepřihlásil se doposud žádný, jenž udal by směr rozprav podobných, kteréž velice by prospěly cvičitelstvu našemu. Obává se, aby slova bratra pořadatele pravdou se nestala, zahajují sám ač ještě nekliden, v naději, že přidá se ke mně druhý, třetí a mnozí ještě, bychom krátkými rozmluvami hovořili o tom, co dobré jest, či mohlo by být aneb co se nám nelíbí. Že střetneme se při něčem, je jisto, vždyť názory všech nejsou stejné. To však jistě povede ku tříbení jich a věřím též, že budeme jednat rozumně, bratrsky, bez odsuzování, nýbrž posuzováním spravedlivým jádra domáhat se budem, aniž slov užívat budeme, jež by se nemile kohokoliv dotýkala.

Chci pohovořit o tom, jak v jednotách mnohých rozvrhy cvičební se upravují a jak by as bylo na místě počínati si. Přišel jsem jednou do velké jednoty, kde br. vedoucí I. družstva cvičiti měl dle osnovy beze změny její neb zkrácení počtu druhů cvičebních, již tuto přibližně uvádím. Hrazda: Výmyky, vzepření, výdrž, toče a mety. Jsa nezvyklým počínání takového, tázal jsem se proč hned na počátku dlouhými sestavami cvičence vysilujem, což jistě není v souhlase se zásadami metodiky i hygieny. První sestava byla hned takováhle: Z kmihu nadhmatem: velvýmyk předem — spád na zad do visu vznesmo, průvlek — vzepření přítrhem v zadu — přednos — toč na zad v přednosu — přešvih odbočmo v pr. do podporu v předu — podmet. Toto jest již dobrá sestava závodní, kterouž provéstí dobré jest až na konci cvičení, ne hned na počátku pro délku její.

Nesouhlasím tudíž s úpravou rozvrhu takového, který zřejmě neodpovídá volnému duchu našemu a svobodnému myšlení. Jistě stačí, provedeme-li dva neb tři druhy cvičebních v jedné čtvrt hodině, a dobře učiníme, necháme-li vedoucímu na vůli, jak tyto uspořádat, aby neopakovaly se v témže pořádku za sebou, nýbrž aby variace byla co nejčastější. Máme-li též na mysli závodivost bratří, jistě se postaráme něčemu je naučiti, aby tito v závodech čestně obstáli a dobré jméno jednotě přinesli. Počínání naše musí být takové, aby nevymykalo se z rámce methodického a hygienického vychovávání.

Nuže, máme takovou spoustu různých tvarů cvičebních, že nemusíme tvořit osnovu, pět druhů cvičebních zahrnující. Pohled'me na př. ku vzepření, co tu tvarů různých máme: vzepření kmihem z visu v předu i v zadu, taktéž tahem, vzklopmo, a přítrhem; pro družstva nižší různá vzepření závěsem, či převěsem atd. Dobrý cvičitel jistě nebude ukazovat stále tutéž věc, má-li na mysli vyspělost družstva svého. Dbejme také, aby cvičení naše nebyla jednostranná, totiž, bud' jen taková nebo švihová. Cvičme vždy s dostatek švih, tak i výdrž. Nevyhýbejme se též nářadí některému, aby nás Technický odbor, vypisuje-li závody, nenašel nepřipravené. Na zdar!

Sedlák.

Pozn. poř.: V min. čísle br. Jirásek a nyní br. Sedlák učinili v hovorně cvičitelů slibné počátky, začez dík. Doufám, že naleznou hojnost následovníků.

Baltimore, 9. prosince 1914.

Milý bratře! Již dlouhý čas pozoruji při našich veřejných cvičení žáků, jak vesměs neobratně jsou jisté cviky, vyžadující dřep aneb ohyb jakýkoliv, a nedovedla jsem si vysvětliti, jak to přijde, že mnohý z nich velice hladce a pěkně provedl všechna cvičení, až na ty výše jmenované. Po bedlivém pozorování však a po vlastní zkušenosti s mým ho-

chem přišla jsem k poznání, že tím vinen jest krok žáků, vlastně spodky cvičící. Spodky, které jsou pro žáky určeny, jsou příliš těsné, úzky, tak že nemohou se volně ohnouti, a při dřepu působí až směšně. Přišla jsem tím k poznání, že lépe bylo by nahraditi těsné spodky volnějšími "knickerbockers", které by nikterak ve cvičení nevadily, a byly by nad to mnohem pohodlnější. A jako matka vidím, že i ze zdravotního ohledu byly by "Knickerbockers" daleko přiměřenější. Prosím Tě tedy milý bratře, věnuj otázce té trochu času, pozoruj, a bude-li Ti možno, pokus se o nápravu. — Velice se mi zamlouval článek v listopadovém čísle S. A. "Výstřednosti ve výchově tělesné". Žel, že podobných výstředností nalézáme všude, a ty nám, jak správně Jsi pravil, vskutku inteligentní členy odvracejí. Ještě dotaz. Přemýšlela jsem o výzvě V. V. ku obeslání hlavního kursu příštím rokem pořádanému; a jelikož vím, že cvičitelé jest u nás dosud velmi málo, a nevím, zda mohl by sbor náš ku kursu nějakou posluchačku vyslati, chtěla bych sama kursu se zúčastniti, kdybych mohla používati těch samých výhod, jako ostatní posluchači. Ovšem, že vědomostí nabytých uplatnila bych u naší N. J. S., bud' zde u nás, neb jinde. Na zdar!

Marie Česká.

Pozn. pořadatele: S nemalým potěšením popřávám místo dopisu Tvému, sestro, neboť když bratří zůstávají vůči veškerým mým výzvám nevšímavými, netečnými, at' aspoň čilé Sokolky ukážou, že o pokrok v řadách našich se zajímají. Co se týče změny cvičebního kroje žáků, bylo o něm v technickém výboru již jednáno a také v Plz. Sokole již chlapci v novém kroji vystoupili. Kroj sestává z Tebou doporučených spodků tak zv. "knickerbockers" a bílých živůtků, a když už jsme u "toho kroje", dovoluji si o té změně i svůj náhled pronést. Výbor technický rozhodl se pro spodky barvy tmavé, k čemuž dal se svěsti tím, aby vyhověno bylo i strážce praktické — t. j. aby spodky mohly býti nošeny i mimo tělocvičnu. Musíme ale také vzíti v úvahu, že světlá barva dětem lépe přísluší, že se k veselému letoře děcka lépe hodí. Druhé, nač výbor asi nepomyslel, bylo společné vystupování chlapců i děvčat. Proudí světlé oděných chlapců mezi děvčaty pěkně se vždy vyjímaly a dodávaly dětským cvičením jakési veselé pestrosti — tmavé spodky splynou nyní příliš s tmavým úborem děvčat, že zdáti těžko bude rozeznati rozdíl. A za třetí: tmavá barva poněkud splyne též s temnou půdou — což bude vždy pěknému pohledu na řady našich chovanců značně vaditi. Při uvažování o kroji se stanoviska praktického neměli bychom též zapomínati na stránku estetickou. Též mělo by pojednání býti o cvičebním kroji Sokolek, neboť přes veškerou námahu nebylo lze u nás docíliti, aby při našich sletech Sokolky oděny byly stejně. At' si pro svá ukázková cvičení jednotlivá družstva volí krok jaký se jim nejlépe zamlouvá — ale celek měl by míti přesně označený jen krok jeden a jelikož známe dnes již tolik různých krojů ženských odborů, nebylo by obtížno vybrati si krok, který by vyhověl jak po stránce praktické tak i estetické. Po mém náhledu otázku cvičebního kroje našich dětí obého pohlaví i Sokolek možno rozluštiti k všeobecné spokojenosti jedině tím způsobem, když Výk. Výbor vypíše konkurs na návrh kroje, při čemž budiž zároveň poukázáno na všechny požadavky, jimž navrhovaný krok vyhověti má. Máme zde dosti odborníků a umělců, kteří by nám pěkný a praktický krok navrhli, abychom mohli honositi se něčím vlastním. — S potěšením též každý čísti bude projev sestry České, že účastniti se chce kursu, který letos pořádati zamýšlíme — a projevují přání, aby i z jiných měst sestry příkladu jejího následovaly. Vedení ženských odborů v Čechách dnes jest již téměř úplně v rukou ženských, mezi Američany též ženské cvičitelky stále více a více se uplatňují a neznám příčiny, proč naše Češky nemohly by i na poli tělesné výchovy své schopnosti rozvínouti. Na zdar!

A teď ještě slovíčko k vám, vy sestry Sokolky. Když vy navštěvujete tělocvičnu, když vy běháte podíl na práci sokolské, má to blahodárný vliv na členy, proto buďte pilným navštěvováním cvičení příkladem. V lednu budeme mít maskarní ples a budeme mít tedy příležitost pobavit se. Přeji jednotě a všem členům šťastnější veselý Nový rok, by v něm postoupil dále k cíli. Na zdar! T. Továrek.

Malin, Ore., 17. prosince.

Po delším pobytu u Sokola Portland, jel jsem tam, kde mne další práce čekala. Neraď jsem ony bratry opouštěl, ale což bylo naplat, když služeb mých čekali zas jinde. Bratři a sestry Portlandští tisknu Vám všem v duchu ruku, a děkuji Vám za vaši ochotu s kterou jste mne přijmuli, a též za pohostění. Dne 16. listopadu sem nastoupil cestu do Malina, a tu bratři neopoměli přijít se se mnou rozloučit. Celá cvičící četa čekala na nádraží, bychom si mohli potřásti ještě jednou ruce. Když hnul se vlak, zazněl jednorázový hlas: "Na zdar!" a na shledanou ve Frisco, na župních závodech. Ubírám se krásnými sceneriemi a 17. pros. večer jsem v Klamath Falls, stanice kde mám vystoupit. Sotva sejdu s vozu již vidím jak dva jinoši někoho hledají, a po jednou praví jeden k druhému: on nepřišel. Pohlédl jsem na ně, a v tom zazní hlas, nejseš ty Dvořák? Ano. S radostí mne srdce zabušilo, a bylo mi sděleno, že musím čekat až do druhého dne, že do Malina jest 35 mil. Vyhledal jsem si byt, spánkem uspokojil únavu. Druhý den kolem 12. hod. v poledne přijela taková mašina veliká, tu se dozvídám, že jest to br. Kaliny z Malina. Nastoupili jsme cestu kolem 3. hod. odpo. a ubíráme se k Malinu. Když přijeli jsme do Malina, ani jsem nechtěl věřit, že jest to pravé místo kam jedu, ale byl jsem brzy přesvědčen. Není divu, že sokolík ve svém letu zaletěl i do Malina přes ty hory a doly, a zahnízdil se i v Malině. Bylo mne oznámeno kde budu bydlet, a hlavou mou myšlenky vskutku divoce proudily. V celém Malině jest asi 20 budoy. Kde jest Sokol? moje otázka. Báľ jsem se, že budu zklamán zas, jako jsem byl v Scio. Příštího dne nastalo cvičení. Čekalo na mne skutečně zklamání, ale to příjemné. Když dáno znamení nastoupit, vstouplo do řady 35 junáků a tu radost na mne působila tak, že jsem se cítil šťastným. Cvičení šlo krásně, ač bylo vidět, že mnozí cvičenci se jaksi zdráhali, byli nervosními. Pak ptám se zdali jsou jaká děvčata v Malině, že bych rád je ku cvičení povzbudil. Tu br. náčelník Vavříčka praví: "Ano." Započali jsme se zvaním a prvního cvičení se zúčastnilo asi 18. Promluvil jsem k nim o Sokolství, a žádám, by založili Odbor Sokolek, a nyní již činnost jest v proudu. Též uznávají, že jest ve spojení síla, a přihlásily se k N. J. S. Malín jest nyní nejbohatší na cvičence v celé Pacifické Župě. Cvičících Sokolů a čekanců jest 32, Sokolek 23, žáků od 6—8 roků 15, velká to čísla, jen at' činnost neochabuje. Též přihlásilo se osm cvičenců se súčastnit veřejného cvičení ve Frisco. Též Portlandská jednota jest přihlášena s osmi členy. Tedy bratři co jste slib dali, hled'te vyplnit, dodržet slovo. Slýchával jsem, že Malín jest české městečko, a skutečně jest. Mládež všechna ovládá dobře jazyk český, zásluhou rodičů. Sokol cvičí v Národní síni. Nyní bratři v Malině záleží na vás, by vaše činnost neochábla. Doufám, že cvičitelský sbor tomu nedopustí. Jenom připomínám bratři, pozor na žáky od 6—8 roků, ba i od 8—10, nedávejte jim těžká cvičení, upravte cvičení tak, aby vyhovovalo. Mnohdy cvičitel dává takovým třídám tak těžké výkony jak těm nejlepším cvičencům dospělým v první četě. Varuji vás, bratři, před takovým cvičením. To nám žádný užitek nepřinese, naopak dopouštíme se přestupku. Někdy se řekne pro hochy není nic těžkého, oni prý dělají ještě všelijaké těžší hlouposti. Proto br. připomínám již předem, aby jste se těžkých cvičení pro mládež vystříhali. Též bylo mne oznámeno škol-

ním výborem abych se zmínil v Sokole Americkém zdali by V. V. N. J. S. věděl o dobrém učiteli na anglickou obecní školu, po případě profesor, musí být to Sokol, by též vedl cvičení v Sokole. Kdo by se chtěl přihlásit, obrat' se na člena školního výboru: Karel Vavříčka, Malin, Oregon. Školní výbor se skládá ze samých Čechů. Služné dobré.

S pozdravem Na zdar!

Karel Dvořák,

společný cvičitel státu Oregon.

Detroit, Mich., 20. prosince.

Šťastný a veselý nový rok 1915, takový zajisté každý bratr i sestra též očekává, však nejenom to, ale utvořiti hleďti bude a zvláště u nás v Detroit, neboť nový život věsti nám umožněno naším novým Národním Domem. Dne 22. listopadu naši ochotníci předvedli "Psohlavce"; souhra i výprava výtečná — toť poslední kus, který v naší staré místnosti na rozloučenou sehrán. V pondělí 7. t. m. valná schůze, při kteréž zvoleni činovníci pro rok 1915 a to: Starosta br. Karel Jirásek, místostarosta br. H. Rosa, tajemník br. V. Bechyně, finanční tajemník br. Vác. Becker, pokladník br. A. Schultz, náčelník br. Jan Jirásek, za podnáčelníka zvolen br. Jos. Vozka. Knihovní výbor bři: J. Vimr, J. Michalík a Fr. Hlavatý; dopisovatel do S. A. zvolen bude v příští schůzi.

Po schůzi, kteráž též co schůze na rozloučenou se starou budovou byla, vyzváni bratři, by sami stěhování započali a v malé chvíli každý bratr nesa předmět nějaký, k novému stánku našemu, kterýž jeden čtverec vzdálen jest, pospíchal, by břímě svoje tam složil. Náš stavební výbor stěhoval si v této schůzi, že se jim nedostává prostředků k zakoupení potřebných židlí; za chvíli bratři předstoupili před bratra starostu se slovy: "Zde dávám na 6 židlí, na 2, na 4," atd. — způsobem tímto v 15 minutách as 9 tuctů židlí zapláceno — věnováno. Jest v každé jednotě zajisté dosti trpkých chvil, avšak případy rázu tohoto mnoho vyvází. Dny následující nastalo čištění nové budovy a mnozí bratři celé dny tam ztrávili, pomáhajíce. Ve čtvrtek večer, před otevřením, dostavil se slušný počet bratří, ne však všichni, kteří přislíbili, a čištěno ve velkém, a zase jeden pěkný okamžik: Sestry Sokolky přišly na zkoušku, ta však nebyla. Rozumí se, že každá přišla tak trochu vyfintěna, a když viděly, jaký spěch na všech stranách a ještě více práce, která tak rychle neubývá, přišly k jednomu z bratří: "Bratře N., jest zde nějaká práce také pro nás — buď čistiti, zametati neb oprášovati?" Toť se rozumí, že bratr N. překvapením zůstal státi: "I ano, za okamžik vám sdělím, co ještě k udělání." Pak požádal je, by prach utíraly v jedné místnosti, však za malou chvíli hotovo bylo a tu sestřičky samy — ale řeknu to — našly si košťata, pak z tělocvičny, kde dosti smetí a dříví, toto odnášely, zametaly, stoly přinášely — ale bylo mně líto těch jejich čistých živůtků a pak ten negalanční prach i ve vlasech — ale to vše též není pokaždé. To do péra mně jen vklouzlo co ukázka, že též někdy možno psáti s lepší náladou, a pravda taková jest milou ukázkou i — vzpomínkou, která jsouc v mysli prožívána, i po čase vzpruhou jest hřejivou a na jednoho účinkuje kouzlem příjemným.

Naši ochotníci zažili mnoho chvil nervy napínajících. Očekávali, že hlavní zkoušku na novém jevišti budou míti, však práce s upravením jeviště dokončována byla ještě, když již naše obecní shromážděno k prvnímu divadlu v Národním Domě bylo, a poněvadž kulisy nové rozdílně upraveny, než jakým oni navyklí byli, působilo na souhrn kusu tohoto, byla to Jiráskova "Lucerna", nieméně účinkující plně svým povinností dostáli. Skrovnou oponu, "Libuše věští slávu Prahy", maloval a daroval p. Edw. Charipa, jeden z nejlepších v našem městě v tomto oboru, i výzdoba jeviště jeho prací jest. Upřímný dík Ochotnickému

Družstvu v Cedar Rapidsích, kteréž si nás zavázalo zapůjčením knížek kusu onoho a zvláště br. F. Haškovi.

Již v sobotu odpoledne, dne 12. prosince, v den, kdy poprvé dveře našeho Národního Domu se otevřely našemu občanstvu, zavítali k nám z Clevelandu br. L. Vsetečka, starosta župní, se třemi jinými bratry, což nás potěšilo. V neděli ráno přijíždí zástupce N. J. S., br. Josef Čermák, slavnostní řečník k našemu významnému dni. Jak zvědavým byl spatřiti nový domov našeho národního života, svědčí to, že rovnou tam jíti si přál, by prohlédnouti si mohl. Věřím, že on jest nejlépe schopným posouditi a tělocvična naše se jemu zamlouvala.

Odpoledne ve 2 hod., při hustém padání sněhu (padal selský), nastoupen pochod z našeho dosavadního domova; stavební výbor v čele (a jak radostně někteří bratři si vykračovali — tak hrdě — a právem) s našimi bratry z Clevelandu, k síni p. Jos. Stejskala na Michigan Ave., kdež naše české spolky s bratrskou jednotou "Budivoj" nás očekávaly; odtud zpět do staré Sokolovny, kdež žáci a žáčky tělocvičné školy nás očekávali se sestrami Sokolkami (cvičícími), každý kužel neb činku odnášeje, pochod s námi k cíli nastoupili a v malé chvíli vstupujeme do našeho nového domova — co sebezapření, co námahy a co lásky — jest si možno představit?

Praeuj každý s chutí úslavnou
na národa roli dědičné —,

jsou však též výjimky, — eh, kdyby těch nebylo, možno, že náš život národní monotonním by se zdál.

V síni samotné návštěvníky uvítal předseda slavnostního výboru br. J. Fryš. Pěvecký sbor "Slavoš" hymnusem "Ó, slavný dne", dokázal, že český Detroit schopných sil ku pěstování a šíření české písně má, a obecenstvo ocenilo přednesení toho slavnostního zpěvu jak náleží. Předseda stavebního výboru br. J. Fryš odevzdává klíč starostovi br. Jos. Vozkovi, který děkuje našemu výboru stavebnímu za jejich namáhavou práci, kterouž nastiňuje. Předseda výboru pak loučí se s bratry výboru tohoto, děkuje jim a zvláště bratřím užšího výboru, Jindřichu Feitlovi a Jos. Krýdovi, kteříž se osvědčili nadmíru obětavými bratry. Pak br. E. Hanzlík přečetl výtah příjmů a vydání stavebního výboru.

Představen br. Josef Čermák z Chicaga. Blahopřeje k významnému dni našemu, objasnil tělocvičnou, pak sokolskou výchovu a výsledky samé způsobem jemu vlastním, s láskou, promyšlením a tím hlasem, jako by ryzí kov zněl. Mnoho přátel řečí svojí zde si získal a doufáme, že vícekrát český Detroit s br. Čermákem v budoucnu bude se moci potěšiti.

Hon. O. B. Marx, mayor města, jak při zakládání kamene přislíbil, se dostavil a co zástupce celého Detroitu přál zdaru našemu snažení.

Br. L. Vsetečka, starosta župní, povzbuzuje k další práci ku metě vytknuté a k plnění odkazů zakladatelů našich.

Následují proslovy zástupců českých spolků detroitských, jeden každý vyslovuje radost z práce této a připomínají veškerému lidu českému v Detroit, co povinností jeho a aby hleděno samým plně dostáti.

Br. starosta Jos. Vozka zahajuje veřejnou schůzi Těl. Jed. Sokol "Podlipný", ve kteréž přijímá slib, po čemž prohlašuje za členy naší jednoty 58 nových bratrů.

Pak následuje prohlídka Národního Domu. Po krátké přestávce hudba zve návštěvníky do sálu a i ti hodně staří neodolali.

Již večer, poněvadž povinnost volá, opouští nás br. Čermák a v brzké za ním br. clevelandští.

K příležitosti této byl také sestaven památník. A tím opět dějiny české Ameriky o jeden svazek obohaceny. V něm obšírně popsána je práce vykonaná, však práce nedokočená,

čekající — hleďme a pracujme, by v ní bylo pokračováno, a tím snad trochu povinností našim dostojíme. . .

Při významné slavnosti obzvláště rázu tohoto, zajisté že přední povinností bratří všech a zvláště těch, kteří hlavní výbory zastávají, jest, by dali přednost kroji sokolskému před občanským oděvem. Doufám, že v budoucnosti něčeho podobného více viděno nebude.

Nejlepšího prospěchu v roce novém všem bratřím a sestrám s bratrským "Na zdar!" přeje

J. Jirásek.

Oklahoma City, Okla., 20. prosince.

Chápu se péra, abych v této době tak pohnutlivě promluvil k našim bratrům, kteří ještě spí a otálejí, aniž by se pokusili promnouti svých očí a prohlédnouti a uviděti, co se v pravdě kolem nich děje. Dnes, kdy každý Čech má býti Sokolem, kdy stavěti se má do řad našeho národního vojska, a cvičením udržovati tělo ve zdraví, síle a výeviku, v bystré mysl, tak aby jednou na jediný povel mohli se seřaditi pod prapor náš červenobílý, bychom mohli hájiti svatá práva naší Čechie, které zajisté po této hrozné válce se dostane konečného osvobození. Snad každému upřímnému Čechu se již bleskla hlavou otázka: nebude nás "doma" zapotřebí? Nebude nás potřeba, aby my Čechové, roztroušení po cizích krajích navrátili se opět do otčiny, pomohli stavět, co za doby nynější jest zboženo? Kde lid náš bude potřebovati pomoci, posily, které mu my můžeme v plné míře poskytnouti chopením se pluhů na naší české hroudě a zaujmutím prací po padlých našich bratřích? Ano, jest svatou naší povinností, abychom naši vlast nenechali jejímu osudu, a všichni jako jeden muž vstali a přikročili ku kroku rozhodnému, my musíme našemu národu a naší Čechii pomoci, jest to naší českou, sokolskou povinností! My musíme dbáti, by po nynější válce národ český neupadl do poroby a chmůru, ale aby námi posílen a opřen, přežil hroznou tu ránu, a tak aby brzo zase stál v popředí národů jiných. Protož bratři volám: do práce, do práce pro národ náš, pro naši drahou vlast. Sokolovny naše necht' ožijou a každý bratr necht' koná svou povinnost. Nadejde jednou den, kdy každý bratr, který přispěl zrnkem úrodným, hrd bude na svůj národ, hrd bude na svou vykonanou práci a s větší ještě hrdostí bude moci říci "Jsem Čech". Vlasti naší nemůžeme dosti pomoci jenom podporou peněžní, ale přítomnosti naší jest zapotřebí. Budiž tedy heslem našim: "Co Čech, do Čech!"

Na zdar!

Jan Š. Vaněk.

Baltimore, Md., 21. prosince.

Píši jen kratičký, závěrečný dopis. Milá jednota naše má nové činovníky a zvolila si pro příští rok bratry skutečně schopné, povinností svých znalé. Jsou to: Ant. Franz, starosta; Fr. Hrbek, náměstek; Karel Matoušek, tajemník a dopisovatel; Jaroslav Franz, pokladník; Jos. Kolomazník, účetník; Fr. Štětka, náčelník a vcehni cvičitel; Voj. Tábor-ský, knihovník. I do ostatních úřadů zvoleni byli, jak jsem již jednou uvedl, bratři dobří a proto vedení jednoty je v rukou bezpečných, které budou zdaru jejího dbáti.

Když členové si dali tak záležet na volbě, mám k vám bratři slovíčko. Nestačí upřímná, opravdová, svědomitá snaha činovníků ku přivedení jednoty na vyšší stupeň pokroku — k tomu je potřeba také součinnosti vaší. Budeme-li my na ně hledět pouze, necháme-li je pracovat a sami jim nebudeme pomáhat, nebude jim možno přivést jednotu naší k rozkvětu. Jsem jedním z těch, kdo postoupí povinnost činovníkům a proto nechci se mnoho rozepisovati o tom, co vykonáno bylo. Posudek o tom necháme jiným, nás zatím uspokojí vědomí, že pracovali jsme poctivě, pilně a nezištně. Mohlo snad být vykonáno více, připouštíme, ale také hned podotýkám, že za daných okolností nebylo možno jinak. Br.

Jar. Cihlár staral se o jednotu celé tři roky, jeden za druhým a vždy kladl její zájmy nad všechny ostatní. Jeho místo zaujme bratr, těšící se plně důvěře členstva, neb i on dosud vždy se ukázal nezištným pracovníkem. Veřejné cvičení naše je šťastně odbyto. Nebudu se o něm zmiňovati, neb jsem si jist, že tak učiní br. Matoušek, jenž zvolen byl za dopisovatele. Mám ho představovat členům? Není toho třeba, je tak dobře znám a jsem si jist, že potěším touto zprávou o jeho zvolení za dopisovatele i bratry jiných jednot, kteří znají br. Matouška pouze z dopisů jeho. Těší mne, že péro jeho bude zase sloužit naší sokolské věci. Dram. Odbor se hrál úspěšně "Bordynkáři", čistý vítěz šel do fondu pro naše krajany ve staré vlasti. Vítěz ze sylvestrovské zábavy půjde k těmž účelům. Náš Zpěvácký Odbor pokračuje také zdárně. Jsou v něm dobré síly a za vedení tak zkušeného a snaživého sbormistra není divu, že pokrok je tak znatelný. Přípravy pro slavnost Husovu pokračují též. Ubíraje se v ústraní přejí naší věci sokolské mnoho zdaru a jsem s pozdravem váš upřímný

Vincent J. Ševčík.

Baltimore, 26. prosince.

Sloupce Sokola Amerického mají pro mne jakousi magnetickou přitažlivost. Rád je pročítám a také rád je plním. Někdy na čas se odmlčím — to když mysl příliš je znavena starostmi o věci veřejné a touha po klidu ve mne zvítězí. Ale členů Sokola vědí, že bývá mého odpovídku jen na krátko. Ta slova Tyršova, že klid a spokojenost jsou záhubou pokroku — že znamenají staňutí, jež samotno zas znamená kráčet zpět — ta slova, příliš ovládla celou bytost moji, že nemožno mi na dlouho setrvati v klidu a já vždy znovu vrhám se v činnost veřejnou. Mnohý, kdo zažil slasti dopisovatele, snad diviti se bude vytrvalosti mojí. Vím, že většina dopisovatelů nabaží se úřadu svého za rok — za dva, a pak nikdy více nechť chopiti se péra. Omlouvají se nevědkem, jehož se jim dostalo za dobré snahy jejich, marností své práce, neb prý nikdo slov jejich nedbá. Je v tom hodně pravdy — ale také trochu přehánění. Dobrá snaha na konec vždy nalezne porozumění a dobrou práci, konaná na prospěch spolubližných nikdy není marnou. Znáám to ze zkušenosti. Sotva který druhý dopisovatel ostřeji tepal nepěkné zjevy, jež se dosud v kruzích našich objevují, a také sotva druhý zažil větších příkoří. Ale i v dobách největších bojů zažil jsem šťastné chvíle. Nežádka přišel ke mně některý z těch, jimž hlava v práci národní sešedivěla a jimž poctivost září z obličeje a tisknouce pravici, říkali: drž se hochu, pravda je na tvé straně! A v takové chvíli snadno zapomínám jsem třeba na celé desítky těch, kteří buď z neporozumění neb třeba i z příčin nepoctivých bouřili proti mně. Těch posledních jsem nikdy nedbal a ani v budoucnu dbáti nebudu, a těch, kteří dříve mým snahám nerozuměli — již značně ubylo. Mnozí nahlédli, že úmysly mé byly dobré a namnoze sami pak přispěli ku dosažení toho, o čem jsem usiloval. To samo pak je dostatečným důkazem, že práce dopisovatelů není marnou, a že musí přinést užitek, je-li konána správně a soustavně.

I na ztrátu přátel si mnohý dopisovatel postěžoval. Ale řekněte — jaké to přátelství, když někdo pro trochu pravdy, snad ostřeji projevené se zneprátlí? Kdosi pravil kdesi, že kdo přestal vám býti přítelem, upřímným přítelem vašim nikdy nebyl. To zní dosti přesvědčivě — či ne? Ale jak jsem podotkl: hubovati na mne spolubratři časem dosti, ale vždy přec znovu svěřují péro rukou mým. Těm, kteří mi důvěru takovou prokazují, nemusím zajisté dávat žádné ujištění, že se přičiním, bych důvěry jejich byl hoděn.

Mnozí z bratrů byli dychtiví viděti našeho "Sokola", vedeného br. Vonáškem. Upřímnou radost pak měli všichni nad tím, jak "Sokol" statně kráčí i za nepřítomnosti br. Jiřínského, který zajisté bude míti radost největší. Mně

zvláště zamlouvalo se uvedení br. Vonáška v čísle listopadovém, v němž volá k nám: "Nás všechny doba volá k práci, bombast slovný nestačí!" Ano, to hlavně neustále uvědomovati sobě musíme, že slova dobrá jsou pouze pro povzbuzení k činům, ale sama nestačí k dosažení výsledků nějakých. Naše práce, naše skutky musí mluvit za nás, přesvědčovati naši veřejnost o poctivosti úmyslů našich. Členové jednot sokolských musí především býti sami k sobě i k jiným poctivými, oni nesmí nic jen tak předstírat, oni musí býti takými, jakými přejí si býti světem považováni. To hlavně platí o konání povinností našich sokolských a i těch, jež Nár. Jed. Sokolská členstvu svému uložila ve směru práce osvětové, práce na poli svobodomyslnosti a pod. Usilujme tudíž o to, aby každý Sokol byl Sokolem hodným toho jména a aby totéž o nás platilo co lidí svobodomyslných. Odstraňovati z řad našich polovičatost, prohlubovati v členstvu našem porozumění pro pravé ideály Sokolství, utvrzovati je v přesvědčení volném — to budiž prací naší vedle snah těloevičných.....

Rok 1914 odehází a nikdo jej nelituje. Ale pro nás přece jen měl svůj význam a v dějinách Sokolstva amerického budeme muset mu vykázat dosti čelné místo. Omažský slet byl událostí, na níž po dlouhá léta budeme vzpomínati a to z dvou příčin. Za první slet vykonal mnoho ve směru propagace sokolské myšlenky na západě a snad v ohledu tom dočkáme se výsledků trvalých. Za druhé slet byl radostnou ukázkou zdatnosti boreů Nár. Jed. Sokolské, byl dokladem velkého pokroku jednot našich na poli výchovy tělesné. Nás v Baltimore těšilo, že i borci naši přispěli tak značnou měrou ku zdaru omažského sletu a jejich úspěchy zajisté mohou býti považovány za důkaz poctivé snahy a práce v těloevičně naší. Uvážíme-li ještě zkušenosti, jichž bylo získáno a jichž s prospěchem bude moci býti v budoucnosti využito, tu můžeme s výsledky sletu r. 1914 býti spokojeni.

Druhou událostí, jež přímo nás se týká, je federativní sloučení s Děl. Amer. Sokolem, jež taktéž uzavřeno v roce 1914. O události té nelze dosud projeviti úsudku, protože nebylo dosud příležitosti vyzkoušeti praktické výhody tohoto sloučení. Doufejme ale, že i tento krok bude prospívati naší věci sokolské.

Od roku 1915 očekáváme toho více. Je to rok jubilejní, jak pro náš celý národ, tak hlavně pro nás, Sokoly americké. Národ český v roce 1915 má oslaviti památku Mistra Jana Husa, největšího muže našich bohatých a pohnutlivých dějin. Čechové baltimorští, pokud jsou smýšlení svobodomyslného, neb aspoň "pokrokového" — jak se u nás nyní s oblibou říká, chystají se taktéž ku oslavě památky Mistra Jana Husa a to jak se zdá, způsobem vhodným. Oslava bude pořádána společně všemi spolky svobodomyslnými a přípravy poukazují k tomu, že bude se postupovati způsobem důstojným památky tak velkého muže.

V roce 1915 připadá nám 50. výročí založení první sokolské jednoty ve Spoj. Státech. Lituji upřímně, že tato první naše jednotka sokolská v přítomné době není členem našeho svazu N. J. S., ale přes to jubileum to mělo by býti oslaveno veškerým Sokolstvem americkým. Bylo pozoruhodno, že za pouhé 3 roky po založení první jednoty sokolské v Praze, byla založena první jednotka v Americe. Fakt ten má velký význam pro nás a proto měli bychom se všichni přičiniti ze všech sil, abychom na významnou tu událost upozornili celou naši veřejnost a hleděli z ní těžiti na prospěch věci naší. To neuvádím z ohledů sobeckých, nýbrž mám na mysli prospěch celé naší národnosti. Jsem toho náhledu, že čím více prospíváti bude Sokolstvo, tím více bude též prospíváti celý národ. To stejně platí pro náš celek ve vlasti, jako pro naši větev v Americe.

A tu právě vzpomínám, že zaslechl jsem jakési povídání o tom, že prý Sokolstvo v nynější pohnutlivé době — národ náš zklamalo. Já sleduji pilně události ve vlasti, pokud jen lze, ale náhled podobný sdílet nemohu. Naopak, tvrdím, že Sokolstvo si vede velmi zdatně, a ač samo prodělává jednu z nejhorších krisí za celou dobu své existence (tuším, že as 80 procent všech Sokolů je na bojištích), Sokolstvo pevně stojí při národě a snad spíše by mohlo poukazovati k tomu, že národ — zklamal Sokolstvo. Ano, je pravdou, že v národě, v němž Sokolstvo vzalo svůj původ, není dosud plného pochopení pro naše ideály, je pravdou, že národ, který při skvělých manifestacích sokolských volá našim "Na zdar" a "Sláva", nadále ponechává ten malý zlomek národa pracovati na úkolech sokolských, co ohromná většina nečinně přihlíží k práci tohoto zlomku. Kdyby skutečně bylo heslo: "Co Čech, to Sokol", kdyby myšlenka sokolská prostoupila veškeré vrstvy našeho národa, kdyby každý jedinec podroben byl výchově sokolské — pak teprve dalo by se mluvit o tom, zda Sokolstvo splnilo naději v ně kladené, neb zda zklamalo. Ale jsem jist, že kdyby uskutečněno co jsem naznačil, že by to v Čechách jinak vypadalo a že by lid český statečněji nesl útrapy dnešní války. Ale co žádati lze od lidu, mezi nímž dosud možno paralyzovati snahy Sokolstva — orelstvím? To prosím, uvažme. Ale přes to mám jakés tušení, že až válečná bouře se přezene a až budeme moci správněji odhadnouti situaci, že se ukáže velká důležitost sokolské organizace pro náš národ. A tuším, že bude třeba i našeho přispění. Připravujme se tedy k plnění velkých úkolů, které nastanou jakmile si odbudou jistí pánové metání kozelců, jež v přítomné době provádějí s bravurností opravdových paňáců . . .

Konečně očekáváme od r. 1915 uskutečnění velkého cvičitelského kursu, který by nám vchoval opět řadu nových cvičitelů, jichž nedostatek se jeví na všech stranách. S radostí vítám tento podnik N. J. S., ač radost má kalena je poněkud rozhodnutím jednoty naší, že kurs tentokrát neobešle žádným posluchačem. Nemohu se stále smířiti s rozhodnutím tímto, myslím, že bylo poněkud ukvapené a že by mělo znovu býti o věci té uvažováno.

V pátek, dne 25. prosince, odbývala jednota naše své výroční veřejné cvičení. Bylo by vlastně povinností našeho Sboru cvičitelů, by zvolil sobě dopisovatele pro věci technické, čímž získal by se posudek odborníka. Ale u nás — zdá se, má každý před psaním kritiky jakýs nevysvětlitelný strach a může-li se tomu vyhnouti, učiní tak. Proto musí se bratři spokojiti s posudkem mým. Pořad rozdělen byl na dvě části. V části první zahrnuta čísla žactva a dorostu, v části druhé podány ukázky tělocviku žen a mužů. Obě části byly dosti bohaty, že každá o sobě by stačila na jedno veřejné vystoupení. Pořad byl velmi dlouhý a uvážíme-li, že vše to práce jediného cvičitele, dovedeme si představit námahu s tím spojenou. Proto myslím, že by mohla býti pořádána veřejná cvičení dvě do roka, vždy v šestiměsíčních přestávkách. Při jednom by cvičilo žactvo a dorost, při druhém Sokolky a Sokolové. Pořad zahájen byl proslovem br. starosty J. R. Cihláře, který zmínil se o událostech posledního roku, pokud tyto nás se týkají i vzpomenu práce našeho bratra Fr. Štětky. Pěvecký odbor řízením obě. Hausera velmi pěkně přednesl dva mužské sbory a sice: "Svoji k svému" a "U boj." Rej provedena cvičícími členy, Sokolkami, členy dorostu a tělocvičné školy. Provedení, až na jedinou chybu, která v zápětí napravena, bylo zcela uspokojivé. Sestava velmi pěkná, složitá, nedošla úplného uplatnění na prostoře, poněkud omezené. Žákyně do 12 let provedly cvičení s kroužky, při němž vhodně použito prvků kroků ozdobných. Žel, že počátek úplně pokažen tím, že hudba nebyla v souhlase s cvičenkami. Konec ale vše napravil. Žáci do 12 let cvičili společná cvičení s činkami

a tyčemi. Provedení dobré veskrze a při sestavě zvláště utvoření pyramidy zaslouží zmínky. Ladné bylo cvičení se šerpami dívčího dorostu, a pak následovalo nejlepší číslo prvního oddílu: cvičení s kopím, provedené sokolským dorostem. Zde použito prvků ku cvičením úpolnickým, a ráznost a dočvilnost v provedení vyvolaly bouři pochvaly. Hudba vhodně volená (hráno "Na prej") a skupiny dovršily malebnost tohoto čísla. Prvním číslem druhého oddílu bylo cvičení s vesly, provedené Sokolkami. Když naše milé sestry vpochoďovaly na cvičišť se svým náčiním, tu choval jsem jisté obavy, protože náčiní zdálo se mi příliš neohrabané ku použití při veřejném vystoupení. Ale dopadlo to dobře. Sestry naučily se vládnouti vesly s dosti vybroušenou elegancí a sestava cvičení byla úplně přiměřena k náčiní. Sokolky mají mezi sebou nyní hojně mladších sil a bude nutno, by všechny pilně cvičily. Při veřejném pouze výkony přední řady možno bylo nazvati bezvadnými, v dalších řadách též jednotlivé cvičenky cvičily dobře, ostatní potřebují dalšího pilného výcviku, by osvojily si náležitou eleganci pohybů. Kalistenická cvičení Sokolů byla nejlepším číslem oddílu druhého a byla výtečnou ukázkou, jak prostná mají býti sestavena a cvičena. Dorost cvičil pak na náradí a sice bradla a kozu, následovala pak dvě družstva Sokolů, jež cvičila na bradlech a hrazdě. Některé výkony byly opravdu pěkné, na hrazdě dosti velké procento výkonů zkaženo přílišným přepínáním sil. Skupinová cvičení na kruhové hrazdě zakončily pořad a také byly velmi efektním vyvrcholením jeho. Skupiny byly vesměs zdařile provedeny, a obecnostv bouřlivým potleskem odměnilo cvičící. Cvičitel br. Štětka odměněn byl svými svěřenci četnými dárky a taktéž sbormistr obě. Hauser odměněn za svoji nezištnou snahu dárkem a kyticí. Úspěch veřejného cvičení byl úplný, stálý pokrok byl zřejmý a hlavně dorost, udržel-li se v řadách našich — slibuje mnoho pro budoucnost. Návštěva byla veliká.

Na Sylvestra pořádána bude velká zábava, jejíž čistý výtěžek připadne "pomocnému fondu" ve prospěch krajanů ve vlasti. Na Nový rok sehraje Divadelní Odbor pěkný kus "Lucifer". Tím končí všechny moje zprávy.

S přáním zdaru v novém roce znamenám se s bratrským pozdravem Váš starý známý Karel Matoušek.

Chicago, 28. prosince 1914.

Pro tentokrát zpráva naší jednoty bude dosti zajímavá. Dne 19. prosince t. r. pořádala 35-leté trvání a D. O. Plz. Sokola 30-leté trvání. Slavnost byla pořádána společně a vydařila se zvláště po stránce morální skvěle. Sok. J. Babka zahájil slavnost slovy prostými sice, avšak srdečnými, napomínaje mladší členstvo, by s láskou pracovalo jak ti staří činívali, aby až jednou jim bude správa jednoty předána, vedli vše ke etí jednoty a aby též finančně pokračovali. Br. Babka jest členem takřka od založení (byl uveden v druhé schůzi jednoty) a prodělal všechny svízele až po dnešní dobu. Mluvil tedy ze zkušenosti. Na to představil našeho starostu br. Jos. Dvořáka, který přečetl dějiny Plzeňského Sokola od jeho založení až po dnešní dobu, což trvalo skoro 2 hodiny. Práce, již vykonal náš starosta, byla obrovská, neb než dějiny sepsal, byl nucen přečíst všechny protokoly a byla jich za 35 let hezká řada. Nebylo by na škodu dějiny dát vytisknout a každému členu zaslat, aby mohl posouditi všechny ty práce co jednota naše za 35 let vykonal.

Z dosud žijících a k jednotě patřících zakládajících členů jsou následující: F. C. Layer, J. Pecha, Cyril Fiala, Jos. Fiala, Jos. Mandel, Jan Hovorka, Bedřich Porkes, Jos. Sršeň a Vác. Petrtyl. Většina jich byla přítomna toho večera v síni, a tu zajisté při čtení dějin prožívali v duchu to, co ve skutečnosti prodělali, a když jeden na druhého se podíval a místo nadšeného mladíka s ohnivým okem spatřil

před sebou druhá se šedinami, pousmál se jeden na druhého radostí nad vykonanou prací a též oceněnou všemi členy naší jednoty.

Jelikož čas pokročil, br. Jos. Čermák měl slavnostní řeč velmi krátkou, avšak bystrý pozorovatel z ní vycítil, jak on si představuje pěstování myšlenky sokolské, totiž té pravé.

Zábavný pořad vyplnily z ochoty: Česko-americké kvarteto: pp. Vaněk, Klaas, Malík a Radouš. Sokolky Polakové a Sokolky Petřtylové čísla se vesměs líbila. Taj. D. O. Plz. Sokola, sestra K. Kubičková, přečetla dějiny D. O. za 30 let. Vypočítávala pouze zajímavější události, které však svědčily, že D. O. vykonal mnoho dobré práce na poli sokolském.

Sín byla přiměřeně dekorována spolkovými prapory a podium skýtalo pěkný pohled. Byly na něm vystaveny rozličné trofeje z různých závodů, jak četové tak i jednotlivých boreů.

Po vyčerpání programu, což trvalo do 2. hod. ráno, návštěvníci se rozešli s pěknou upomínkou na tuto slavnost.

Vypisovati činnost za celý rok bylo by opakováním toho co br. starosta ve výroční zprávě podává, a která bude uveřejněna v Sokole Amer.

Že zase "hoši" se mají účastnit mezinárodních závodů na nářadí dne 30. ledna 1915 od A. A. F., tudíž zavládá v tělocvičně větší zájem a naše četa chce si udržeti předáctví, což doufáme, že se stane.

V celoroční schůzi na pokyn br. náčelníka rozpředla se debata, jak přivábit více členů do tělocvičny. Do rozpravy zasáhlo několik bratří a přišlo se k náhledu, by se jednota pokusila evičiti dorost, totiž od 14—18 let, ve zvláštní večery, a členy též zvláště. Bylo jmenováno několik bratří, bývalých evičitelů, by se sešli s evičitelským sborem a pokusili se o to.

Dále bylo odhlasováno, by naše schůze byly odbývány pouze jednou v měsíci, 4. čtvrtek. Bude to na zkoušku, bude-li třeba, přejde se k starému pořádku.

Dále by bylo záhodno, by bratři zabírali dílce ve výpomocném spolku a tak pomáhali doplatit dluh na budově váznoucí.

Náš maskarní ples bude pořádán dne 16. ledna a bylo by záhodno, by každý člen se dostavil, jelikož jest to pouze tento ples, na kterém jednota nějaké peníze vydělá.

Přeji št'astný nový rok všem čtenářům.

Na zdar!

Jos. Holas.

Little Ferry, N. J., 28. prosince.

Myslel jsem, že již budu úřadu dopisovatele zbaven, ale na žádost nominačního výboru musel jsem zase být čekancem, a byl jsem zase zvolen. Proto, abych nezklamal, začínám s prací svou hned. Výsledek volby bude na jiném místě t. l. vedle ostatních, na tomto místě budu psáti jen o tom co naši činovníci vykonali za minulý rok, a o tom, jak jsme za jich vedení postoupili. Odstupující starosta br. Švec zaslouží si uznání za svou obětavost a horlivost s jakou spolu s ostatními činovníky pracoval na zvelebení našeho stánku. Jen bratři by měli být vždy a neustále pamětlivi toho, že stánek ten nepatří jednotlivci, ale nám všem, a že je tudíž povinností nás všech se oň starat, pečovat o to, by byl naším milým útlukem, kde bychom zapomínali všedních starostí, kde bychom pracovali ku povznesení, zdokonalování svému. Doufám a jsem si téměř jist, že nový starosta s ostatními bratry vedením jednoty pověřenými povede vše tak jako jejich předchůdcové, že budou ruku v ruce pracovat ve prospěch jednoty, by mladí členové měli v nich krásný příklad sebeobětavosti a sebezapírání. Nemile se mne dotklo jednání některých bratří v minulé schůzi, někteří bratři si myslí, že je to něco hezkého vyrušovat starostu v řeči jeho, a dělají si úšklebky ze všeho. To není vzor sluš-

nosti a nepoučuje to mladé o slušnosti chování ve společnosti. Nerad se o tom zmiňuji, ale činím tak na výstrahu pro budoucnost. Kéž bych se o něčem podobném nemusel více zmínit. Dramatický Odbor sehrál 9. prosince "Sestřeničky" či "Žena advokát" od Fr. Hlavatého. V kusu tom účinkovaly samé sokolské síly. Hlavní úlohu měl br. Jindřich Budín — hrál úlohu Václava, čeledína. Annu hrála Sokolka Jindřiška Ranušková a pobavila obecenstvo svou hrou velice pěkně. Ten její strach o Václava a dokazování, že má jen ona právo naň, udržoval obecenstvo od začátku do konce v jednom proudu smíchu. Kus byl sehrán ku spokojenosti každého z diváků, a nikdo netajil se spokojeností. Mne se zamlouvalo to, že většina účinkujících byli z dorostu zde rozeného. Jak pěkně každé slovo vyslovovali, jak plyně česky mluvili. Divadlo je i v tomto směru dobrou školou, a proto naši Sokolové, otcové, měli by mít dítky své k přistoupení k Dram. Odboru, by se častěji mohlo hráti. 25. prosince byl večírek pro naše žáky a při tom každý dostal nějaký dárek. K večírku se dostavili starší, aby měli radost z radosti té omladiny nad dárky. Starosta br. Švec poukazoval v řeči své u příležitosti této pronesené na to, co je pro dítky v Sokolovně konáno, a jak je jim to prospěšno když pravidelně tělocvičné hodiny navštěvují, jak se tu udržuje česká národnost v této zemi a jak z toho plyne všeobecný prospěch. Zakončíme rok tento Šibřinkami, a jsou k nim vykonány velké přípravy, a budu mít zas o čem psát. S veselím vkročíme do Nového roku 1915, a doufám, že bude lepším onoho, jenž skončí. Bratře pořadatelé, přijmi přání všeho dobrého v novém roce, a sděl podobně prostřednictvím Sokola Amerického všem sestrám a bratřím.

Na zdar!

Václav Ptáček.

N. S. Pittsburgh, Pa., 28. prosince 1914.

Rok 1914 je u konce a chceme-li si zbudovat program práce na rok nastávající musíme vzpomenout napřed zdali rok minulý nám donesl úspěch očekávaný a zdali by se neměly praktičtější úkoly stanovit, které by naší sokolskou ideu vždy výše povznesly.

My zde v Pensylvanii nemůžeme arcit' se chlubit úspěchy jakými se chlubit jednoty jiné a někteří zvláště. Nám opravdu těžko je sít, když půdu dosud rozoranu nemáme. Naším přáním roku minulého bylo pořádat často veřejná evičení tělocvičná. Chystali jsme se na poučné přednášky. Za tím dobrým účelem jsme byli nuceni požádat župu o řečníka, který by mohl myšlenku sokolskou veřejně mezi zdejšími Čechy rozsét, ale nebylo nám vyhověno, byli jsme sklamáni a úmysl nebyl proveden. S pevnou vůlí chceme však prosadit v roce příštím co jsme roku minulého zanedbali. Příště však se obrátíme jinam, odkud snad nám vskutku nějaký řečník vyslán bude. Mezi námi není nikoho, kdo by mohl s citem myšlenku sokolskou, jak toho zasluhuje, před veřejností projeviti.

Jinak vše, co jsme minulého roku podnikli, setkalo se s úspěchem a zdarem. Dne 2. února pořádány byly naším Dramatickým odborem za pomoci našich bratrů řezníků vepřové hody, a ty byly navštíveny všemi našimi příznivci tak, že jsme se mohli těšit na hojnou návštěvu divadelního kusu "Chudý písničkář", který byl právě připravován a dne 9. března uspokojivě sehrán. Návštěva byla dle našeho přání skvostná a to dodalo nadšení členům dram. odboru a ti se připravovali k sehrání kusu "Zlaté časy", jež také dne 11. května sehráli a mohu říci zrovna, že to bylo požitkem naším příznivcům divadlo milujícím. Tím jsme divadelní dobu jarní ukončili, a poněvadž u nás je zvykem by jedni a ti samí členové vždy pracovali, pak teprv mohli jsme my, bratři evičící, se starat o veřejné evičení, které námi dne 30. května s úspěchem pořádáno bylo. Cvičili jsme v přírodě, kdež nás na naši žádost župou vyslaný br.

N. Hejna navštívil, a po ukončení cvičení promluvil několik krátkých však citlivých slov k Sokolům a obecnstvu, za což byl odměněn bouřlivým provoláváním "zdaru". Při právě jmenovaném veřejném vystoupení byli jsme též navštíveni bratry Sokoly chorvatskými, již pod vedením náčelníka N. Rosenberga přecvičili 4 oddíly prostných, provedli několik skupin a cvičili na bradlech. V bratrech Chorvatech probuzeno bylo nadšení pro věc sokolskou, horlivě se připravovali k uspořádání veřejného cvičení v McKeesport, kamž nás ku prodloužení programu pozvali a my přecvičili 3 povinné a jednu volnou sestavu na hrazdě. Odměnou nám bylo bouřlivé "Zdrávo" a bohatý banket. Že žádosti jejich jsme vyhověli pozvali nás opět, však tentokrát i dívčí dorost ku veřejnému vystoupení dne 19. srpna. Naše dorostenky cvičily dost přesně pod vedením pisatele těchto řádků a byly odměněny bouřlivým potleskem a po cvičení zmrzlinou a jiným. Družstvo naše cvičilo bradla vysoká. Vše bylo Chorvatskými Sokoly s nadšením vítáno a máme naději, že v nich i my najdeme vždy pomoc. Dne 7. září byl opět sehrán naším Dram. odb. divadelní kus "Apoštolové střídmosti", jenž sobě získal zasloužených úspěchů. Dne 14. září cvičilo opět naše družstvo na žádost Chorvatského Sokola při Akademii, kterou jmenovaný sbor pořádá ve prospěch "Srbského červeného kříže". Hlavní pozornost musím věnovat našemu znovuzřízenému sboru Sokolek "Těl. Jed. Sokol Říp", které odbývaly slavnost založení spojenou s veřejným cvičením dne 5. října. 1. Slavnost tu otevřel br. J. Novák s uvítáním obecnstva a vysvětlením za jakým účelem slavnost ta se odbývá. 2. Dramatický sbor sehrál jednoaktovku "Pensionát paní Borové". 3. Byly zpívány národní písně. 4. Následovaly skupiny dorostu ženského i mužského. Tak byla sestavena skupina obojího dorostu, jenž zapěl známou píseň "Jenom dál, statně dál za sokolským praporem". 5. Chorvatský Sokol cvičil na naši žádost na bradlech. 6. Družstvo naše cvičilo na hrazdě. 7. V následujícím programu bylo jádro celé slavnosti k níž si br. J. Novák připravil několik vět nimiž dodal slavnosti té vskutku ráz slavnostní. Vzpoměl na příklad zakladatele naší dnes již tak vysoko vyvinuté idee sokolské. Dále vzpoměl Palackého a jeho zásluhy, dále přikročil k našemu Havlíčkovi, tu mu vpadla hudba do řeči a hrála píseň "Spi Havlíčku". Mnohé oko zarosilo slzami. Ku konci br. J. Novák podal kytici květin (dar to "Těl. Jed. Sok. Říp") předsedkyni Sokolek sestře M. Schvachové a při tom přál tomuto novému sboru, a to jménem všech přítomných, jimž oči radostí zářily, mnoho zdaru. V následujícím čísle překvapily Sokolky obecnstvo třemi hezky provedenými oddíly cvičení prostných pod vedením svého cvičitele br. J. Nábělka. Za stálého provolávání zdaru Sokolky doocvičily a následovala volná zábava. Oslavili jsme první vystoupení sboru našich Sokolek jak náleží a věřte že s radostí patříme když jich asi 20 cvičení navštěvuje. Všechny členky je již přes 40. Den 12. října byl pro nás smutný, neb jsme ztratili dobrého mladého a obětavého br. Ant. Stance, který skláčen byl předčasně do hrobu těžkou nemocí a dne 14. jsme ho ku poslednímu spánku doprovodili. Dne 21. listopadu sehrál náš dram. odbor divadelní kus "Jan Výrava", který se obecnstvu líbil, snad proto nám několik členů přibýlo do dram. odboru a ti hned též svou činnost zahájili. Dne 5. prosince uspořádaly naše Sokolky Mikulášskou zábavu se skvělým pořadem v němž nejhezčím číslem byl příchod Mikuláše. Týž každému něco dobrého naložil což vzbudilo radost a veselí.

Tím jsme zábavy ukončili a radujeme se z nových voleb nimiž jsme získali za úředníky bratry obětavé a všem milé. Za předsedu je zvolen br. A. Nepřeny, místopředseda br. J. Černohorský, tajemník br. J. Novák, účetník br. J. Nábělek, pokladník br. Fr. Kleinhample, náčelník br. J. Ná-

bělek, podnáčelník br. Jos. Král. Práci důležitou vložili jsme do rukou našich úředníků a doufáme, že se přičiní by důvěru naši nezklamali a by k blahu celku co nejvíce přispěli.

Tím končím s poznámkou, že budeme pořádát veselý sylvestrovský večer. Kdybyste to mohli číst v den kdy to zde píšete, tak bych vás všechny pozval. Za to všem přeji štěstí a veselý nový rok.

Na zdar!

Ant. Kohoutek.

St. Louis, Mo., 29. prosince.

Milý pořadateli Sokola Amer! Doufám, že popřeješ místo dopisu tomuto, jako činil's před lety, v dobách kdy jsem sděloval potěšitelné zprávy z naší jednoty St. Louis.

Jelikož nemohu podat zprávy utěšené, nechci tě mít k uveřejnění jejímu. Uznáš-li za dobré uveřejnit, budu spokojen a beru za každou řádku zodpovědnost. Ku psaní mne vede popud vlastní, nikdo mi nedává nic do pera a doufám, že snad dojdou povšimnutí a ohlasu když ne u jednot co celků, tedy aspoň u některých členů. Těmito řádky chci rozdmýchat oheň uhasínající a podaří-li se mi přimět ho k vzplanutí, bude to jistě ku prospěchu naší věci sokolské. Musím začít z daleka. V dopisu ve Svornosti ze dne 4. července 1914 uveřejněném psal jsem mezi jiným:

"Že spojení česko-amer. Sokolů nestalo se skutkem, počíná býti choullostivé a nabývá vážných tvárností tím, že naše "mateřská" Těl. Jed. Sokol uzavřela odstoupení ze svazu Nár. Jed. Sokolské." Pravil jsem "mateřská jednota", která v poměrně krátké době připravuje oslaviti upomínku 50-letého založení prvního Tělocvičného Spolku Sokol v St. Louis. Tedy v našem městě je ta kolébka, to srdce sokolské, tak daleko to dospělo, že po 50 letech, kde houževnatě se zápasilo o žití; jednota, která pomáhala v začátcích budovati Nár. Jed. Sok. vystupuje z té velké rodiny. Kdo zavinil toto neblahé rozdělení? Jest možné najíti cestu? Je možné urovnání, dokud mezera není tak veliká?

A dále — "ti statní, pevní Sokolové, ti by měli pohlížet netečně k době tak krátké, by Sokol v St. Louis slavil upomínku těch prvních zákopníků jednotlivě? Ne, toho se nechceme dočkat, tu černou skvrnu na Sokolstvu americkém nedovolíme."

A dále — "Či vinou se stalo rozdělení, necht' přizná barvu a je Sokolem, o jakém slyšíme a čteme, ano Sokolem celým." —

Když tyto řádky jsem psal, měl jsem na mysli, že snad některá jiná jednota pozvedne hlasu a přičiní se o příměří aneb snad i jednotlivci, když Těl. Jed. Sokol v St. Louis a Výk. Výb. N. J. S. nečiní ničeho k urovnání — ale nestalo se tak. Jediný, který se o vše zajímal, byl Sok. Tom. Vonášek, jed. Výk. Výb., který byl ochoten docílit doohody. Od té doby uplynulo již šest měsíců a vše zůstává při rozluce. Hleděl jsem částečně využítkovat dopisu br. Vonáška, v němž se mne dotazoval, zda by bylo možné opět smíření. Hleděl jsem získat podklad k vyjednávání, bohužel, s naší strany se mi valně nedařilo. Ale doufám, že po těchto řádkách se pozvedne nějaký hlas, již k vůli celku, a po vzájemném vysvětlení jak Výk. Výb. i naší jednoty po bratrsku, po sokolsku se usmíří, tak by opětně ta naše sokolská práce prospívala.

Nejsem z těch, by odsuzoval jednání té neb oné strany, ale chci podati zde pouze náhled o celém případě. Hned z počátku po baltimorském sjezdu jsem pozoroval jakousi nevraživost, nespokojenost, která ale po konferenci v městě Cleveland vyšlehla plným plamenem v našich zástupech, kteří se účastnili jednání sjezdového v Baltimore.

V poměrně krátké době upravena resoluce, která zaslána byla dříve do některých veřejných časopisů, nežli došla uveřejnění v Sokole Americkém, kam prvně patřila.

Nesouhlasil jsem s podobným jednáním v naší jednotě. Při hlasování ještě s jedním bratrem zůstal jsem sedět. Tušil jsem, že to bude do budoucna osudné. Od té doby jsem se stal u některých Sokolů nejistým, a částečně mínění bylo, ač nesprávné, že udržují spojení s některými Sokoly na venek, mimo města, zkrátka, že jsem považován za zrádce.

Od celého pak počátku neblahé afery byl jsem lhostejným ku všemu. Věděl jsem, že to s několika bratry neprozrazím. Toho byl jsem zcela jist a hádati se ve spolkovém životě, zvláště sokolském — to již je to poslední.

Od doby odstoupení naší jednoty od N. J. S. uplynulo již 9 měsíců a vše zůstává v stavu trpném. Dnes, jak doufám, rozčilení snad (?) minulo. Nastává tedy otázka, je možno by Jed. Sok. v St. Louis, Mo., opět vstoupila v řady Nár. Jed. Sok.? Myslím, že jest doba k tomu snad, pravím snad, příznivější. Členové nabyli snad jiných náhledů; seznali, že činnost v naší jednotě poměrně se zmenšila; členstvo bere vše lhostejně, nepracuje se s takým zájmem, jak by jednota toho zasluhovala. Pak by měl být také vzat ohled na blízkost se významnou pro nás Sokolstvo slavnost založení prvního Sokola v Americe. Již z toho důvodu mělo by se sblížení uspišit, by oslava byla důstojná, společná, ku prospěchu celého Sokolstva.

Že by Výk. Výb. aneb jednota naše ze své vůle vešly ve vyjednávání, toho neočekávám, ale doufám, že počátek učiní jiná jednota, by přinutila obě tělesa ku smírné cestě.

Sokolové! Zanechme těch předsudků, těch různých názorů, třeba v mnohém ti mladší nesouhlasili s jednáním starších členů, mějme to vědomí, že právě oni to jsou, co připravovali půdu pro příští dorost. Pravda, jsem ze staré školy, ale byli to právě oni co založili Sokolstvo v Americe a pracovali k tomu by Sokolstvo spělo k metě, kterou dnes zaujímá v životě národním. Vždyť ti, kteří před 50ti roky dovolili si založiti Sokola byli ještě ze starší školy, a přece všichni jich dnes vzpomínáme a jsme jim vděční.

Bylo mnoho těch, kteří obětovali vše: čas, zdraví, ano i své rodiny zanedbávali, jen aby pomohli udržeti to, co jim sokolská láska velela, co jim národní cit kázal.

Proto kdo řádky tyto číst bude, nejse předpojatý, musí uznat, že ve spojení je síla, necht' rok 1915 pro Sokolstvo v Americe stane se památným, významným, přičin' se každý dle své schopnosti, by se dospělo k metě, kam směřuje náš sokolský cíl. Třeba Sokolstvo rozděleno bylo na více různých táborů, má přece každá organizace společné zájmy ku vývinu tělesnému i duchovnímu, ku povznesení Sokolstva v této naší druhé vlasti, zvláště v době přítomné, kde v naší vlasti ti zdatní boje obětují se pro vlast, pro národ, to naše národní vojsko, které usilovně pomáhá k osvobození slovanských národů, dychtí po spojení a my — my zde v této svobodné zemi nemůžeme, nechceme si porozuměti. Kam to spějeme? Na zdar!

Vác. K. Triska,

člen Sokola v St. Louis, Mo.

Bronx, N. Y., 30. prosince.

Tak tedy zase s trochou do mlýna! Celého půl roku nepodal jsem žádné zprávy o činnosti naší "Svornosti". Vždyť musím po trošce shánět a schovávat, bych měl z čeho za dlouhý čas nějakou zprávičku sklížit. Doufal jsem, že mně bude možno psátí rázem trochu veselejším, nežli posledně, ale kdež. Čím dál, tím hůř! Nejde to nijakým směrem k lepšímu. Veřejná činnost je slabá a vnitřní žádná. Posledně byl pořádán výlet v září, který vzdor neutěšeným poměrům v obchodě a práci, se vydařil tou měrou, že jsme neprodělali. Velice skromná zábava, při které se soustředili zas jen ti, které lze viděti při každé příležitosti. Z našich řad přítomné bys byl lehko spočít. Však to jest zde zvykem. Jeden řekne: no, však tam budou ti druzí. Tak to

jde dále a naposled neprijde žádný. Nyní máme před šibřinkami, které budou pořádány v Sokolovně na 71. ul. dne 16. ledna 1915. Dobrou hudbu nám obstará bratr Běhounek, skvostně dekorovaný sál, velmi dobrá příležitost pro pozitkáře a milovníky všeho dobrého. Jenom aby se to sešlo. Letošní rok není totiž mnohoslibný pro žádný podobný podnik, obzvláště má-li slabou agitaci. Doufejme! Již 48. Šibřinky! Skutečně není daleko k tomu půl století, k němuž stáří naší jednoty spěje. Můžeme býti hrdi na to, že jsme členy tak staré jednoty, však žel, povstává obava, že až "Svornost" dostoupí té padesátky, bude snad muset být dopravena do některého krematoria ku zpopelnění. Mezi členy se nám zakořenila velice zhoubná nemoc, tak zvaná neplativost, kteráž spojena jsouc s nedbalostí, řádí zle v malém hloučku našem. Upomenout dluhujícího bratra jest velké pohoršení.

Tak na příklad: Jeden záslužný člen byl obvyklým způsobem upomenut o zaplacení příspěvků k Výk. Výb. (pravidelné příspěvky odpuštěny), které dluhoval za 18 měsíců. Dostavil se do schůze, kde s velikým látežením prohlásil podobné jednání jako vojenskou disciplinu, a konečně po dlouhém hubování se jen částečně vyrovnal. Já dle jeho jednání prohlašuji, že onen bratr buď nikdy stanovy T. J. S. nečetl, anebo že správné vedení pořádku v T. J. S. Svornost nikdy neviděl, o čemž pochybuji, však blahoslavení nevědomí! — Prázdna nádoba nejvíce hlučí. Dosti o tom.

Schůze jsou navštěvovány velice slabě a evičeni? O tom jen ne moc mluvit. Cvičení totiž bylo odloženo v letě na dobu dvou měsíců, což se však protáhlo až do listopadu, kdy náčelník podal jakousi zprávu, že se jaksí evičí. Cvičení súčasní se jeden, dva, někdy až tři členové. Ty ostatní, ač jich mnoho není, jest třeba budít, dodávat jim chuti a příkladu, však to zde schází. Bylo by dobře, kdyby naši přední činovníci dobře pročetli první odstavec redakčních úvah v posledním prosincovém čísle tohoto listu, by sobě lépe uvědomili povinnosti jim patřící. Vždyť pevnou vytrvalostí, vzorným činným příkladem, (neměje při tom čas obětovaný) možno dostati se ku předu a dodatí kuráže i tomu nedbalci. Kuráže zde bývá dosti, ale skutek — utek.

Poslední volební schůzi jsme odbyli hladce; byly zvoleny zase ty staré koleje, po kterých to půjde dále.

Ve schůzi oně se rozvinula delší debata ohledně návrhů na opravu stanov. Bratr M. Grabenstein, jakožto zástupce T. J. Svornosti na sjezdu v Baltimore, byl dotazován, aby podal nějaké vysvětlení, jací to byli asi mužové, jakých smyslů, kteří zasedali k uspořádání stanov, které nyní po krátkém čase jsou poukazovány k opravě. Práce tudíž neúplná a nevyhovující. Jest vidno, že těm bratřím se nejedná o to zdali bude mítí Nár. Jed. Sokolská o nějakou stovku zbytečného vydání více, ale bez rozmyšlení se pustějí k činu, aby nějakou Kocourkoviádu upletili. Přesazení Výk. Výb. začíná jaksí nésti plody. Dále co se týče toho evičitelského kursu, o tom promluvil delší řečí br. M. Grabenstein, dlouholetý člen bývalého Výk. Výb. v New Yorku a připomenul, že není tomu tak dávno, co byl takový kurs uspořádán s výdajem as \$5,000, a který se potkal s úplným nezdarem. Výsledek byl pouze ten, že byla pokladna Nár. Jed. o mnoho lehčí. Není vyloučeno, že by mohl tento kurs přinést nějaké dobro, jest možno, ale z toho by měli užitek nejvíce jednoty Župy Střední, kteří si toho snad také přejí. Myslím, že provolání pro onen kurs nedojde velkého slyšení zde na východě, poněvač by se sotva mohlo vybrati dosti sil potřebných vzhledem k tomu, že jednoty nejsou tak dobře osazeny, a když by konečně se tak stalo, že by byli schopní bratří vybrání, sotva by se mohlo začít bez kursu předběžného, což by sáhlo ovšem ještě hlouběji do kapsy Nár. Jed. Sok. Zase nějaká práce bezvýsledná. Chee-li si někdo něco podobného uvaliti na svá bedra, at' řádně rozmyslí co chce

činit. My jsme se rozmysleli a proti všemu tomu protestujeme, s přáním, by protest náš došel ohlasu u všech zdravě myslících Sokolů.

Na zdar!

Vojtěš Šedivý.

Cleveland, O., 2. ledna 1915.

Druhá společná schůze clevelandských sokolských jednot je již minulostí. Zastoupeny byly: Nová Vlast 16 bratry, Čech 12 a Cleveland 12 bratry.

Program vybran hlavně ze zanedbávané stránky — jak možno docílit většího ruchu v tělocvičnách. Nemělo se ale tak daleko odchylovati od toho důležitého bodu, o němž jest nutno mnohem více přemýšlet, a též pracovati, a ne pouze letmo se nad tím pozastavovati. Přišlo se na vše možné, i na tisk o kterém jest též nutno si pohovořiti. Bylo poukázáno na leckteré malichernosti, že prý nemožno starším členům cvičiti proto že jsme překročili začátky tělocviku. Dovolím si ale podotknouti z vlastního přesvědčení, že kdyby se naši bratři, kteří by chtěli cvičit, že vždy pro ně příhodné cvičení by bylo a jest, — proč chodí br. A.? To je výjimka, a proč br. B. nechodí? Jaké jest to stáří bratří, 26 neb nanejvýš 30 let, kde v Čechách začínají někteří teprve cvičit a zde přestávají. Jednáno též by ženské odbory se staly samostatnými a přináležely k Národní Jednotě Sokolské, podotýkám prozatím, že se uvažovalo o našem městě. Kde vzít ale ty schopné síly pro jejich vedení když teď již jich v některých jednotách postrádáme? O tom nutno nejdříve přemýšlet, a pak teprve o tom přistoupení. Pak teprve to bude mít úspěch pro N. J. S. a ženské odbory samostatnými budou moci býti; až my se postaráme o jejich správné vedení. Toto se může tam pouze státi, kde větší láska jest k Sokolství nežli zde u nás. Kdo čte noviny tak čte stále o maškarním plesu, taneční zábavě a pod. (Haloween Party), ale nikdy debatní večírek, akademii, vzdělávací večírek atd. To jest jediná práce, která se koná zde v jednotách, pořádá tanečnické, a ještě byste se chtěli zbavit vyučování ženského tělocviku? Pouze jedna jednota chápala se trochu vzdělávací akce pořádáním divadla, zpěvními výstupy, přednáškami a to též pro dorost a mají úspěch dvojnásobný. Jak leheč by se mohl zaříditi dramatický odbor v některých jednotách, ale nejde prý to, ale vlastní bratři jsou činnými u jiných spolků. Nebylo by záhodno odměnit nejpilnějšího člena cvičebního něčím, když nevynechá ani jedné cvičební hodiny, uznávám to za správné, neb takový člen jest hoden uznání.

Nebyl sice žádný návrh učiněn jak by se mělo počítati pracovati, ale počátek již jest, a příležitost jest k tomu, by ti veteráni naši do takovýchto schůzí chodili a s těmi mladými ruku v ruce sobě šli a navzájem se podpořili. Budou ještě asi dvě takové schůze konány nežli ty zla a ty nedostatky jeden druhému sdělíme, a pak zajisté každý, v kterém trochu citu k Sokolství se nalezá, připojí se tam, kde jej třeba, kde mezery neschopných bratří vyplní se bratry schopnými. A kdo by toho neučinil když vidí před sebou obětavé bratry, kteří se neštítí žádné práce? Takový by nebyl hoden ani toho slova Sokol. Na to co Sokolstvo posledně dobou učinilo měl by býti každý hrdý, ač nejsme podpůrnými organizacemi staráme se přec o raněné, vdovy a sirotky tam v té naší staré vlasti.

Vystřídalo se po dobu schůze mnoho řečníků, kteří dovedli upoutati všechny přítomné k úplné pozornosti, a ti druzí hlavně i já, musíme se teprve učit, a to mnoho. Na příště se shledáme zajisté ve větším počtu na západní straně u Sokola Nová Vlast dne 31. května 1915.

V tomto novém roce přeji Vám všem bratři mnoho zdaru a volám všem hrávavě Na zdar!

Jan Tichý.

Chicago, 2. ledna.

Věru nevím ani sama jak se stalo, že přijmula jsem úřad dopisovatelky Dámského odboru Plzeňských Sokolek. Naše prosincová schůze prodloužila se do pozdních hodin. Sestry stávaly se netrpělivými, jedna přes druhou pozorovala postup hodin a mnohé z nich, ty vzdálenější, již odcházely, ač schůze dosud neukončena a tím povstal jakýsi šum a neklid, který uváděl v rozčilení ty, které by byly rády setrvaly do ukončení schůze. Dosavadní naše dopisovatelka přítomna nebyla a tudíž jí nebylo možno volit znovu, jsem jista, že by se tak bylo stalo, když by byla totiž volna úřad ten znovu zastávat. Tu jsem byla některou sestrou navržena a abych urychlila schůzi, bez rozmyšlení jsem řekla: Přijímám. A pak teprve jsem rozvážila význam úřadu, a teď mám psát. Obávám se, že dopis mého slohu ostře bude kritisován zkušenějšími dopisovatelkami; těmi, kteří mají něco v péře, ale ponechám vše bratru pořadateli, neb ten nejlépe ví, co možno uveřejnit. Píši vždy tak jak cítím, dle svého nejlepšího přesvědčení, a povím-li tu a tam nějaké to slovo pravdy, kterou my někdy tak nerady slyšíme, necht' není vykládáno ve zlé. V rok 1915 skládám velké naděje, neb očekávám, že vynahradí všechny nepříjemnosti, které bylo zažít našemu sboru v roce minulém. Již příchodem jeho počaly nesnáze, jejichž následky jsme pocíťovali skorem celý rok, až měsíc prosinec přinesl náhradu. Staly jsme se totiž členkami Národní Jednoty Sokolské a den 8. prosince 1914 bude zapsán tučným písmem v dějinách sboru našeho. Nastane nám ovšem mnoho nové práce, neboť již dopisy došlé v poslední schůzi od N. J. S. byly pro nás nové a tu poznaly jsme jak mnoho jest nám ještě třeba vědět. Doufám však, že půjde vše hladce, vždyť máme přec našeho milého bratra J. Šimana, který vždy vše tak ochotně vysvětlí a slíbil kde bude třeba i poradit. Divím se, že jsme mohly tak dlouho odkládat záležitost tu, když žijeme v době v níž žena žádá stejná práva s mužem, my sokolky, které máme být ve všem prvními. Vyzývám všechny ostatní dámské odbory, které dosud k N. J. S. nepatří, by následovaly našeho příkladu, neb tím se stavíme jaksi na úroveň s našimi bratry. Jaká výhoda se nám tu naskytá jen tím, že můžeme poslat posluchače do cvičitelského kursu. U našeho sboru máme mnoho nadaných cvičenek, a ty přijaly tuto nabídku s jásotem, a tu je naděje na rozmnožení cvičitelských sil mezi českými ženami, čehož jsme doposud postrádaly, a co je rozhodně nutné, chceme-li o sobě tvrdit, že my sokolky pracujeme vždy s pokrokem. Zde se chopí činnosti naše mladá generace, a za dobré výsledky můhu předem ručit, neb znám příliš dobře naše mladé cvičenky, které vždy a všude byly na svém místě. Dne 19. prosince slavil náš sbor významnou slavnost 30leté trvání sboru našeho a naše bratrská jednota 35leté. Sešly jsme se zase jednou v hojném počtu, ačkoliv tam nebyli mnozí, kteří tam být měli; těm však již budiž prominuto. Nejlepší dojem odnášel si ze slavnosti ten, kdo měl příležitost slyšet dějiny našich Sokolů za celých 35 let. Mě to ale bohužel dopřáno nebylo, neb mě bylo vykázano místo hezky daleko od podium, tak že jsem rozuměla tak pátému slovu a tak jsem si přála dějiny ty poznat. Tu napadlo mě, zda-li by nebylo bývalo lépe dát je do tisku a každému návštěvníku pak rozdat společně s programem, by si je každý sám přečetl, z čehož by měl větší požitek i pěknou památku. Takto poslouchat trpělivě hodinu a tři čtvrtě a pramálo z toho vědět, je rozhodně unavující. Ptal se jeden druhého o čem, že se teď mluví a ten šepot, který se stával čím dále tím hlučnější, znemožňoval bratru starostovi, sok. Dvořákovi ještě více by dostal svého úkolu. Snad se mi naskytne příležitost dějiny ty poznat, neb to uznávám za nutné pro ty, kteří v letech pozdějších na poli sokolském pracovat počali, by znali jak ti naši staří zákopníci se vždy obětovali kdy toho potřeba kázala pro věc sokolskou, a tím bychom si jich více

vážili. Naše tajemnice sok. K. Kubičková velmi pěkně přečetla dějiny našeho sboru. Musela se ale obmezit jen na čtyři a půl stránky neměla-li být trpělivost posluchačů napínána do míry nejvyšší. A přece bychom se byly tak rády s našimi dějinami pochlubily, neb jsou také zajímavé a že by se daly obsahem čtyři a půl stránky povědět všechny významnější události, které se sběhly za celých 30 roků, považují za hólou nemožnost. Doufejme, že se nám naskytne příležitost v roce 1919 při našem 35tiletém trvání. Doufejme! Řeč sok. Čermáka byla skvostným číslem programu. Divím se kde běře ty krásné myšlenky, které se mu tak rychle v hlavě rojí a přiznávám se, že chtěla bych jej poslouchat od večera až do rána neb při jeho řeči se mě zdá, že každý se bojí dýchat by mu jediné slovo neušlo. Zbytečno je opakovat co přec všichni víme; vždyť je to sok. Čermák a toho již známe co výtečného řečníka. Naše mladé sokolky opět dokázaly, že máme mezi nimi schopné síly ku vyplnění programu. Sokolky M. Poláková a S. Petřtylová přednesly pěkně duetto na housle za doprovodu sok. J. Polákové a že musely několikrát opakovat rozumí se samo sebou. Dále přednesla sok. M. Petřtylová zpěvní čísla za doprovodu své sestry Normy. Má příjemný hlas a obzvlášť při přednesu dvou českých písní zdála se mi býti roztomilou. Jen eviňte se sokolky ve zpěvu a to samých českých písní! Vždyť je ta naše česká řeč tak krásná a přece se najde mezi námi dosti těch, kteří se té české mluvě tak vyhýbají. Jen eviňte se i v řeči a staňte se chtivými znát svou mateřštinu důkladně! Pak budete schopny našich úřadů a směle budem moci sáhnout mezi Vás pro nějakou tu starostku neb vězte, že starostka není místem ku evičení se řeči české v jejich počátcích, pouze k zdokonalování se v ní. Pak teprve snad bude možno říci by mi starší jsme již ustoupily těm mladším. Nejlepší při tom je, že doposud žádná z nás se nechce mezi ty starší počítat (ozývá snad se u nás přece jen žena?) a mnohá z nás můžeme teď více vykonat pro vše sokolskou než-li před lety, kdy jiné povinnosti nás volaly; a teď, kdy jsme nabyly zkušenosti, a mnohem snadněji by se nám pracovalo, tu se máme stát nečinnými? To již nyní s námi do starého haraburdí? Trochu brzy! Vstoupivši do svazu N. J. S. přijímáme členky od 18 do 70 let a jak št'astny jsme, když se hlásí o členství manželky našich předáků sokolských, které v mladých letech žily jen svým rodinám, a teď zhostivše se povinností těch, nabízí nám ruku pomocnou ku práci společné. Každý prý je tak starým jak se cítí, a vážila bych si starostky třeba 70tileté pro její schopnosti k úřadu tomu, když by jej totiž správně zastávala, a jsem pevně přesvědčena, že stáří by nemělo dělat žádného rozdílu zde, a nemělo by něco podobného být vysloveno nikdy, nikde a nikým. Volba našich příštích činovnic dopadla následovně: starostka O. Splavcová, náměstka M. Luňáková, tajemnice K. Kubičková, účetnice J. Šišková, pokladnice M. Brožová, jednatelka J. Poláková, knihovnice R. Gasperová, dopisovatelka T. Nováková. S přáním mnoho zdaru v tomto novém roce všem sokolským jednotám připojuji naše sokolské "Na zdar!"

Terezie Nováková.

Hipkins, Minn., 2. ledna.

Toto jest poprvé co ocitli jsme se s dopisem ve vašem kruhu bratrském, co nejmladší jednotu. Naše touha státi se částí mocného celku Nár. Jed. Sokolské dostoupla svého uskutečnění dne 29. listopadu slavností, jak již předem uvedeno bylo br. starostou N. J. S.

Den ten zanechal nám nezapomenutelné dojmy pro budoucnost. Ocitli jsme se v kruhu těch velkých pracovníků myšlenky sokolské, kteří nám ukázali, jak jest nám kráčet k cíli, jak jest nám docílití výsledků naší práce.

Bude to vyžadovat jistý čas, než přizpůsobíme se tomuto úkolu a přestaneme hledět stále jednotvárnosti vstříc, která jen ubíjí a degeneruje naše schopnosti tělesné i duševní.

Po několikaleté polovičaté činnosti byli jsme opět probuzeni a pobídnuti k práci výtvarné a účelné.

Uspořádání slavnosti v předem uvedený den neminulo se svého cíle v myslích našeho českého lidu, který nám za to projevil díky. Řeč, pronesená starostou N. J. S. br. Šimanem, utkvěla nám všem v živé paměti a její hlavní body zde přinášíme:

"Již tomu skoro 50 let, co Národní Jednota Sokolská, ta nejmohutnější a nejčinnější organizace sokolská v Americe, pracuje vytrvale ve prospěch národa, a jedinou odměnou za tuto práci usilovnou jest jí vědomí, že nepracováno nadarmo, jak nejlépe ukazuje slavnost dnešní. I zde v této mladé, rychle rostoucí a zkvétající české osadě v Minnesotě opětně podává dnes členstvu N. J. S. důkaz, že jen práce neunnávná přináší prospěšný výsledek věci národní a sokolské. Vše sokolská znamená tělesné i mravní vychování celého národa, odechovati ho k statečnosti, síle a ušlechtilosti; jest to odkaz zakladatele Sokolstva, nezapomenutelného Mirosława Tyrše. Úkolem našim je hledět, by celý národ, veškerý lid český octnul se v kruhu sokolském. Ano, veliký, krásný, vznešený a ideální jest úkol Sokolstva v životě národním. Chovejmež úkol tento v srdci nadšeném, tužme se, jak tělesně tak i duševně, a bud'me vždy pamětlivi, že jen ve zdravém těle zdravý duch, a rovněž v silném těle silný duch. Národ slabochů nikam nedospěje — jen v souladném výeviku těla a ducha uzavřeny jsou zdraví a síla, nejvzácnější to dary přírody. Náš nezapomenutelný Tyrš pravil: Veškeré dějiny jak tvorstva vůbec, tak lidstva zvláště, jsou věčný boj o žití a trvání, v němž podlehně a vyhyne, co k životu nadál jest neschopno a celku závadno. Toto vztahuje se na organizace a spolky, jež nemají žádný účel vytknutý, nejsou schopny vésti práci o existenci svou, musí tudíž ustoupiti a podlehnouti silám živým a schopným. Bud' mezi činn, budoucnost náleží činným a smělým. Stojatá voda v hnilobu přechází. Kdo nejde ku předu, zůstane zpět ve světě, jenž usilovně v před se ubírá. Bud'me hrdí, že jsme českého původu. Je-li přítomen v této síni mladík, zde v Americe rozený, syn českých rodičů, který vzdaluje se práce české národní neb sokolské věci, chei tomu mladíku připomenouti, že historie česká jest bohata, že rovná se oné každého národa kulturního. Máme za sebou skvělou minulost a jsem přesvědčen, že ten národ český opětně se vzkřísí a zaujme své postavení v popředí světové kultury. Milujem svobodu, jest to boj českého národa. Ten boj o svobodu vyžádal si nejlepší českou krev, a tudíž ten národ dlouho trpěl přispěl i ku získání svobody v zemi této. Krev českých synů byla prolita na americké půdě ve válce za neodvislost, krev česká opětně byla prolita ve válce občanské. Žádám každého syna a každou deuru českého původu, by se vždy hlásili ku svému národu. Můžeme býti dobrými Amerikány, avšak nesmíme zapomínati na naši mateřskou řeč, na tu skvělou historii českou.

Drazí přátelé! Dnes při slavnosti této jest mi milou povinností uvést v kruh náš Těl. Jed. Sokol Hopkins. Jmé- nem té celé milé N. J. S., jménem těch tisíců upřímných českých duší prohlašuji vás tímto za členy jednoty naší. Přijímám vás v kruh náš, do svazu N. J. S. a kladu vám na srdce veškeré povinnosti, vztahující se na jednotu vaši dle stanov a pravidel. Očekávám, že budete plniti a šířiti vše sokolskou, že budete příkladem všeho, co dobrého jest v řadách našich. Žádám vás, vy české matky, vy deury českých matek, jež v bohatém počtu plníte místnost tuto, byste svým tichým, ale proto přec mocným vlivem byly nám podporou v úsilí našem. Bud' mezi jedním srdcem, jedním tělem, a věci sokolské, jejímu ústrojí, rozvoji, jejímu zmohutnění, její věčné jarosti, síle a slávě provolejme srdečné: Na zdar!"

Za slova k nám pronesená byl br. starosta odměněn mohutným potleskem. Na to byl nám jím odevzdán krásný

diplom a od T. J. S. Minneapolis dva krásné obrazy zakladatelů Sokolstva, Tyrše a Fugnera, co dar k upomínce na přistoupení k N. J. S., začez jim vyslovují srdečné díky jménem všech členů.

Když tužby naše se uskutečnily, jest na nás, by slova k nám pronesená nevyzněla na prázdno. Dnes čítá naše jednota 36 členů a 20 Sokolek, též četný počet žactva. Jediné však jest politování hodné, že naši staří krajané jeví tak malý zájem o věc sokolskou a její vývoj. Máme zde síly vesměs mladé a obětavé, které by byly schopny každé těžší práce jim vykázané. Moudré a rozumné slovo má veliký vliv na ty mladé duše. Máme zde jednotlivce, kteří jeví zájem o věc sokolskou a vidí v ní svou budoucí oporu. To však daleko nestačí a nemůže nás upokojiti, přihlížíme-li k počtu českého živlu. Jest nám třeba práce vytrvalé. — Kladeny jsou nám tak mnohé překážky, a ty dlužno překonati neunavňnou pílí, a snahou o vývoj tělesný i duševní.

V. Miller.

ZÁPISY A RÚZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S., KONANÉ DNE 28. PROSINCE 1914.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman. Nepřítomni byli zástupci bři. Plaček, Pecivál, Roubal, Továrek, Lang, Hejlík a Kluiber, z nichž omluveni Pecivál a Plaček. Br. Matas dostavil se opět do schůze a sděluje, že byl po několik měsíců vážně nemocen a tudíž nemohl schůze navštěvovati. Po této omluvě byl br. Matas opět za zástupce přijat.

Br. Fr. Chmatal přihlásil se za zástupce T. J. S. Čechie, ale úřední oznámení o zvolení jeho nedošlo.

Zápis o pravidelné schůzi, konané dne 30. listopadu, přijat jak byl čten.

Sokolky Malín, Oregon, žádají o členství a přikládají zápisné v obnosu \$2.50. Přijato.

Sokol Čech v Cleveland, O., zasílá dopis, v kterém schvaluje návrhy na opravu stanov a činí přihlášku do kursu. Dopis přijat a obsah jeho vzat na vědomí.

Ústřední Výbor Župy Východní oznamuje dopisem že zvolil 3členný výbor ku vypracování pořadu pro Svaz s D. A. S. a činí dotaz v záležitosti T. J. S. Islip. Usneseno by jednatel žádané zodpověděl.

T. J. S. Lorain, O., sděluje, že zaslala na American State Banku částku \$107.00 pro Čes. Slov. Pomocný Výbor a činí přihlášku do kursu. Vzato na vědomí.

Starosta Župy Jižní br. Buňata na dotaz V. V. sděluje, že Župa není v postavení opatřiti jednotám náradí zdarma aneb půjčky na toto, že však může obstarati náradí za přiměřenou cenu po rozpadlých jednotách. Dále táže se zdali by nemohl V. V. zapůjčiti tamnější jednotě \$600.00 proti dobré záruce. Usneseno odpověděti, že nemožno vyhověti, jelikož se přičií stanovám.

T. J. S. Milwaukee zasílá stanovy k schválení. Tyto odkázány výboru na stanovy k prohlédnutí.

T. J. S. San Francisco zasílá různé zprávy a dotazuje se zdali by V. V. dovolil zdarma v S. A. výzvu krajanům v Americe se účastniti světové výstavy tamtéž. Usneseno odpověděti, že V. V. vyhoví, pakli nebude prohlášení takové rázu obchodního.

T. J. S. Chicago, Klatovský Sokol, Chicago, T. J. S. Lev v Bridgeport, O., Česko-Americký Sokol v Chicagu, T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., T. J. S. Čten. Záb. Besedy v Portland, Ore., T. J. S. Tyrš v Omaze, T. J. S. Owatonna, Minn., T. J. S. Praha v Chicagu, T. J. S. Tábor v Chicagu, Plzeňský Sokol v Chicagu zasílají vesměs hlasování o návrzích na

opravu stanov a činí přihlášky do kursu. Br. jednatel požádán by hlasování na opravu stanov a přihlášky zaznamenal na zvláštní listiny.

Sbor řiditelstva T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., dopisem žádá o půjčku v obnosu \$1,500.00. Jelikož jest suma požadovaná příliš vysoká, usneseno odpověděti, by si zmíněná jednota opatřila rozpočet na nejnútnejší náradí a s tímto se opět na V. V. obrátila.

T. J. S. Malin, Ore., žádá by V. V. prodloužil lhůtu br. Dvořáka o dva týdny, tak aby mohl tento práci tamtéž dokončiti. Rozhodnuto prodloužiti lhůtu do 15. ledna a ihned rozhodnutí toto br. Dvořákovi oznámiti.

Jednatel Župy Střední br. Filip zasílá dopis, týkající se žádosti T. J. S. Oak Park, Ill., o příspěvek na evičitele a žádá dobrozdání V. V. jakou asi částkou by měla Župa přispěti. Usneseno oznámiti br. Filipovi, že není možno této žádosti vyhověti a odkázati jej přímo na jednotu.

T. J. S. Newark, N. J., činí dopisem přihlášku do kursu a dotazuje se kde se bude tento pořádati. Jednateli uloženo odpověděti dle toho, jak se V. V. o místě kursu rozhodne.

T. J. S. Žižka v Bruno, Tex., zasílá tři čtvrtletní zprávy a žádá o poshovění poplatků do konce tohoto roku. Zprávy přijaty a žádosti vyhověno.

T. J. S. Schenectady, N. Y., žádá podrobnosti o připojení se k N. J. S. Jednatel oznamuje, že již žádané zaslal.

Sokolská Jednota Philadelphie zasílá různé poplatky. New Yorkský Pomocný Výbor žádá o odkoupení známek v ceně jednoho dolaru. Usneseno vrátiti s podotknutím, že V. V. nemá práva podobné odkupovati.

Dopis br. Drasala v němž děkuje za uznání, kterého se mu dostalo od V. V. přijat.

T. J. S. Říp zasílá dopis v záležitosti čtvrtletních zpráv a žádá formuláře náčelníckých zpráv. Jednatel požádán vyříditi.

Čten dopis jednatele Župy Západní br. Štěrby týkající se diplomu a náčelnícké zprávy. Vzato na vědomí.

T. J. S. Hawthorne, Ill., oznamuje výsledek hlasování o návrzích na změnu stanov a jelikož podotýká, že tyto byly odhlasovány nadpoloviční většinou, usneseno upozorniti jednotu tuto, že jest nutno by změnu odhlasovaly dvě třetiny neb více přítomných členů.

P. F. Rektařík z Tex. oznamuje, že jest nucen přerušiti odbírání S. A. Jelikož jest již několikaletým odběratelem, rozhodnuto mu časopis zasílati a předplatné posečkati pakli by si tak přál.

T. J. S. Čechie v Chicagu oznamuje, že na místo býv. zástupce br. Křišťana bude zvolen jiný zástupce v celoroční schůzi. Vzato na vědomí.

T. J. S. Žižka, Waller, Tex., oznamuje dopisem, že přeje si vystoupiti z N. J. S. a zasílá dlužný poplatek. Žádosti vyhověno.

Dopis T. J. S. Tyrš v Omaze týkající se chyby ve zprávě, odkázán jednateli k vyřízení.

T. J. S. Dodge, Neb., žádá různé knihy a zároveň oznamuje, že činnost v jednotě se začíná probouzeti. Zpráva přijata s povděkem a jednatel požádán knihy zaslati.

Br. Prehal z Omahy v delším dopise dotazuje se ohledně podrobností projektovaného evičitelského kursu. Odkázáno jednateli k zodpovědění.

Tajemník V. V. br. Vlk zasílá dopis v kterém následkem nedostatku času děkuje se z úřadu. Poděkování odloženo do příští schůze.

Br. Ríkl z Chicaga žádá o diplomy na ceny ze závodů v Chicagu r. 1909. Usneseno by jednatel v dohodě s T. O. vyřídil.

Přítomní zástupci nově utvořené jednoty Sokol Tábor Slov. Lípy činí formální žádost o členství v N. J. S. pod novým jménem a zvou V. V. k uváděcí slavnosti, která bude

konána během měsíce. Uzavřeno by se V. V. účastnil této slavnosti korporativně.

Jednatel br. Vonášek oznamuje, že v záležitosti odepřených záslužných listin nemožno ze záznamů vyšetřiti usnesení býv. V. V. a že proto obrátil se na bývalého jednatele br. Černého.

Starosta oznamuje, že jednatel a br. Pecival před několika týdny navštívili schůzi Sokolek Chicago, v které bylo odhlasováno by zmíněný odbor přistoupil k N. J. S. Jelikož dosud žádné přihlášky nedošlo, usneseno, by jednatel vyšetřil proč se tak dosud nestalo.

Vzhledem k tomu, že dochází hojně přihlášky do zamýšleného kursu rozhodnuto odbývatí hlavní evičitelský kurs v Chicagu v čase určeném později. Na různé dotazy ohledně večerních hodin kursů usneseno odpověděti, že kurs večerní zároveň pořádán bude, nevyskytnou-li se některé nepřekonatelné překážky a že Sokolkám patřícím k N. J. S. budou poskytovány ty samé výhody při kursu, jako Sokolům. Další podrobnosti kursu odkázány T. O. k vypracování.

Br. Haller oznamuje, že podrobná zpráva z veřejného evičení pořádaného ve prospěch Čes. Slov. Pomocného Výboru bude uveřejněna v Sokole Americkém a že odvedl částku \$378.00 zmíněnému výboru co čistý výtěžek.

Zástupce do Čes. Slov. Pomocného Výboru sděluje, že tento výbor míní účastniti se práce Čes. Národního Sdružení v Americe, pakli budou zástupci splnomocnění k tomuto kroku. Po delší debatě přijat návrh by zástupci do tohoto tělesa oznámili že V. V. souhlasí by se Čes. Slov. Pomocný Výbor stal členem Česko-Národního Sdružení.

Starosta oznamuje, že s jednatelem uvedli Plzeňské Sokolky do N. J. S.

Br. Vonášek za výbor na diplomy sděluje, že poněvač doposud na konkurs nebylo podáno ani jednoho návrhu na nový diplom, usnesl se výbor vyzvatí umělecký klub v Chicagu zdali by někteří členové jeho nepodali svoje návrhy.

Usneseno vyslati br. Pokorného a Vonáška, by odevzdali jménem V. V. četový štít T. J. S. Milwaukee při příležitosti jejich veřejného evičení dne 31. prosince, a hraditi jim cestovné výlohy.

Jednatel podává zprávu za měsíc prosinec jak následuje:

Příjem:

Sokolky Crete, Neb.	\$ 1.35
Sokol Chicago	111.45
Kana Jan, Rusky Sokol, předpl. a knihy	1.28
Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb.	.55
Sokolky Omaha	3.90
Vacek Fr., Dodge, Neb., Čermákův Tělocvik	2.25
Za oznámku	6.00
Za oznámku	8.00
Č. A. S. St. Paul do fondu sjezd	6.50
Za oznámku	20.00
T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex.	9.20
Sokolky Malin, Ore., zápisné	2.50
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., do fondu sjezdového	11.00
T. J. S. San Francisco do fondu sjezd	20.00
příspěvky	28.20
Sokolky Libuše, Crete, Neb., do fondu	2.40
příspěvky	1.20
T. J. S. Philadelphia	11.70
T. J. S. Schuyler, Nez., do fondu na sjezd	5.30
T. J. S. Philadelphia, do fondu na sjezd	5.40
příspěvky	12.70
T. J. S. Oakland	14.40
T. J. S. East Islip	7.70
T. J. S. Omaha, Neb.	57.90
Česko-Americký Sokol do fondu na sjezd	10.10
T. J. S. Žizka, Waller, Tex.	9.60
Budivoj, Detroit, Mich.	21.70

T. J. S. Blesk, Baltimore, do fondu na sjezd	21.70
T. J. S. Blesk příspěvky	66.10
Úroky z banky	1.15
T. J. S. Owatonna, Minn., přisp.	12.60
Do fondu sjezdového	4.10
T. J. S. Lorain, O., přisp.	8.40
Splátka	10.00
T. J. S. Fugner, Dutch Kills, N. J.	19.80
T. J. S. Little Ferry	25.15
	\$561.28

Vydání.

855 Národní Tiskárna za 6750 výtisků S. A. \$223.75, za tři stránky tabulek \$7.50, za výpravu \$35.14	\$266.39
856 The Franklin Co., za štočky	4.30
857 Bílek Fr. J., za tisk zpráv pro náčelníka 6,000	15.00
858 Čermák J. za redakci Tech. hlídky v pros. S. A.	15.00
859 T. Vonášek za redakci pros. S. A.	45.00
860 Dvořák K., evičitel pro Oregon	35.00
861 Národní Tiskárna za tisk návrhů na opravu stanov	3.00
862 T. Vonášek, služné za tři měsíce \$90.00, poštovné \$13.16, celkem	103.16
863 Čermák J., cestovné do Detroit, Mich.	17.60
	\$504.45

Vyřídil tyto objednávky: T. J. S. Blesk zaslal rukopis stanov (reg.), T. J. S. New York otisk nových stanov (reg.), Prof. Stanovský, St. Louis, Mo., těl. knihy, J. Kana od Ruské jednoty těl. knihu, Vacek Fr., Dodge, Neb., Čermákův Tělocvik, Ševčík Vinc., Baltimore, Md., opravené diplomy závodní; Fr. Hrdlička, Milwaukee, opravené diplomy závodní; Koldin Ant., Fort Worth, Tex., stanovy (50); Vomela Fr., Hopkins, Minn., navrhovací listiny; Jirásek J. Čermákův Tělocvik; F. W. Černík, Schenectady, New York: Deset kapitol, stanovy, anglické brožury.

Adolf Vlk, tajemník.

New York, N. Y., 31. prosince.

ZÁPIS ZE SCHŮZE Ú. V. Ž. V., odbývané 21. prosince 1914.

Schůzi zahájil starosta br. Alois Wokál. Přítomní: Wokál, Mysliveček, Grabenstein, Vozáb, Váně a Klein. Zápis z minulé schůze čten a přijat. V. V. oznamuje, že stanovy Ž. V. jsou v pořádku, jak opraveny. V. V. žádá aby byl zvolen tříčlenný výbor, v tomto výboru aby byl zastoupen br. Kar. Hrbek, jenž by se sešel s výborem od D. A. S. a vypracoval plán na vytvoření technického odboru župního, neboli okrskového. Na výbor zvoleni: K. Hrbek, A. Wokál, M. Grabenstein. T. J. S. Svornost oznamuje, že neschvaluje pořádání hlavního kursu v roce 1915, nýbrž pořádání kursů župních jak na sjezdu stanoveny. T. J. S. New York taktéž. Příjem v této schůzi:

T. J. S. East Islip, za rok 1913	\$ 2.80
T. J. S. Newark, za rok 1913	6.90
	\$ 9.70

Vydání.

Papír a obálky	\$ 6.25
Různé náčel. za ¼ roku	3.75
Různé jednatele za ¼ roku	3.75
Různé pokladníka za ¼ roku	1.25
Za poukázkovou knížku	.20
Tajemník poštovné	.35
	\$15.15

Alois Wokál, starosta.

Fr. Váně, tajemník.

CELKOVÁ ZPRÁVA

o veřejném cvičení a koncertu, pořádaném chicazskými sokolskými jednotami Národní Jednoty Sokolské a Ústřední Pěvecké Jednoty, dne 15. listopadu 1914, ve prospěch Česko-Slovanského Pomocného Výboru v pavilonu Plzeňského Pivovaru na 26. ul. a Albany Ave.

Příjem.

Za lístky v předprodeji.....	\$267.50
“ “ u vchodu	159.75
Za nálevnou	141.85
V kuchyni	72.70
Za cukrovinky	41.02
Za zbylé víno, doutníky od Hallera.....	6.50
Br. A. Bezchleba, Sokol Čechie, dar.....	5.00
Denní Hlasatel za oznámku, daruje.....	20.00
Svornost za oznámku, daruje.....	20.00
Spravedlnost za oznámku, daruje.....	10.00
Národní Tiskárna, sleva na účtu.....	5.00
Plzeňský Pivovar, sleva na účtu.....	16.00
Br. Šiška, sleva na doutníky.....	2.00
Pan Machek, sleva na zmrzlinu.....	2.80
Pan Reininger, sleva na pečivo.....	1.50

Úhrnný příjem.....\$776.62

Vydání.

Hudba, br. A. Brousek, vyplaceno.....	\$120.00
Doutníky, br. Fr. Šiška.....	22.50
Soda, br. V. Donát.....	6.95
Plzeňský Pivovar, nájem, povolení, sklenice.....	106.02
Pan Rada za práci \$6, led 50c, sirky 10c.....	6.60
Chléb, uzené maso, káva, smetana, zmrzlina, cukrovinky	67.85
Br. Držka za dovoz náradí.....	3.00
Za zlamanou tyč	1.50
Tajemník, poštovné	2.40
Národní Tiskárna za tisk vstupenek a programů.....	10.00
Václav Růžička za tisk 80 odznaků.....	1.75
Denní Hlasatel za oznámku.....	20.00
Svornost za oznámku	20.00
Spravedlnost za oznámku	10.00

Celkové vydání.....\$398.57

Odvedeno pokladníku Č. S. P. V. p. Vašákovi.... 378.05

Úhrnem.....\$776.62

Zpráva o předprodeji lístků u jednotlivých sborů.

Plzeňský Sokol	169 po 50c.....	\$84.50
Sokol Tábor	109 po 50c.....	54.50
“ Chicago	93 po 50c.....	46.50
“ Slovanská Lípa	42 po 50c.....	21.00
“ Česko-Americký	38 po 50c.....	19.00
“ Berwyn	35 po 50c.....	17.50
“ Hawthorne	19 po 50c.....	9.50
“ Klatovský	17 po 50c.....	8.50
“ Praha	10 po 50c.....	5.00
“ Rozvoj	3 po 50c.....	1.50
“ Čechie, posud nevrátili ani lístky		
“ Oak Park, vrátili všechny		
“ Karel Jonáš, vrátili všechny		

Úhrnem prodáno.....535 Odvedeno.....\$267.50

Vzhledem k tomu, že zpráva o průběhu cvičení byla již uveřejněna, netřeba se dále rozepisovati; vzor hanebnému počasí jest výtěžek \$378.05 dosti slušný. Věříme, že každý činil to, co mohl. Bylo naším úmyslem, výtžiti aspoň dva tisíce korun (\$400.00) na tamnějších penězích,

ale ještě schází do toho obnosu \$22.00. Možno, že ještě do té doby, než se budou peníze posílati, scházející obnos se doplní.

Původ ku uspořádání tohoto cvičení vyšel z technického výboru a za pomoci bratrů a sester všech sborů v poměrně krátké době se uskutečnilo. Nutno poznamenati, že sestry Sokolky učinily mnoho a myslím, že příště při podobné akci by rozhodně sestry měly být zastoupeny společně. Věřím, že ve větších sborech prodaly více lístků než bratři.

Dlužno poděkovati časopisům: Hlasateli, Svornosti a Spravedlnosti za úplně bezplatné uveřejňování oznámky cvičení. (Ve zprávě uvedeni jsou v příjmu i ve vydání), jakož i všem obchodníkům, kteří učinili slevy na účtech.

Též i firmám Korbel Bros a Jos. Bernard, které darovaly potřebné víno i s dovozem, a pí. Sedláčková umývala potřebné nádobí zdarma. Srdečné díky všem, za jakoukoliv ochotu nám prokázanou.

Se sokolským “Na zdar!” za společný výbor chicazských sokolských sborů N. J. S., Anton Haller, Václav Klaus, Anton Vokřál, hospodářský výbor. — Anton Charvát, starosta; Josef Vokřál, tajemník; Jan Čížkovský, pokladník. — Za tiskový výbor, Václav Cipra.

VOLBY.

Následující volby nových činovníků na rok 1915 byly nám zaslány k uveřejnění:

— Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md. — Tajemník a dopisovatel do Sok. Amer. Karel Matoušek.

— T. J. S. Iowa City, Ia. — Starosta Vác. Albrecht, tajemník Chas. Lepič.

— Bridgeport, O. — Starosta Jos. Dvořák, náměstek Jos. Nový I., tajemník Jos. Nový II., účetní Vác. Lepič, pokladník Fr. Hlad, dopisovatel Jos. Nový I., výbor majetku: Adolf Prokeš, Josef Dolák, Fr. Mertl; náčelník Frant. Šícha, podnáč. Jos. Nový II.

— T. J. S. Vlast, Cleveland, O. — Starosta Vác. Přech, tajemník Jan Kálal, účetní Ladislav Nekvasil, pokladník Karel Horák.

— T. J. S. Lorain, O. — Starosta J. Němeček, náměstek Vác. Mužík, jednatel A. Navrátil, účetní Vác. Mužík, pokladník J. Homolka, náčelník Al. Nezbeda, evičitel Fr. Uhlíř, dopisovatel A. Navrátil.

— T. J. S. Žižka, Bruno, Neb. — Starosta Vác. Koza, náměstek Jar. Maca, taj. Jar. Maca, účet. Fr. Okřina, pokl. Jos. Zelený, náčelník Vác. Vlatný, evičitel Jos. Zelený, posluchač do kursu Jos. Zelený; do Patronátu: Vác. Blatný, Fr. Zelený, Vác. Koza; výbor majetku: Ant. Blatný, Fr. Okřina, Jar. Maca.

— Těl. Jed. Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Starostka R. A. Líbal, náměstka Anna Vaněk, tajemnice Anna Pit'ha, účetnice Emilie Koenigsmark, náčelnice Bož. Příbyl; výbor majetku: Marie Kapek, Johanna Rychlý, Aloisie Kolář; dozorčyně Marie Dokulil; účetní výbor R. A. Líbal, Františka Kuncel; školní výbor: Anna Vaněk, Aloisie Kolář; župní výbor Marie Kapek, dopisovatelka Blanka Vančura, evičitel Franta Kopecký.

— T. J. S. Fugner Tyrš, So. Omaha. Starosta Fr. Radil ml., náměstek Jos. Pípal, tajemník J. J. Ohnesorg, účetní Jos. Horák, pokladník Frank Koutský; výbor majetku Jos. Truneček; do Patronátu: Ant. Remeš st., Ed. Bureš, Jos. Kavan; náčelník Fr. Kubín, podnáč. Jos. Horák, praporečník Al. Skřivánek, výp. prapor. Vác. Brejcha, dopisovatel Jos. Šterba, knihovník Jos. Kozel, stráž Vác. Brejcha; do župního výboru Jos. Šterba, Fr. Kubín, Fr. Laitner ml.; do zá-
bavního výboru: Al. Skřivánek, Šim. Ouřada, Vác. Budka, Vác. Bláhovec, Fr. Čálek, Vác. Brejcha; školní výbor: Fr.

Felix, Tom. Lehner, Jan Chalupa; výbor do Čes. Amer. Zvel. Klubu: Jos. Košnař, Kar. Škop, Jos. Kavan.

— T. J. S. Crete, Neb. — Starosta John C. Nesporý, náměstek Anton Daniel, tajemník Edw. Brt, účetní Jos. Smrž, pokladník Frank Kobes, náčelník Frank Kobes, domáčí správce J. J. Elias, výbor majetku Anton Daniel.

— T. J. S. Newark, N. J. — Starosta Roman Zípek, náměstek Ant. Chalupa, tajemník Karel Šafránek, účetní Rudolf Fischer, pokladník Vincene Peřina, knihovník a hosp. správce Jos. Duda, náčelník Jos. Kačírek, podnáč. Jan Vlasák; evičitel dítek Jos. Kačírek, stráž Jan Vlasák, dopisovatel Jos. Kačírek.

— T. J. S. Praha, Okla. — Starosta A. J. Váňa, nám. Jan Svoboda, tajemník Cyril Sádlo, účetní K. Ježek, pokl. Ben. Černý; výbor majetku: D. Bartek, A. J. Baloun, V. Klabzuba; zábavní výbor Fr. Ježek, K. Bluemel, Jindř. Přikryl; náčelník Karel Ježek, evičitel a dopisovatel do S. Am. A. C. Sádlo.

— Česko Amer. Jednota Sokol v St. Paul, Minn. — Starosta Frank Dvořák, náměstek Vojtěch Šmolík, tajemník Anton Kosík, účetní Josef Landa, pokladník Frank Matlach, náčelník Frank Drassal, podnáčelník Rudolf Schovance, dopisovatel Josef Šiler, evičitelka Sokolek Maruša Žďárský, říditel divadla Frank Dvořák.

— T. J. S. Owatonna, Minn. — Starosta K. Sršeň, náměstek Henry Špatenka, tajemník Ladimír E. Rypka, účetní Karel Kaplan, pokladník A. J. Soukup, výbor majetku Jos. Rocek, náčelník Emil Kubát, podnáčelník Emil Stránský, evičitel Oldřich Meiner; výbor zábavní: Ant. L. Rypka, Karel Kaplan, Emil Stránský; do evičitelského kursu Oldřich Meiner.

— T. J. S. Portland, Ore. — Starosta Fr. Klekar, náměstek Vác. Jambor, tajemník Čeněk Krémář, pokladník Al. Pokorný, účetní Ant. Ledvina, náčelník Jan Vymetálek, knihovník Jos. Talafous, dom. správce Jan Havlina, dopisovatel do Sok. Amer. V. Plašil; výbor majetku: B. Hnízda, V. Jambor, Ant. Ledvina.

— Berwyn, Ill. — Starosta Josef Volman, náměstek Emil Čámský, tajemník Karel Smíšek, účetní Václav Kunel, pokladník Ludvík Tomajer, náčelník Karel Vopěnka, dopisovatel Emil Čámský.

— T. J. S. Hawthorne, Ill. — Starosta Jos. Kluiber, náměstek Fr. Chuchvák, tajemník Emil Žaloudek, pokladník Jos. Štípek, náčelník D. Krajíček, podnáčel. Fr. Brabec.

— T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. — Starosta Jan W. Pichner, náměstek Josef Halq, tajemník Emil Tůma, pokladník Tom. Suchomel, účetní Fr. Kaňák, náčelník Jan Novotný, podnáčelník B. O. Hašek, evičitel Frant. Jirásek, dopisovatelé: Jos. Halq (všeobecný), Jar. Němec (technický).

— T. J. S. Praha, Chicago. — Starosta Václav Hauser, náměstek Frank Havlík, tajemník Matěj Beránek, účetní Jak. Janeš, pokladník Vác. Dolanský.

— T. J. S. Hopkins, Minn. — Starosta Jindř. Pokorný, náměstek Vác. Uhlíř, tajemník Emil Lapie, pokladník Stanislav Švec, účetní Stanislav Bednář; výbor majetku: Tomáš Lapie, Ed. Hruška, Ad. Kučera; náčelník Emil Lapie, evičitel Václav Miller, podevčitel Adolf Kučera; účetní výbor: Adolf Kučera, Josef Jansa a Václav Uhlíř; dopisovatel Václav Miller; zábavní výbor: Emil Lapie, Adolf Kučera, Stan. Bednář, Anna Ševčík, Marie Valeš, Růžena Navrátil.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijati byli: Karel Winter a Ant. Novotný. Odstoupil Aug. Novotný. Přestoupili k Sokolu Chicago Aug. Štícha a Josef Elsnie.

— Do T. J. S. Cleveland v Clevelandu přijati byli: Jan Kramář, Jan Polák, Jan Bican, Ant. Humel, Karel Mareš,

Václav Ovčáček. Cestovní listinu obdržel Karel Nový. Odstoupil Ed. Dorazil a Dr. Fr. Roth. Přestoupil k T. J. S. Budivoj Fr. Blašík. Pro neplacení vyloučen Jos. Sýkora.

— Do T. J. S. Vlast v Clevelandu uveden byl Alois Svoboda.

— Do T. J. S. Budivoj v Detroit přijat byl Fr. Blašík, bývalý člen T. J. S. Cleveland. (Jakou má adresu?)

— Do T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., přijati byli: Filip Svoboda, Jos. Pechač, Al. Soukup.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., znovu přijat Jan Briggs. Zemřeli Fr. Zezulák a Fr. Pípal I. Vyloučen pro neplacení Fr. Navrátil.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., přijati byli: Dr. B. Dienstbier, A. A. Žabka, Jos. Jelínek, Chas. Pavlík.

— Z T. J. S. Crete, Neb., vyloučení byli pro neplacení Cyril Havlík a Fr. Crha. Odstoupili Karel Tobiška a Václav Kostoryz.

— Z T. J. S. Svornost, New York, vystoupil Fr. Grabenstein.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Václav Veselý III. a Čížek Otakar. Odstoupil Hurt Květoslav. Zemřeli Hájek Vojtěch I., Dr. Friedler Jul., Jindřichovský Vojt.

— U T. J. S. Newark, N. J., zemřeli Ant. Novotný a Jan Pakeš. Odstoupili Fr. Vopat a Jos. Vopat. Přestoupil k T. J. S. Svornost Jan Korbel. Vyloučen pro neplacení Václav Růže.

— Z T. J. S. Little Ferry, N. J., odstoupil Albert Jiřínek. Vyloučen Václav Lomický.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijati byli: Josef Vaverka, Frant. Štefánský. Pro neplacení vyloučení byli: Emil Šmejkal, Josef Filla, ml.

— Z T. J. S. Praha, Prague, Okla., vyloučení byli: Jos. Halousek (Malin, Ore.) a Alois Křivánek (Paden, Okla.). Přijati byli: Karel Koutník a Jindř. Přikryl.

— Z Čes. Amer. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., vystoupil Frant. Svoboda. Přest. listinu obdržel Josef Fleishans.

— Z T. J. S. Owatonna, Minn., vystoupili: Fred. Hauser, Frank Smrž, Wm. Stránský a Frant. Veverka.

— Z T. J. S. Berwyn, Ill. vystoupili: Jarosláv Novák, Albert Pikas, Josef Skala, Emil Kec, Václav Věneček, Ernest Žák, Václav Kaše. Pro neplacení vyloučení byli: Václav Šuldes, Frant. Hronek, Anton Šedivý.

— Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijat byl Vojt. Holada. Vyloučen pro neplacení příspěvků Boh. Váňa.

— Do T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., uvedeni byli: Alois Adamec, Otto Stehlík, Fr. Červený. Pro neplacení vyloučení byli: E. Rajm, Jan Pospíšil. Odstoupil B. Jansa.

— Do T. J. S. Rozvoj v Chicagu přijati byli: Richard Velký a Eduard Slibeck. Odstoupil B. Velšek. Vyloučení byli: Frant. Zetek, Vilém Pauk, Anton Tobiáš, Fr. Chrástka a Jindřich Svoboda.

— Do Čes. Amer. Sokola v Chicagu přijati byli: Emil Veselý a s odstupní listinou Jos. Novák (jakou má adresu?), Jiří Kohout a F. Slanský. Pro neplacení příspěvků vyloučení byli: Jos. Karásek, Jan Kohout, Boh. Trykar. Odstupní listinu obdrželi: Edw. Rayspis a Jos. Stehlík.

— Z Malin, Oregon, přihlásila se o členství N. J. S. jednota Sokolek s následujícími členkami: Božena Lamptová, Alžběta Viktorinová, Anna Zumrová, Žofie Viktorinová, Ella Halousková, Marie Kalinová, Marie Halousková, Božena Jelínková, Anna Jelínková, Blanka Dobrá, Josefina Křivancová, Lizie Halousková, Marie Spolková, Marie Hančlová, Anna Polívková, Vlasta Dobrá, Josefina Spolková, Marie Toflová, Terezie Dobrá, Anna Jelínková, Marie Vavříčková, Emilie Horálková, Lora Halousková, Blanka Petrášková, Matylda Petrášková, Kateřina Spolková.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzenském Sokole, 18. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 1133 W. 16th St.; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonašek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park ave. Tel. Lawndale 1611; Jos. Šlapák, 5144 West 24. Pl., Cicero, Illinois. Tel. Morton Park 432; Fr. J. Špaček, 6440 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; J. Plaček, 2333 So. Kedzie Ave., Tel. Rockwell 2199; L. Široký, 4846 So. Honore Street; Ant. Pečival, 3442 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie av, Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. 42. Ct., Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave. Oak Park, Ill.; Lud. Hejlík, 1612 Loomis St. J. Lang, 1433 — 59. ave., Cicero, Ill. J. Kluiber, 5037 W. 30. St., Cicero, Ill. Náčelník J. Pokorný, Chicago. Podnáčelník V. Lukeš, Chicago.

Technický Odbor: J. Pokorný, 1300-2 S. 41st Ave., I. podnác. J. Vokrál, 1735 W. 18. St., tajemník.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 3531—3rd ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67 St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., N. Y. C.; I. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., N. Y. C.; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Josef Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. —

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 90—22nd St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Fr. Goetz, 508 E. 165. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Sartain St.

T. J. S. Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Ant. Pelkán, 3 Lewis St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 103 N. Linwood Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 6th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: starosta Leo Všeček, náměstek Vojt. Charvát, jednatel Jan Tichý, 3268 W. 54. St., S. W., Cleveland, O.; pokladník Jos. Šlapák, 3184 W. 44. St., Cleveland, O.; náčelník Jos. Štíbr, 5320 McBride Ave., Cleveland, O.; 1. podnáčelník br. Fryš, 2. podnáčelník Jos. Tichý. Prvních šest měsíců schůze odbývány budou v Sokolovně T. J. S. Cleveland každou 2. sobotu v měsíci v 8 hod. večer.

Sokol Cleveland. Schůze každou 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincey Ave., S. E.; taj. Fr. Holešovský, 2237 E. 76. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Jan Kálal, 3613 Sackett ave. S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 228 Maybury ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pondělí v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Vrat. Bechyně, 599 Dix Ave.; účetní Václ. Becker, 78 Humboldt ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Ad. Navrátil, 402 W. 22. St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Cl. Krupka, 410 N. 13. St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; Náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvr-

tek, taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Pl., Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. V. Cirkva, 1654 N. Richmond St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st ave.; taj. Karel Sklenička, 1250 So. Karlov Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 5118 Hermitage av.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Theodor Vavřínek, 1104 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník Jan Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. Frank Koubek, 6626 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Zaloudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago, St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepic, 631 N. Center St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Ant. Kosík, 550 St. Clair St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Jos. Zajíček, 175 Seymour Ave., S. E. Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer. Tajemník Emil Lapic.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Fr. Prechal, 401½ S. May St. Schůze 1. neděli v měsíci o 2. hod. odp. v Sokolovně.